#1 BÄSTSÄLJARE PÅ AMAZON

KVANTFÖRLÅTELSE

Kvantfysiken Möter Jesus

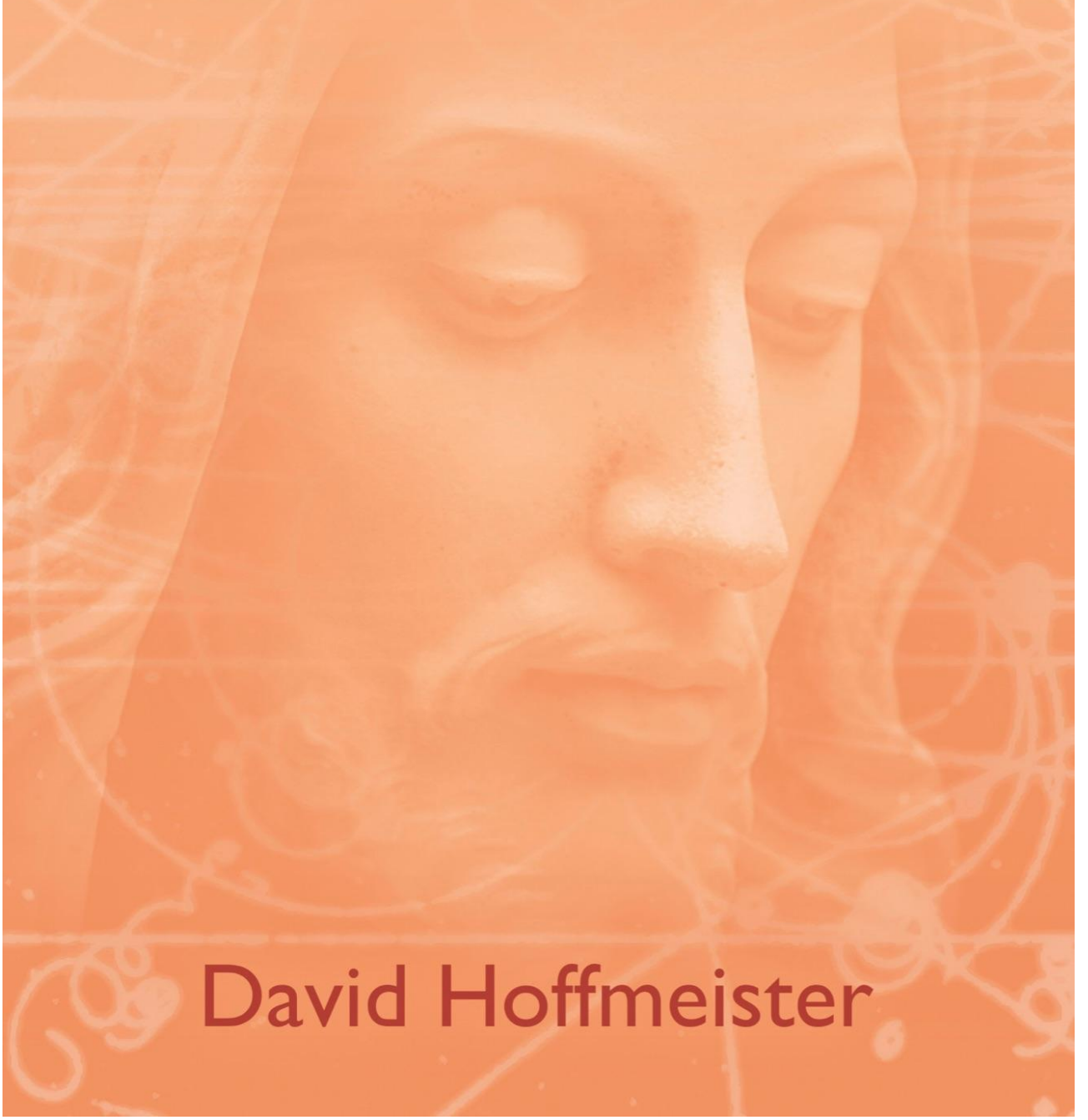

David Hoffmeister

Kvantförlåtelse

Kvantfysiken Möter Jesus

David Hoffmeister

Kvantförlåtelse
Kvantfysiken Möter Jesus
Av David Hoffmeister:

ISBN: 978-1-942253-49-5

Copyright © 2015
Living Miracles Publications

Med ensamrätt. Inga delar av den här boken får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller med något informationslagrings- och hämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från författaren, förutom att inkludera korta citat vid en recension.

Tryckt 2015

Living Miracles Publications
P.O. Box 789, Kamas, UT 84036 USA
publishing@livingmiraclescenter.org
+1 435.200.4076

LIVING MIRACLES

Denna bok producerades i glädje av Living Miracles Community – ett icke vinstdrivande samfund som drivs av inspirerade moderna mystiker som är hängivna uppvaknandet.

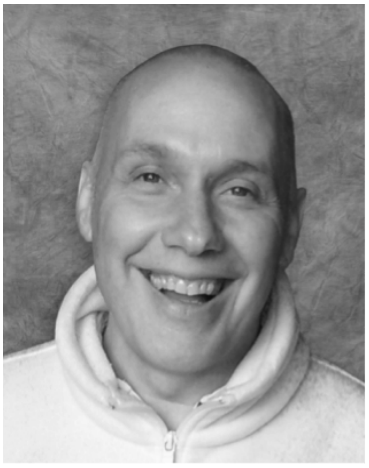

DAVID HOFFMEISTER

Mystikern David Hoffmeister är ett levande exempel på att total frid är möjligt. Hans vänliga sätt och tydliga kompromisslösa budskap är en gåva till alla. Han är kä)d för sin praktiska tillämpning av den icke-dualistiska undervisning som är nödvändig för att uppleva ett varaktigt och fridfullt sinnestillstånd. Hans klarsynthet om förlåtelsens funktion för det andliga uppvaknandet och hans radikala användande av att se på film för att öka vår sinnesnärvaro, i syfte att släppa vårt dömande, är enastående. Renheten i hans budskap pekar direkt mot alltings ursprung. De senaste 30 åren har David rest till över 40 länder, över 6 kontinenter, för att dela med sig av budskapet att Sanningen är nåbar för alla, nu i detta ögonblick.

Davids budskap, talar till alla människor, oavsett om deras bakgrund är religiös, andlig eller vetenskaplig. Han är lika komfortabel med att utforska i metafysiken i filmen *The Matrix*, som han är i att peka på de underliggande budskapen i den heliga skriften Bibeln.

Davids egen resa innebar studier av många olika andliga vägar, som kulminerade i ett djupt praktiskt engagemang för tillämpningen av *En Kurs i Mirakler*, i vilken han är en välkänd lärare. Hans undervisning har blivit översatt till fjorton olika språk, och miljontals har tagit det till sina hjärtan och sinnen genom hans personliga stil i sina böcker, videofilmer och ljudupptagningar. Davids böcker finns tillgängliga i bokformat, som e-bok och som ljudbok.

Upplevelsen är ett uppvaknande i stor glädje, djup frid och stillhet – vilket för alltid gör slut på världens dualitet och konflikter. Upplevelsen är inte av denna värld, utan strålar fram från vårt inre. Den är inte ett koncept utan stiger upp i vårt medvetande först när alla koncept har lagts åt sidan.

FÖRORD

Som barn var en av mina favoriter TV-producenten Gene Roddensberry. Han är skaparen av den briljanta och insiktsfulla TV- och filmserien *Star Trek*. Enligt min åsikt kändes det inte helt rätt när han började serien och filmen med de oförglömliga orden, ”Rymden – den yttersta gränsen”. Det hade varit mera korrekt att säga, ”Tankens kraft – den yttersta gränsen!” Sinnet som är icke-dualistiskt förstår att allting börjar och slutar med Alfa och Omega.

I David Hoffmeisters senaste bok, *Kvantförlåtelse: Kvantfysiken Möter Jesus*, påminns vi om att vi genom att se på filmer har möjligheter att få insikter om att det finns alternativa historier som egot har hittat på. Att tid och rum är en enda stor utvecklad illusion som vi drömmer. En dröm som vi egentligen inte hade någon aning om att vi var delaktiga i. Eftersom enbart det sanna är sant verkar det som om vi behöver verktyg för att göra egots påhitt ogjorda.

David har i många år undervisat att vi kan använda oss av *filmer* som ett verktyg. Som den indiske vise mannen Ramana Maharshi förslog kan vi använda oss av det som skaver för att få bort det som skaver. *Kvantförlåtelse* visar oss hur vi kan använda ”skavet” för att göra ”skavet” av egodrömmen ogjord eftersom båda ”skav” är illusioner.

Vad är det vi alla vill, djupt innerst? Vi vill framför allt annat ha frid i sinnet. Vi vill stänga av den oavbrutna ”hypotetiska generatorn” i vårt huvud, det invändiga ”Hologrammet”, som innebär att vi konstant känner missnöje för det som varit och oro för framtiden.

I den här boken använder sig David av filmer som verktyg för att påminna oss om att vår strävan efter frid och frälsning inte nödvändigtvis måste vara smärtsam. Vi kan dessutom använda oss av underhållning i syfte att göra vår skuldkänsla ogjord. I *En Kurs i Mirakler* står det att, ”In i evigheten, där allt är ett, kröp det en liten galen tanke som Guds Son glömde att skratta åt.” Istället för att vi plågar oss föreslår *Kursen* att vi har en mera lättsam inställning till frälsningen, glatt skrattande längs vägen. Och vilken väg kan vara bättre att gå än genom illustrerade filmer vilket leder oss till många djupgående aha-upplevelser!

I sida efter sida i boken *Kvantförlåtelse* bjuds läsaren på upplevelser, vilket är ett spektakulärt sätt att lära ”Känna mig själv.” Det görs genom att använda filmguiden som är skräddarsydd för uppvaknandet.

Bokens titel, ”Kvantförlåtelse”, antyder huvudtemat i denna bok. David påminner oss om att *Kursen* råder oss att målmedvetet ifrågasätta allt precis som kvantfysiker har ifrågasatt allt, om Newtons fysik. Genom att göra så kan vi i det som är ”allmänt vedertaget” hitta det falska, precis som Toto gjorde när han drog ifrån gardinen i filmen Trollkarlen från Oz. Jag anser att boken är välskriven, underhållande och har ett upplysande synsätt för att göra precis så!

I korthet så är *Kvantförlåtelse: Kvantfysiken Möter Jesus,* en spännande, fantastik djupdykning i hur vi kan använda oss av film för att underlätta och påskynda vårt himmelska uppvaknande.

Robert Capozzi
Författare

Reel Vision: Unlocking Metaphysical Meaning in Movies, Volume 1
Bellport, NY

Författarens notering

Innehållet i boken består av till viss del redigerade utskrifter från olika filmsammankomster som David Hoffmeister haft.

Källförteckning

En Kurs i Mirakler
Andra utgåvan, 1996

Foundation for Inner Peace
P.O. Box 598
Mill Valley, CA 94942
www.acim.org

Noteringar från *Kursen* har gjorts enligt följande system:
T: Text
A: Arbetsboken
H: Handledning för lärare

Exempel:
"All verklig njutning kommer av att göra Guds vilja." T-1.VII.1
T-1.VII.1 = Text, Kapitel 1, Stycke VII, paragraf 1

Citat som är hämtar från Lektioner i Arbetsboken skrivs utan hänvisning till paragraf nummer.
Exempel: A-132

TIPS PÅ HUR DU ANVÄNDER BOKEN

Du behöver inte tycka om att se på film för att kunna ta emot den djupgående gåvan som finns i denna bok. Texten är i sig själv en komplett undervisning, som erbjuder en portal till uppvaknandet för alla med öppet sinne. Om du även vill se filmerna som en del i ett helande så rekommenderar vi nedanstående steg:

Steg ett:
Innan du ser på filmen bör du läsa motsvarande kapitel. När du läser detta kommer ditt sinne att förberedas så att du ser symbolerna och tecknen i filmen som pekar mot sanningen. Varje kapitel erbjuder ett resonemang som går djupt in respektive films lektioner. Detta ger oss klarhet av fördelarna med att hela sinnet.

Steg två:
Titta på filmen. Var beredd att stoppa filmen för att frigöra dig från intensiva scener, attraktiva scenarier eller tillfällen när du vill veta vad som kommer att hända härnäst. Observera dina känslor och ditt engagemang till filmsekvenserna. Även om du känner obehag, försök inte att undvika situationen. Ge dig själv tillåtelse att utforska det som stiger upp i medvetandet.

Steg tre:
Läsa kapitlet en gång till och titta på filmen tills du känner att du har gått från en intellektuell förståelse till att du har fått en faktisk upplevelse av Sanningen. Be Anden om vägledning under tiden du läser och ser på filmen.

Njut av uppvaknandet till filmer!
Varför ska du vänta på att dramat ska utspela sig i ditt liv, när du istället kan låta karaktärerna på filmduken göra det åt dig?

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Kapitel 1 • UPPVAKNANDE GENOM FILMER

Kapitel 2 • VAD ÄR KVANTUM FÖRLÅTELSE?

Kapitel 3 • MR. NOBODY

Kapitel 4 • DET FINNS INGA PROBLEM I KVANTUM

Kapitel 5 • SOURCE CODE (KÄLL-KODEN)

Kapitel 6 • SOLARIS

Kapitel 7 • TID OCH KVANTUM

Kapitel 8 • EMISSARY

Kapitel 9 • FREQUENCY

Kapitel 10 • FÖRSONINGEN ÄR VÅRT ENDA VAL

Kapitel 11 • NEXT

Kapitel 12 • JAG ÄR ANSVARIG FÖR DET JAG SER

Kapitel 13 • X-MEN: DAYS OF FUTURE PAST

Kapitel 14 • SLUTSATS

Kapitel 1

UPPVAKNANDE GENOM FILMER

Jesus delade sin djupa vishet, sitt ljus och sin kärlek genom att använda liknelser. Han undervisade från en fiskebåt, från berget, under måltider eller varhelst han var bland människor. Han var en offentlig mystiker; han var en profet som åskådliggjorde Kristus. Jesus använde sig av liknelser för att han ville att människorna skulle kunna relatera till hans undervisning.

Det är detta som jag använder mig av under mina resor, filmer är nutidens liknelser. Jag använder dem som undervisningsexempel för att människor kan relatera till dem under tiden de ser på filmen kan de koppla av och öppna sina hjärtan. Att titta på filmer är en trivsam väg att vakna upp och bli helad. Det är inte alls lika hotande som till exempel att vara i en familjesituation eller i en situation med mycket konfrontationer. Filmer kan hjälpa till att ”kollapsa tiden” i bemärkelsen att de kan användas för att komma i kontakt med det undermedvetna på ett kärleksfullt sätt.

Den Helige Anden visade mig tekniker för att se på filmer på ett nytt sätt – inte som underhållning eller en verklighetsflykt, utan som en möjlighet för människor att låta sina intensiva känslor få komma upp för att helas. När jag håller filmträffar visar jag aldrig filmen i ett svep, eftersom de kan trigga minnen och känslor som har varit förträngda och förnekade. Jag pausar filmen när människor får dessa intensiva känslor, så att vi kan vara närvarande och låta det som kommit få möjlighet att helas i stunden. Det är viktigt att låta det undermedvetna komma upp. Vi välkomnar alla känslor så att de kan frigöras och bli helade och ett nytt perspektiv kan bli synligt. När vi bjuder in den Helige Anden hjälper han oss att frigöra det undermedvetna på ett säkert sätt och utan dömande. Det är underbart att vara tillsammans med människor på detta sätt, hjärta-till-hjärta. Detta är ett av mina största budskap. Filmer kan öppna sinnet till en större medvetenhet om vår Sanna Natur och Identitet.

Det har varit fantastiskt att dela filmupplevelser med andra genom åren. Den Helige Anden har väglett mig att arrangerar filmvisningar och har kommit med djupa kommentarer om filmernas symbolik som verkligen träffat rätt. Jag har fått fantastiska reaktioner och feedback på detta. Jag kommer ihåg ett äldre par som aldrig sett *The Matrix*. När de hade sett trailern för filmen var de osäkra på om de ville se filmen. Men de beslutade sig för att komma på en av mina filmvisningar och jag gav en ingående beskrivning av metafysiken och sammanhanget i filmen och vilken hjälp det kunde vara att se den. Allteftersom vi såg filmen pausade jag och gjorde inspirerande kommentarer. Efteråt sa de, ”Vi är så glada att vi såg filmen med dig, för du var en guide för oss.” Båda log brett och kände sig helt uppfyllda.

När jag visat en relationsfilm som till exempel *Eternal Sunshine of the Spotless Mind,* och efter att vi haft våra diskussioner*,* så sitter de yngre paren i publiken med glittrande ögon. Det verkar som om de, för första gången, blivit medvetna om några av sina egna blockeringar och även blockeringar i sina relationer. De är fyllda av tacksamhet för denna insikt, att få åtkomst till det omedvetna och att därigenom kunna lyfta upp och släppa ut mörkret på ett sätt som de till och med upplever som underhållande.

De senaste åren har det producerats fantastiska kvantumfilmer. Jag kallar dem kvantumfilmer för de är inte uppbyggda på samma sätt som de gamla underhållningsfilmerna. Kvantumfilmerna har vare sig intriger, sammansvärjningar, konspirationer eller handlingsflöden, de är något långt utöver detta! Det krävs en hel del inspiration och tolkningar för att kunna se den djupare meningen i dessa filmer, för trots allt är det inom oss som meningen finns, den är bara dold under ett lager av linjära konstruktioner. Vi behöver ta ett steg tillbaka och tillåta oss uppleva det som kommer upp inom oss. Vi måste bjuda in den Helige Anden och be om hjälp att bli visad, ”Vad är det jag ska lära mig av detta?”

När vi är villiga att låta oss bli visade blir lektionen tydlig. Kvantumfilmer är till hjälp eftersom de för med sig ett bredare perspektiv än vad vi är vana vid. Arbetsbokens lektioner i boken *En Kurs i Mirakler* är en del av

systemet, designat för att ge oss en upplevelse. Även kvantumfilmer kan ge oss detta. Den Helige Anden kan använda båda sätten för att på ett direkt sätt komma till insikten att vi inte förstår vad något är till för.

I den här boken har jag valt sju kvantumfilmer som har direkta helande budskap. Dessa filmer är mycket kraftfulla för de skildrar sanningen om Jesus undervisning från *En Kurs i Mirakler,* de innehåller samma djupa vishet, samma ljus och kärlek som Jesus visade. Kvantumfilmer tar oss med i en direkt upplevelse som ligger i linje med kvantfysikens förändrade perspektiv på världen. De djupa lektionerna i dessa filmer är direkt relevanta till *själva kärnan av våra bekymmer, roten till problemen* i världen, de hjälper oss att se alla myriader av egots trick – såsom historia, ambitioner, mål, resultat och så vidare. Den Helige Anden använder sig nu av Hollywood för att nå det sovande sinnet. Den Helige Anden har infiltrerat Hollywood!
Denna bok är vår bön till den Helige Anden: Gör allting nytt! Visa oss världen på nytt- frisk, renad och klar! Då kommer det inte längre finnas något att oroa sig över. När vi litar på, lyssnar till och följer den Helige Anden har slutet kommit för egot. Det är slutet för oro, sorgsenhet och ångest. Som Jesus säger i kursen, ”Tillit skulle lösa alla problem nu!” Lycka är vad vi är nu!

Kapitel 2

VAD ÄR KVANTUM FÖRLÅTELSE?

Experiment inom kvantfysiken har konstaterat att förväntningarna hos observatören avgör resultatet av experimentet. Med andra ord finns det ingen skillnad mellan den som observerar och det observerade, subjektet och objektet. Världen vi ser på är helt och hållet subjektiv, det finns ingen objektiv värld utanför vårt medvetande. Det vi ser är enbart det vi tror ska uppträda i formen. Det finns inte två människor som delar uppfattning om hur världen ser ut och det beror på att världen är fullständigt subjektiv. Jesus hävdade, ”Det du ser i världen är dina önskningar. Det finns ingen värld!”A-132 Han säger även, ”Jag har givit allt jag ser all den mening det har för mig”.A-2

Vetenskapen har i decennier forskat utifrån att det finns en hel värld som är observerbar och mätbar, och att forskaren är skild från den erfarenhetsmässiga världen. Den stora upptäckten i kvantfysiken, för flera decennier sedan, var att det inte finns någon värld utanför sinnet. Jag blev mycket begeistrad över denna upptäckt, vilket stöder tolkningen att det inte finns någon värld utanför vårt medvetande. Allt är ett, helt enhetligt, det finns ingen separation. Allt är energi.

Jag har alltid varit intresserad av att arbeta med *En Kurs i Mirakler* tillsammans med kvantfysikens idéer. När vi talar om att gå in i kvantenergin eller att praktisera sann förlåtelse, vilket är ett underbart varande i icke-dömande, talar vi egentligen om samma sak. Mystiker och helgon, och nu även kvantfysiken, talar alla om samma upplevelse, så därför är det helt naturligt för mig att sätta ihop dessa termer: Kvantum Förlåtelse.

Detta är samma upplevelse som Jesus pekade på i *En Kurs i Mirakler* när han talade om en enad uppfattning. Han kallar det även för ”den lyckliga drömmen” eller ”den sanna uppfattningen”. Jag är förvånad över hur många vägar som pekar mot samma erfarenhet, och det är en glädje för mig att få dela detta med er.

Jag växte upp i ett kristet hem, där mycket förknippades med att göra fel, med en känsla av felaktighet. Men jag har observerat att när vi öppnar upp och landar i en upplevelse av djup frid och oskuld -även om det bara är en liten glimt, får vi en stark känsla av att vi aldrig gjort något fel. Vår uppfattning skiftar på ett sätt som gör att vi bara ser frid. Vi behöver inte förstå det, det är som ett tillstånd av nåd. Nåden har alltid varit vår sanna natur, allt vi behöver göra är att acceptera det. När vi gör det, kommer vi att se att det aldrig fanns några problem. Gud skapade oss perfekta, vi har alltid varit perfekta i vår Källa. Vår vilja är att gå bortom perspektivet att det finns en Gud någonstans därute. Vi kommer se att vårt hem är i vårt hjärta och att vi aldrig har lämnat det.

I filmen *The Horse Whisperer*, hjälper Robert Redford en traumatiserad flicka uppleva ett tillfälle av helande tillsammans med hennes häst. Jag såg dokumentären om mannen som var förebilden till filmen. Hans namn är Buck. Han hade en barndom som var traumatisk och långt ifrån det normala, han gjorde valet att inte se sig själv som ett offer. Han visade integritet, lugn, varsamhet och medkänsla i sitt dagliga liv tillsammans med människor och hästar. Buck har förmågan att rida hästar nästan som om han är ett med kvantumenergin. Hästen flyter fram som om den vore en förlängning av hans kärlek. Buck är en underbar förebild på djup ödmjukhet och enkelhet. Jag älskar filmer som visar på nåd i handling, där det oskuldsfulla är påtagligt. Jag är så tacksam att vi, liksom Buck, kan välja mirakler.

Jag ser mirakler som naturliga. Jag kallar dem för vanliga mirakler. Vi behöver inte bli visade extrema tecken eller symboler. Vi behöver bara uppleva den tröstande, fridfulla, stilla medvetenhet som alltid finns inom oss. Det är vad vi är. Jag gillar tanken att vi är en levande representation av kärlek, ljus och glädje. Det är den brinnande lågan i mitt hjärta. Det är anledningen till att jag har rest runt världen i så stor utsträckning, och att jag känner mig så bekväm med mina bröder och systrar vart än jag reser, oavsett vad de bekänner att de tror eller inte tror. Jag känner en djup samhörighet med dem som känns helt naturlig. Det är vårt syfte att vara i den erfarenheten och att utsträcka den. Det är vad jag känner är meningen med våra liv. Mitt liv har blivit använt till att tillfullo utsträcka kärlekens närvaro.

Sann kärlek vill komma igenom på ett sätt som människor kan relatera till. Människor är egentligen inte särskilt intresserade av en massa teorier och teologier, de vill ha upplevelsen. De vill ha tecken och symboler som är lika naturliga som att hälsa på varandra, kramas, omfamnas eller att bara mjukt se in i varandras ögon. När dessa mjuka och milda uttryck kommer fram, som verkar vara människans sanna natur, är det egentligen vår gudomlighet som lyser igenom.

Kvantfysiken visar oss att allting som vi uppfattar helt enkelt bara är det som finns i vårt sinne. Kroppen som vi identifierar oss med agerar som en barometer. Den speglar vårt sinne på ett mycket direkt sätt. Närhelst det verkar vara något som är obehagligt eller vi får någon sjukdom, bör vi se det som en gåva som signalerar att vi har obehagliga tankar. Vi kan då gå inåt och släppa tankarna, för att därefter upptäcka att vi inte har någon anledning till att vara sjuka. Vi är oskyldiga, vårt arv är lycka, frid och glädje. Vi kan tacka kroppen för att den så klart påvisar våra tankars status. Det är därför till stor hjälp för sinnet i formen att komma till ett stadium av Verklig Kvantum förlåtelse för då kan vi vara ärliga med vad vi känner. Vi behöver inte hålla fast vid vår tro att orsaken finns utanför oss. Vi kan ta fullt ansvar för vårt sinnestillstånd.

Det har gjorts många filmer som påminner sinnet att det har hittat på allt; *The Truman Show, Grounddog Day, Dark City, Lucy* och *Solaris*. Efter att ha tittat på någon av dessa speciella metafysiska filmer, finns det alltid någon som frågar: Vem har skrivit filmen, har de studerat Kursen? Studerade bröderna Wachowski, som regisserade *The Matrix*, Kursen? Nej, det gjorde de faktiskt inte. Men de använde en hel del fantastisk metafysik för att få till filmen. Det finns inga författare utanför oss, inga regissörer, producenter eller skådespelare. Kvantumfilmer är en symbolisk representation av vårt sinnes längtan att vi ska vakna upp. Vi kan se dem som katalysatorer för ett kvantumskifte i sinnet.

De tidiga vetenskapsmännen som upptäckte atomen, med sina protoner, neutroner och elektroner, trodde att de hade upptäckt något som var av fast form. Kroppen ger sken av att vara lika solid som världen, men kvantfysiken har visat oss att det inte finns några solida partiklar. Partiklar är bara potentiella och världen är endast tankar och övertygelser. Vi har att göra med en idévärld. Vi har uppfattningen att vi har tankar och att tankarna kan manifesteras, men även manifesteringen är en del av dualiteten. Det är ingen skillnad mellan tanke och ”manifesterad” tanke.

I förhållande till kvantumfysiken uppfattade jag lektionerna i arbetsboken i *En Kurs i Mirakler* som en hjälp att överbrygga gapet. Kursen lär oss att de tankar vi tror att vi tänker och den värld vi tror att vi ser, är ett och samma. De övertygelser vi har samt att världen är utanför vårt sinne, utanför oss, är egentligen samma sak. Allt som händer gör vi mot oss själva. Den goda nyheten är att när vi förlåter, förlåter vi inte något som gjorts mot oss – förlåtelsen avser något som aldrig har hänt. Separationen är en hallucination, den är inte verkligheten eller Sanningen. Det sker en fantastisk kvantumförlåtelse när vi inser detta.

Jag är mycket fascinerad över Kvantumförlåtelsen. Pionjärerna av kvantfysiken vände upp och ner på och gick utöver Newtons fysik och de vetenskapliga metoderna. Kvantfysikerna arbetade sig ner till den minsta enhet och man förstod att allting som man tidigare trodde att man visste om världen inte var sant. Världen handlar om utvecklingsmöjligheter. I kraftfulla ögonblick, dyker saker upp där vi tror att de ska dyka upp. Detta är mycket spännande för det är en vetenskaplig r upptäckt att det inte måste stanna i ett laboratorium. Det har faktiskt att göra med vilka vi är. Det är inkörsporten till upplevelsen av att vara ett med Källan!

Vi är på tröskeln av denna erfarenhet. Det finns en scen i filmen *Solaris* där en av gestalterna har en mycket skrämmande tanke på separation, och hans partner säger till honom: ”Vi behöver inte tänka på det sättet längre”. Vi är på väg från berättelser, linjära uppfattningar och missnöje till ett helt nytt tankesätt, i vilket vi är hela, fullkomliga och oskyldiga. Det är verkligen spännande att veta att vi just nu är på randen till detta. Detta är någonting som vi har väntat på. Sanningen är här, just i detta ögonblick, och säger tålmodigt, ”Här är Jag”. Uppvaknandet är verkligen en underbar resa med mirakler och upptäckter, och jag känner mig ärad att få vara en deltagare av allt detta.

Kapitel 3

MR. NOBODY

En Hypotetisk Värld

När jag var barn och tonåring älskade jag sport. Jag satt framför Tv:n, oavsett vilken sport som visades. Jag kunde hetsa upp mig så att jag blev riktigt svettig när jag hejade på det ena eller andra laget. Jag kommenterade dåliga domare eller dåliga domslut och jag kunde skrika åt Tv:n. ”Åh! Vilket uselt domslut! De hade gjort mål om du inte blåst av!”

Min farfar, Heinrich Herman Hoffmeister, satt där med glimten i ögat och ett leende på läpparna när jag for runt. Han skrattade och skrattade åt alla mina ”om”. ”Om” inte centern hade missat den bollen, hade vi kört över dem.”Om” domaren bara dömt rätt hade vi vunnit. När matchen var öve, brukade han höja sitt finger och säga, med ett stort leende, ”Om, är det största ordet i det amerikanska språket!” Jag insåg inte vid den tidpunkten att min farfar var min första lärare i *En Kurs i Mirakler*. Han använde min kärlek till sport för att lära mig det hypotetiska.

Merriam-Webster definierar hypotetiskt som ”inte verklig, utan som ett exempel.” I ordboken beskrivs det som ”något som finns som en möjlighet.” Det lät logiskt för mig, men jag började så småningom att fundera i mycket djupare banor. När jag senare började studera *Kursen*, insåg jag att formens värld är baserad på förutsättningen att vi kan vara separerade från Gud. Eftersom den föreställningen är falsk betyder det att hela världen bara är en projektion från egots sinne. Allt vi ser är något vi hittat på, illusioner. Hela Kosmos är ett resultat av tron på att vi är separerade från Gud.

Det innebär att allt i kosmos är hypotetiskt! Allt är bara ”ett teoretiskt exempel.”

Hur kan detta vara möjligt? Vad ser det ut som? Vad betyder det i termer av uppvaknande? *Kursen* ger oss en bra ledtråd i meningen, ”Historia skulle inte existera om inte samma misstag upprepades i nuet.” T-4.II-1-3 Vilket uttalande! Det är en spännande inbjudan till att se djupare på den värld vi tror att vi känner.

Det kräver en enormt stor villighet att överväga idén att allt i tid och rymd är hypotetiskt. Det utmanar oss att gå ned djupt i tanken. Gåvan som väntar oss när vi börjar leva i sanningen förverkligar våra förväntningar mer än vad vi någonsin kan föreställa oss. Mr. Nobody tar oss på en resa som på ett underbart sätt synliggör världen av form, av orsak och verkan och visar vad som händer när vi ger upp vårt begär att vara distraherade av den påhittade världen.

Nyckelteman

- Hypotetiska val
- Orsak-och-Verkan Relationer
- Linjär tid kontra Simultantid (klocktid-psykologisk tid)

Filmresumé

Mr. Nobody är en berättelse om val. Nemo, en nio-årig pojke, har hamnat i ett läge där han tvingas till ett omöjligt beslut – att välja mellan sin mamma och sin pappa. Sekunderna innan resten av hans liv undrar han

hur de olika valen kommer att påverka honom 109 år senare, berättar Nemo sitt livs historia för en reporter. Han framstår som mycket förvirrad. Han berättar sitt liv ur tre huvudsakliga perspektiv: när han var nio år och hans föräldrar skilde sig, vid femton års ålder när han blev förälskad och när han var trettiofyra som vuxen. Alla tre rullas upp med sina många möjliga scenarier. Var någon av hans liv verkliga eller var alla bara fantasier?

Introduktion

I filmen *Mr. Nobody* undersöks kärnan i påståendet att man kan finna lycka i livet bara man gör de rätta valen. Det kan vi inte, det är omöjligt. Men tron på att vi verkligen har olika val är uppskattat av egot för det håller oss kvar i det eviga jagandet efter lyckan där den inte går att finna. *Mr. Nobody* visar oss att alla val som finns i denna värld finns för att vi har glömt Gud och därför tror på en värld av dualitet. Inget av vår val är äkta för de är alla val mellan olika bilder i vår skenbara värld, det är ett val mellan olika illusioner. De är inget annat än hypotetiska som tjänar som meningslösa distraktioner.

I filmen är Nemo Nobody den äldsta levande människan som berättar sitt livs historia genom återblickar av minnen från sitt liv. Nemos erfarenheter verkar innehålla flera olika manus. Till exempel när han som pojke måste välja mellan ett liv med sin mamma eller pappa. Filmen visar hur varje val utspelas med flera olika livsscenarior, och med olika livspartners, men inget av de olika senariorna blir lyckligt. Men detta är goda nyheter! Insikten av att vad vi än provar så kommer det inte att fungera och att våra val i formen är meningslösa, det är värt att fira. Val kan bara existera i dualitet, aldrig i Ettheten. Men det sovande sinnet har glömt bort Ettheten, det har glömt Himlen. Det lever i en värld där det ser ut att finnas en mängd val, men i verkligheten är det bara pseudo-val. De är bara små fragment som reflekterar våra splittrade önskningar och drömmar.

Vår övertygelse att vi kan göra verkliga val är baserad på vår övertygelse om sambandet mellan orsak och verkan. Fysiken enligt Newton lär oss att orsak och verkan är delad – att orsak kommer före verkan. Det fastställer att för varje agerande finns en verkan. Kursen däremot, lär oss att orsak och verkan är samtidigt. När vi verkligen börjar att förstå detta, kan vi se att allting vi har trott på i denna värld inte har någon giltighet eller realitet, vi ser att allt som vi har lärt oss är falskt. Den skenbara effekten av världen kommer från en falsk orsak – att vi tror att vi har blivit separerade från vår källa. Men idéer kan inte lämna sin källa, så därför, kan orsak och verkan inte vara separata.

I *Kursen* fastslår Jesus, ”Egots undervisning framkallar omedelbara resultat eftersom dess beslut omedelbart accepteras som ditt val. Att du accepterar detta innebär att du är villig att döma dig själv i enlighet därmed. Orsak och verkan är mycket tydliga i egots tankesystem eftersom all din inlärning inriktas på att fastslå sambandet mellan dem. Skulle du inte ha tilltro till det som du så flitigt har lärt dig själv att tro på? Kom likväl ihåg hur noga du har varit med att välja dess vittnesbörd och att undvika dem som talade för sanningens sak och dess verkningar.” T-16.III.2

Hela världen av form är baserat på en falsk tro att orsak och verkan är separata, linjär tid upprätthålls på grund av egots krav på orsakssamband i världen. Vi har lärt oss denna värld noggrant och haft tilltro till dess upp-och nedvända samt bakvända tänkande, där orsak och verkan har blivit omkastade. Egot har verkligen ansträngt sig för att presentera det på ett sätt så att vi inte ska se Sanningen. Ett exempel är när vi upplever traumatiska händelser i livet tror vi att dessa har bestående effekter på vårt sinne. Vi ser inte att sinnet redan anser att det är skyldigt och att det bara letar efter bevis i former av smärtsamma eller skrämmande upplevelser, för att förstärka skulden. Genom egots ögon uppfattas dessa händelser som orsaker istället för en spegling av skulden och rädslan som redan finns där.

Mr. Nobody påvisar det felaktiga i denna övertygelse. Genom att använda många exempel på situationer med orsak och verkan som är omöjliga att bringa klarhet i får vi hjälp med att ändra vårt tankesätt att det skulle finnas orsakssamband i formen. När vi kopplar bort oss från effekten av orsak och verkan, är detta mycket desorienterande för egot, vilket då kräver att få veta, ”Vad pågår här?” *Mr. Nobody* har ett underbart svar på detta: ”Det är inget som pågår här.” Vi kan inte räkna ut eller förstå hur världen fungerar. Att se detta med hjälp av den Helige Anden är ett stort steg framåt i medvetandet.
Mr. Nobody innehåller en mängd olika scener och information som sinnet kommer att försöka att organisera i linjär tid. Filmen gör detta riktigt svårt! Som ett exempel får vi i filmen följa Nemo från det att han ännu inte är född till dess han är 118 år gammal. Men scenerna ur hans liv är ihop fogade på ett sätt som sätter linjär tid ur spel. De två olika scenarier som verkar vara resultatet av hans olika val att leva med sin mamma och sedan sin pappa spelas fram och åter. Scenerna från Nemos relationer med tre olika kvinnor blandas på ett förvirrande sätt. Dessa scener är mästerligt sammansatta på ett sätt som hjälper det egopåverkade sinnet att lösgöra sig från uppfattning av tid och rum. Det illustreras på ett fantastiskt sätt hur egot manipulerar det sovande sinnet med bilder och hur den linjära tiden bara är ett påfund som döljer samtidigheten.

Den djupaste undervisningen i *En Kurs i Mirakler* handlar om tron på linjär tid. Egot uppfann den linjära tiden så att vi kunde undvika att förena vårt sinne med den Helige Anden och acceptera Soningen. Soningen är den Helige Andens plan för att korrigera och göra egot ogjort och läka tron på separationen. Den Helige Andens princip är att separationen aldrig har hänt.

Egot däremot är villigt att göra vad som helst för att övertyga oss om att separationen är verklig, för har vi väl accepterat soningen så är egot tillintetgjort. En bra fråga att ställa sig i alla situationer är: Kommer detta att öka eller minska min tro på linjär tid? *En Kurs i Mirakler* lär ut att tiden är övervunnen i det heliga ögonblicket, som är det ögonblick när vi väljer den Helige Ande istället för egot. När vi lämnar tron på linjär tid och slutar att fästa oss vid detaljer, kan vi lyfta oss till tillståndet att vara drömmaren av drömmen. Detta är den enda upplevelse som kan skänka oss sann frihet och lycka.

Davids filmkommentarer

Scen: *I introduktionsscenen visas en duva som sitter i en träningslåda. En röst i berättarröst förklarar vad som sker: Som de flesta levande varelser sammankopplar duvan snabbt trycket på knappen med en belöning. När man sedan monterar en timer som automatiskt släpper ner frön varje tjugonde sekund, blir duvan fundersam. ”Vad gjorde jag för att förtjäna detta?” Om den hade flaxat med vingarna just i det ögonblicket skulle den fortsatt flaxa, övertygad om att det hade ett avgörande inflytande på resultatet.*

Denna scen demonstrerar inlärningsbeteendet. Eftersom duvan flaxade med vingarna i exakt samma ögonblick som den slumpmässiga belöningen gavs associerade duvan flaxandet till orsaken, det vill säga belöningen. Den upprepar sedan beteendet om och om igen för att framkalla samma resultat. Denna scen lägger grunden till filmen, därför att duvan, likt oss alla, har blivit lärd att tro på orsak och verkan. Vi tror att något som vi gjort utlöser en reaktion. Vi funderar, ”Vad gjorde jag för att detta skulle hända? Vad gjorde jag för att förtjäna detta?”

Scen: *Vi får se Nemo som en död kropp, som drunknad i sin bil och därefter skjuten.*

Första scenen visar Nemo som en död kropp i ett bårhus. Direkt efter detta ser vi honom under vattnet i en bil, och sedan blir han skjuten i ett badkar. Nemo, som berättarröst, frågar ”Vad gjorde jag för att förtjäna detta?”

Egot börjar genast leta efter vad som förorsakade Nemos död, precis på samma sätt som när det tittar på ett nyhetsprogram som handlar om ett mord. Detta beror på att egot alltid har ett behov av att veta vad som hände. I själva verket så handlar allt i världen om att hitta orsaken i form. Till exempel, om någon har symptom på en sjukdom går de till doktorn för att få en diagnos och finna en lösning. Om någon blir övergiven av sin partner, kommer de, med största sannolikhet, att älta relationen om och om igen i sina tankar för att finna svaret till vad det var som hände. Om ett plan störtar, kommer utredningen om varför det störtade att kunna hålla på i månader, till och med år.

Egots hela syfte med tid och rum är att leta efter orsak och verkan på ett linjärt eller formbaserat sätt. Det är vad allt handlar om i världen. Även när vi börjar vårt andliga uppvaknande, finns fortfarande många frågor som gäller form. Praktiska frågor som till exempel, ” Vad är mitt nästa steg?” kommer troligtvis att dyka upp. Även detta innebär att vi letar efter ledning i formen. Om vi frågade Jesus vad vårt nästa steg är, skulle Han säga att det är det heliga ögonblicket. Men om vårt sinne inte kan förstå vad detta betyder så är vi inte redo för det. Det är därför som den Helige Anden behöver komma in i vårt medvetande genom att använda sig av symboler.

Scen: *Nemo, som en gammal man, har ett möte med en psykoterapeut. Han har ingen som helst aning om vem han är eller var han är i tid och rum. Han verkar komma ihåg olika livsscenarier samtidigt.*

Psykoterapeutens frågor, likväl som egots, är form-relaterade frågor. När han frågar Nemo hur gammal han är, hävdar Nemo att han är trettiofyra år. Terapeuten ber honom att titta på sina händer och sedan i spegeln, eftersom Nemos svar och terapeutens syn på saken inte stämmer överens. Nemo blir förskräckt och förvirrad när han tittar i spegeln och ser en gammal man. När sedan terapeuten talar om för honom att han är hundrasjutton år, deklarerar han med eftertryck, ”Jag måste vakna, jag måste vakna upp!”

Denna desperation för att förstå vilka vi är och vad som händer ligger till grund för egots ständiga försök att försöka förstå allt. Det är det som ligger till grund för forskarnas ständiga försök att räkna ut hur universum är uppbyggt och fungerar. Det ligger till grund för varje fråga som ställs i sociala relationer. Egot försöker frenetiskt att få allt att uppfattas som meningsfullt eftersom det är så osäkert. Hela dess koncept är väldigt osäkert. Filmen illustrerar att orsaken till vår desperation inget har att göra med vad som händer i världen, i formen, allt är en effekt av vår tro på orsak och verkan. Denna falska tro måste göras ogjord för att vi ska kunna uppleva frid och stillhet som är vårt naturliga arv.

Scen: *En TV-värd gör en show om Nemo. Den kallas ”Den siste dödlige?” TV-värden gör gällande att Nemo är den siste på jorden som kommer att dö av ålder.*

Scenen visar ett framtida scenario med massmedia. Vi får lära oss att människor inte längre dör eftersom det finns möjlighet att få stamceller från grisar. Vi får reda på att Nemo Nobody är den siste levande dödlige. Nemo, som är på sjukhuset och inte har någon aning om vem han är, tillåter en psykoterapeut att prova en ”gammal” teknik – hypnos – för att försöka att återställa hans minne.

Scen: *Nemo kommer ihåg en upplevelse före sin födelse med Glömskans Änglar. De utplånar barnens minnen genom att röra vid deras överläpp, vilket lämnar ett märke. De glömmer att röra vid Nemo.*

Scenen visar att innan vi föds, minns vi allt. Den tyske filosofen *Immanuel Kant* talade om att detta är som kunskap ”a priori”, vilket innebär att vi vet alla svar intuitivt, oavsett särskilda erfarenheter. Men, om allt är glömt efter vår födelse för att Glömskans Änglarna har rört vid oss så är även vår Källa – Gud – bortglömd.

I formens värld, är egot glömskans agent. I själva verket har världen skapats speciellt för att vara ett gömställe där vi kan glömma Sanningen om vilka vi är. Vi tror att vi kan göra val i denna påhittade värld och många människor tycker att detta är spännande, men det som erbjuds är bara meningslösa val, val utan motiv. Shakespeare beskriver detta som ”Mycket väsen för ingenting.” I Kursen säger Jesus att alla olika vägar i världen ”leder till döden.” T-31.IV.2 Falska val är vad som upprätthåller vår tro på denna värld.

Kursen tar oss i en annan riktning. Den ber oss att i varje situation ställa frågan, ”Vad är det till för? Vad är syftet?” Vi kan inte finna svaret i världen. Liksom Nemo måste även vi vakna upp.

Scen: *Nemo som vuxen ger oss en lektion om tid*

Nemo säger, ”Vad fanns före ”the Big Bang”? Det *var* inget före, eftersom före ”the Big Bang”, existerade inte tiden. Tiden är ett resultat av universums expansion, men vad kommer att hända när universum expanderat färdigt och rörelsen vänder? Hur skiljer vi på illusion och verklighet?”

Filmen lyfter kvantfysikens idé om att tiden kan gå bakåt lika lätt som framåt. Detta kan vara till hjälp som språngbräda för sinnet, men i Ettheten finns inte tid och rum. I praktiken verkade tid och rum bara vara ett ögonblick och korrigerades i samma ögonblick av den Helige Anden. Bara på grund av egot upprepas upplevelsen av detta overkliga ögonblick om och om igen. Den välkända frasen i *Kursen* ”manuset är skrivet” understryker att drömmen om världen tog slut för länge sedan. Tiden är förbi och borta och har i Verkligheten aldrig hänt.

Det finns inga val i himlen, det finns inget att välja på i Ettheten. Hela idén av val mellan illusioner i form bygger på konceptet av linjär tid till skillnad mot samtidighet.

I nästa scen får vi en tillbakablick när Nemo är barn och tittar på sin middagsmat. Han säger, ”Om du blandar potatismoset med såsen, kan du inte längre dela dem åt, det är för alltid.” Han tittar på sin pappa som röker och säger, ”Röken som kommer ut ur pappas cigarett går aldrig tillbaks in i igen. Du kan aldrig gå bakåt.” Strax därpå följer en annan återblick när Nemo var barn och han står framför en dessertbuffé. Med berättarrösten säger han: ” Därför är det svårt att välja, du måste göra rätt val. När du inte har gjort ditt val, finns alla möjligheter kvar.”

Nemo talar om vikten av att göra det rätta valet. Men på vilka grunder kan vi avgöra vad som är det rätta valet? Vi försöker göra val som ska förbättra vårt liv, vår hälsa, vår ekonomiska situation – listan kan göras hur lång som helst. Men om allt visar sig vara en fars som håller fast oss i en ändlös loop av val mellan saker som inte är verkliga? Eftersom drömmen om världen är över betyder det att när vi försöker göra val i formen försöker vi välja mellan det förgångna och det förgångna. Vi tror att vi väljer på nytt, någonting annat, någonting bättre, men vi väljer alltid det förgångna. Hur kan det göra någonting bättre? Detta är den stora gåtan.

Scen: *Nemo ser tre unga flickor, Anna, Elise och Jane, som sitter på en bänk.*

Dessa tre flickor är Nemos blivande fruar, men det är inte fråga om polygami. De tre kvinnorna som Nemo kommer att gifta sig med är alla olika scenarier som utspelar sig samtidigt med varandra. Det finns något hos varje kvinna som han är attraherad av, men det är i grunden ett mycket djupare problem som utspelar sig. Nemo känner sig inte komplett och försöker lösa det i formens värld. Varje förhållande verkar vara ett resultat av ett val eller ett beslut som Nemo har gjort och dessa utspelas i olika scenarier. Men de är alla bara tankar. De är bara minnen i sinnet, baserade på att finna kärleken i formens värld.

Nemo blir kär i Anna när de fortfarande är barn. Som tonåringar har de sedan en intensiv kärleksaffär men av olika omständigheter blir de separerade. Nemo letar efter Anna genom hela filmen och när han till slut finner henne igen så tappar han hennes telefonnummer och de är åter separerade.

Nemo träffar Elise på en gymnasiedans. Hon är förtvivlad för hennes åtrådde – Stefano – älskar henne inte. Nemo spelar rollen av räddaren i detta livsscenario med Elise. De får tre barn, men hon kan inte ta hand om dessa på grund av sin djupa depression. Hon tillbringar mycket tid till sängs, gråtande. I en annan version av detta livsscenario dödas emellertid Elise på deras bröllopsdag, när en lastbil med gas exploderar framför dem på gatan.

Innan han kommer till samma dans, där han träffade Elise, bestämmer sig Nemo för att gifta sig med den första flickan som dansar med honom. Detta råkar bli Jane. Nemo älskade inte henne, han bara vände sig till henne eftersom han inte kunde få Elise. Nemo och Jane har ett till synes perfekt liv. Mycket pengar, ett stort hus med pool och två barn. Dessa tre olika relationsscenarier löper genom hela filmen på ett sätt som verkar slumpmässigt, motsägelsefullt och omöjligt.

Emellertid visar filmen alla olika relationsmönster i ett mycket större perspektiv. Vi börjar se att alla olika variationer på Nemos livsscenarier är distraktioner som håller honom fokuserad på den lilla världen. Slutligen kommer minnesfragment att hjälpa honom att se den större bilden, en bild bortom konflikter, val och ett konstant kompromissande.

Scen: *Nemo, som barn, säger, "Pappa säger man kan förutsäga exakt när Mars kommer att synas på himlen, även under en hundraårsperiod, men det roliga är att han har ingen aning om vad som kommer att hända honom om två minuter från nu."*

Nemo får se en vision av en olycka som är på väg att hända. Han rusar ut ur huset för att varna sin pappa, men det är för sent. Hans pappa som har en bit av ett äggskal som fastnat i mungipan, står vid bilen, omedveten om att han glömt dra åt handbromsen. Bilen rullar nedför kullen och kör över en mamma och hennes baby, båda dör. Nemos pappa är traumatiserad.

Att fadern verkar ha orsakat någons död verkar vara en sekvens av orsak och verkan. Men egentligen är det en tolkning att om någon orsakat något dåligt med negativa effekter som är mycket svåra att hantera. *Mr. Nobody* bryter ner det i som Jesus kallar falska sambanden i relationer mellan orsak och verkan, som inte har någon mening i Sanningen, genom att visa att de alla bara är hypotetiska. Inget av scenarierna kan vara något annat än de är. De är alla exakt så som de framkallades i sinnet, vilket är en omöjlig situation av dualitet och mångfald.

Sinnet har blivit hypnotiserat att tro på effekten av orsak och verkan i världen och det verkar finnas ändlöst med exempel som understöder denna tro. Om vi inte betalar vår elräkning kommer elen att stängas av. Om vi inte tillför mat till kroppen, kommer den att bli hungrig. Om vi inte ger kroppen näring under en längre period, som Gandhi gjorde, kommer kroppen att bli mager. Men varje exempel är baserat på *tron* på orsak och verkan. De är alla bara tankar i Sinnet. Det verkar inte som om vi inser att allt som ser ut att hända bara är våra tankar och det i sin tur är inte ens verkligt. Det vi ser är bara meningslösa bitar av bilder, färger, former och ljud, som är sammansatta på ett sätt som verkar meningsfullt, men inte är det.

Denna film ifrågasätter effekten av orsak och verkan i relationer och de val som vi tror är viktiga. Vi tillbringar mycket tid och kraft med att försöka lära oss saker, analysera allt och att försöka förstå hur allt fungerar, men vi har egentligen ingen aning om vad som egentligen händer.

Scen: *En ung Nemo träffar Anna, en av hans framtida fruar, vid swimmingpoolen. En kärlekssång spelas i bakgrunden.*

Detta livsscenario handlar om det hypotetiska att möta sin ”själsfrände”. Allting glömdes när vi kom in i formens värld. Men på någon nivå vet sinnet att något fattas. Detta något är Kärlek, detta något är Gud. Eftersom vi inte kan förtränga kärleken fullständigt verkar alla som kommer till denna värld leta efter den. Men kärleken kan aldrig bli funnen i formen. När Nemo ser Anna vid poolen handlar det om romantik. Han ser sin ”själsfrände” för första gången – och det uppstår kärlek vid första ögonkastet. Vad Nemo försöker finna i denna kärlekspartner är emellertid det han tror att han saknar hos sig själv.

Vi har alla lärt oss att vi måste söka utanför oss själva för att bli fullständiga. Egot vill få oss att tro att det vi söker efter, ”vår själsfrände” eller någon ”saknad del” finns där ute, någonstans i världen. Men egots mantra är ”sök, men finn ej”, och det är detta som håller oss kvar i ett ändlöst, meningslöst sökande. Enda sättet att komma ur detta är att identifiera och frigöra oss från den felaktiga uppfattningen att lycka kan finnas utanför oss själva.

Scenen: *En ung Nemo står på perrongen. Han håller både mammas och pappas händer. Namnet på stationen är ”Tillfälligheten”. Hans mamma frågar honom, ”Nå Nemo har du bestämt dig? Vill du komma med mig eller vill du stanna hos din pappa?” Tåget kommer in, hans mamma kliver upp på tåget och tittar sedan längtansfullt på Nemo. Han börjar springa efter tåget medan hans pappa ropar på honom. Han hinner ifatt och hans mamma drar upp honom på tåget. Scenen upprepar sig och denna gång hinner han inte ifatt tåget utan stannar hos sin pappa.*

Detta är en nyckelscen i filmen. Nemo verkar att ha ett val i formens värld – att stanna hos mamma eller hos pappa. Detta är ett intressant dilemma därför att i Himlen har vi bara en förälder, Gud vår skapare. Tron att vi kommer från två är en tydlig ledtråd på att något konstigt pågår. Vi är en skapelse av en enda Källa, inte två. I Himlen finns bara Ettheten – och man kan inte göra några val i en ren Etthet. Emellertid är allt i världen om dualitet en produkt av två, av ett motsatsförhållande. Att försöka göra val mellan inbillade bilder och inbillade val skapar frustration, ångest och desperation. Vi vill göra de rätta valen, men det finns inga rätta val i formen.

Hur skulle vi kunna ”välja” mellan olika kärlekar, hur skulle det kunna vara möjligt? Det är ett sinnessjukt val. Det är vad som döljer sig i den dualistiska världen, där all mening projiceras ut på bilder av absolut omöjliga val i formen. Kärlek väljer inte. Kärleken är. När sinnet sover, tror det att det finns val.

Nemo älskar sin mamma och sin pappa; valet han ombeds göra är helt omöjligt. Nemo tror att båda valen kommer att medföra smärta, och genom hela filmen, går som en röd tråd, effekten av hans skenbara val mellan mamma eller pappa. I varje skenbart val, utspelar sig dessutom många andra scenarier. Det vi behöver komma till insikt om, är att varje scenario är en tanke i sinnet, allt händer samtidigt. Det måste finnas en väg ut ur denna obehagliga situation, ut ur denna konstiga, illusoriska värld. Så småningom kommer *Mr. Nobody* att visa oss vägen.

Scen: *Nemo, som tonåring, sitter på en bänk och tittar på människor som leker i vattnet. Anna kommer och sätter sig bredvid honom och inbjuder honom till att simma med henne och hennes vänner. Nemo svarar: ”Jag simmar inte med idioter.”*

Med denna snabba replik går hela känslan av att vara själsfränder upp i rök! Anna svarar: ”Du är en idiot” och så lämnar hon Nemo sittandes för sig själv på stranden. Nästa gång Nemo träffar Anna, är hon med sina barn. Scenariot på stranden utspelar sig igen, men nu med ett annat resultat. När Anna denna gång inbjuder Nemo att simma svarar han, ” Jag kan inte simma.” Eftersom Anna är attraherad av Nemos uppriktighet, säger hon, ”Jag kommer att hålla dig sällskap.” Därefter visas en scen när de är tonåringar och har ett sexuellt förhållande.

Fastän orsak och verkan spelas upp i varje scenario, är det inte så. Filmens alla scener ur livet händer samtidigt. Det verkar bara som om de utspelas som orsak och verkan eftersom vi tror på en värld av orsakssamband. Sinnet är, trots att det sover, mycket mäktigt – det är kapabelt att skapa hela scenarier, hela livstider, med en enda liten, vilsegången tanke. *Emellertid så är inget av vad det skapar verklighet, det är bara bilder av hypotetiska situationer.* Det är därför som inget någonsin är vettigt ur ett linjärt perspektiv, och varför det är meningslöst att försöka förstå effekterna av det skenbara orsak- och verkansambandet.

Linjär tid är inget annat än egots försök att hålla isär orsak- och verkaneffekten. Kursen lär oss att linjär tid är omöjlig eftersom idéer inte lämnar sin källa. Ett annat sätt att uttrycka det är att säga att sinnet får exakt det som det vill ha. Om det bara vill ha frid kan det inte förnimma något annat än en fridfull värld. Men så länge sinnet inte är säkert på vad det vill ha, kommer det att se ut som om det är ett gap mellan orsak och verkan. Även när Nemo får allt han vill ha, är han inte lycklig, han fortsätter att spela ut hypotetiska situationer i sina försök att finna fullkomlighet i formen.

Scen: *Nemo har blivit avvisad av Elise så han dansar med Jane istället. När de senare åker hem på hans motorcykel, hör man Nemos röst som ung pojke berätta: "Den dagen kommer jag att ta en massa dumma beslut.*"

När Nemo och Jane åker hem på motorcykeln från dansen, beslutar han sig för sex saker: "Jag kommer" aldrig mer att lämna något åt slumpen. Jag kommer att gifta mig med flickan på motorcykel." Jag ska bli rik. Jag ska ha ett hus, ett stort hus, gulmålat med en trädgård och två barn, Paul och Michael. Jag ska ha en Cabriolet, en röd Cabriolet och en utomhuspool. Jag ska lära mig att simma. Jag kommer inte att ge mig för än jag har lyckats."

Där har vi det – egots galna tankesystem i ett nötskal: "Jag kommer inte att ge mig för än jag har lyckats." Vi är övertygade om att vi kan vara lyckliga om vi bara hittar de perfekta omständigheterna i formen. När vi har det vi tror att vi vill, inser vi snabbt att det inte ger oss den varaktiga lyckan. Så vi letar igen och igen och igen. Vi upprepar hypotetiska scenarier i det ena livet efter det andra, i tron att vi till slut ska finna lösningen. Så länge som vi tror på "Jag är inte som Gud har skapat mig," kommer vi att försöka bevisa detta om och om igen. Vi kommer att prova allt vi kan komma på under så många miljontals av år som det nu kan ta. Och människor tror att val är något positivt! Val är den stora bluffen i världen. Så länge som vi fortsätter att välja i formen, kommer vi att vara små tidsbundna varelser, låsta i hjulet av födelse och död, bli sjuka, lida och dö.

Det kan vara till hjälp att observera alla val vi gör under livets resa – vem vi ska möta, vart vi ska gå, vad vi ska äta, hur vi ska försörja oss – som ett "paket" av avgudar.

Jesus frågar i kursen, "Vad är en avgud? Tror du att du vet det? En avgud är en önskan, som är verklig i formen, som vi uppfattar verklig och sedd utanför sinnet. Dock är det enbart en tanke, och en tanke kan inte lämna sinnet som är dess källa. Vad har en avgud för syfte? Vad är den till för? Alla som dyrkar avgudar när ett hopp att hans speciella avgudar ska ge honom mer än vad någon annan får. Det spelar egentligen ingen roll vad det är vi får mer av, mer skönhet, mer intelligens, mer rikedom eller till och med mer av smärta. När det ena misslyckas tar den andra vid, med hopp om att finna någonting mer av något annat. Bli inte lurad av vilken form "någonting tar." En idol/avgud är ett medel att få mera. T-29.VIII.8

Vi har beslutat oss för att vi inte är värdiga att uppleva Gud, så vi tar en avgud istället. Att vi tittar på våra val som ett paket får sinnet att lyfta från tron på tid och senarior och istället se det ur ett perspektiv av superposition, kvantum och potentialer, börjar se att allt redan var beslutat innan vi ens kom till världen. Allt har varit ett val, vi valde ett paket med avgudar. Men det pågår ingen verklig effekt av orsak och verkan i paketet. I något skede upptäcker vi att det aldrig har gett oss det vi trodde att det skulle ge oss. Nemo fick allt han sa att han ville ha, men allt slutar ändå med att han ligger i poolen med ansiktet nedåt!

Scen: *Nemos föräldrar är skilda. Nemos mamma och Annas pappa har levt tillsammans. Nu har de gått skilda vägar och Anna och hennes pappa har flyttat till New York och lämnat Nemo i djup förtvivlan.*

Tonåringarna Nemo och Anna är kära och har haft en fysisk relation som pågått i månader i hemmet där de lever tillsammans med Nemos mamma och Annas pappa. När Anna tvingas flytta till New York, känner sig Nemo förtvivlad. Men *Kursen* påminner om är vi aldrig är upprörda av den anledning vi tror. All upprördhet kan spåras tillbaka till vår tro på separationen från Gud. Känslan av förlust fanns redan i Nemos sinne innan allt utspelade sig i formen.

I denna scen får vi även en uppvisning av projektionen av skuld på kroppar och uppförande. Tanken på att två människor skiljs åt, eller att den ene lämnar den andre, ses som dåligt. Så snart som vi kan bedöma att något är dåligt, kommer skulden in – egot vill veta vem som ska betala priset, vem ska få skulden? Detta är helt olikt Jesus undervisning: ”Låt alla ting vara exakt som de är” och ”Allt samverkar till det bästa.” A-268 och T-4.V.1 Denna undervisning är holistisk. Allt är perfekt som det är, allting händer så som det måste. Detta hänvisar inte till illusionen om händelsesekvenser på en tidslinje, det hänvisar till samtidigheten, där det inte finns någon skuld och inget bra eller dåligt. ”Du måste ta det onda med det goda” är ett vanligt uttryck. Men sanningen är att vi inte behöver ta någotdera eftersom de båda är egots dömande, de är båda falska påståenden.

När vi är med en partner verkar det vara ett stort beslut om vi ska stanna eller gå. Men alla beslut är samma illusion, de är val för intet. Om egot är fäst vid någon särskild person, kommer den att vilja iscensätta illusionen att ”vara kvar”, om egot har motvilja till någon kommer den att istället iscensätta illusionen om ”att bli lämnad”. Genom att istället följa vägledning, kan vi uppnå tillståndet att inte vara beroende. Det blir möjligt att säga, ”Jag älskar dig oavsett om du stannar eller går” eftersom äkta kärlek inte har något beroende, inte har någon investering i slutresultatet.

För egot är detta befängt, det kräver påtagliga mål. Vad sägs om att ha frid som ett mål? Varför inte ha ett mål som är baserat på sinnestillståndet istället för ett formbaserat mål? Frid i sinnet är uppnåeligt, men det finns aldrig ett resultat i formen som är tillfredställande. Kursen säger att vår vilja är universell och aldrig bli tillfredsställd på något sätt i formen.

Scen: *Efter år av sökande efter Anna träffar Nemo henne på en tågstation. De återförenas och Anna berättar för Nemo att hon aldrig slutat älska honom. Hon ger honom sitt telefonnummer på en papperslapp och ber att han ska ringa henne inom två dagar. Regn blöter ner lappen som inte längre är läsbar. Nemo går till strandpromenaden varje dag och väntar, men Anna dyker inte upp.*

Det finns en rad i *Kursen* där Jesus säger följande. ”När du beslutar dig för formen på det som du vill ha, förlorar du förståelsen för dess syfte.” T-30.III.2 Detta är vad som utspelar sig i filmen i form av relationen mellan Nemo och Anna. Att Nemo väntar på Anna på strandpromenaden varje dag är ett extremt exempel av att vara bunden till en specifik lösning i formen. Han har beslutat att det enda som kan göra honom lycklig är att få vara med Anna. Texten till musiken ”Mr. Sandman”, som spelas hela filmen igenom, beskriver perfekt hur vi ber om detaljer i hopp om att de ska göra oss lyckliga.

John Blund (Mr. Sandman), ge mig en dröm
Gör den det sötaste jag någonsin sett
Ge den två läppar som rosor och klöver
Säg sedan att de ensamma kvällarna är över
Sandman, jag är så ensam
Jag har ingen jag kan kalla min egen
Snälla sätt på din magiska stråle
Mr. Sandman, ge mig en dröm.

/The Chordettes, ”Mister Sandman”

När vi ber Mr. Sandman – egot – att ge oss en dröm, då ber vi om problem! Detta beror på att bakom varje önskan som vi har i formen döljer sig känslan av brist och att inte vara komplett. Lycka i formens värld kan aldrig tillfredsställa oss. Vi kan bara känna lyckan i helheten. I lektion 101 i arbetsboken sägs: ”Guds vilja är att jag ska vara fullkomligt lycklig.” Men när vi fattar beslut om vilken form som är bäst för oss, till exempel, valet av Anna eller till och med det generella uttrycket ”det sötaste jag någonsin sett”, är vi inte längre i kontakt med vår universella vilja. Vi vet inte längre att vår vilja och Guds vilja är en och samma.

Scen: *En reporter som har smugit sig in i Nemos sjukhussal försöker att reda ut och skapa lite ordning i Nemos liv. Han frågar honom, ”Levde du med din mamma eller pappa? Vilken av flickorna gifte du dig med?”*

Nemo som är en mycket gammal man, tänker tillbaka på sina scenarier i livet. Men han är mycket förvirrad för de är många och de synes vara från flera olika livstider. Reportern som vill ha ett svar som inte Nemo kan ge, kan inte förstå att alla scenarier är rent hypotetiska. Vid ett tillfälle i filmen säger han till Nemo, ”Dog Elise eller inte? Du kan inte både haft barn och inte haft barn.”

Filmen visar på alla möjliga scenarier som ser ut att vara liv på jorden. Nemo valde den hypotetiska situationen av ett liv med modern, och även den hypotetiska situationen att stanna hos fadern. Han hade tre bröllop i samma kyrka. Det finns ingen speciell plan eller linjära faktorer som knöt ihop Nemos liv. Men inget händer av en slump. I *Kursen* står det, ”Jag är ansvarig för det jag ser. Jag väljer de känslor jag upplever, och jag bestämmer det mål jag vill uppnå. Och allt som tycks hända mig ber jag om, och får så som jag bett.” T-21.II.2 *Kursen* säger även att, ”Det är omöjligt att någonting skulle kunna hända utan att jag har bett om det. Till och med i den här världen är det jag som styr mitt öde. Det som sker är det jag önskar. Det som inte sker är det som jag inte vill ska ske.” A-253 När vi fogar samman dessa två uttalanden, finns det inget utrymme för skam, utnyttjande eller missbruk. Varje scenario i Nemos liv gav honom något som han önskade, även det han verkade uppleva vara extremt plågsamt och skrämmande.

Egot vill få oss att tro att våra rädslor är form-baserade, som till exempel vår rädsla för att drunkna, eller att förlora vår enda kärlek. Men alla rädslor som vi upplever i livet är endast vår rädsla för kärleken, rädslan för Gud. Vi projicerar ut det på världen för vi står inte ut med att det finns i vårt sinne. Men scenariot av rädsla, liksom alla andra scenarier, är overkligt.

Jesus hävdar i *Kursen*, ”Och det som du tycks vakna till är bara en annan form av denna samma värld som du ser i drömmar. Hela din tid tillbringar du med att drömma. Dina drömmar när du sover och dina drömmar när du är vaken har olika former, och det är allt. Deras innehåll är detsamma.” T-18.5.11-14

En del människor ifrågasatte trovärdigheten i Gary Renards bok *Bortom Universum*, där han påstår att två varelser, Arten och Pursah, har besökt honom i hans soffa i Maine. Liknande frågor finns i Marlo Morgans bok *Budskap från andra sidan,* där Morgan går på en vandring med aboriginer och beskriver sina telepatiska upplevelser. Delade meningar uppstod – hände det i verkligheten? Sedan har vi Jimmy Twyman som skrev boken, *Emissaries of Light*, där han beskriver det tysta brödraskapet i Kosovo. Återigen uppstod det delade meningar om hans upplevelse var sann eller ej.

När Gary och jag talade om huruvida Arten och Pursah var verkliga eller ej, så sa jag att hela världen är ju overklig. Vi försöker att skilja på vad som verkligen händer, om det är fantasi eller overkligt, men sanningen är att allt är overkligt. Det är meningslöst att försöka skilja på vad som verkligen hänt och vad som inte hänt. Alla bilder och minnen är påhittade eftersom de är gjorda av egot, de är faktiskt alla lika falska. Att inse detta är enda sättet att bli lycklig. I *Mr. Nobody* finns inget svar på vilka av alla scenarier som är sanna och vilka som är falska eftersom alla bara finns i hans tankar.

Scen: *Nemo har ristat in ”ja” på ena sidan av ett mynt och ”nej” på andra sidan.*

Nemo har beslutat att alla hans val ska göras genom att singla slant. Men vad vi gör beror helt på vad vi tänker, och när våra tankar är förvirrade, vet vi inte vilka vi är. I det läget spelar det ingen roll om vi medvetet väljer hur det ska bli eller om vi tänker att vi bara lämnar över det till slumpen. Det är ingen skillnad. Världen reflekterar det vi tänker och tror. Det finns inget som heter slump, och det finns inga tillfälligheter. Allt uppstår som ett resultat av våra tankar. ”Ett beslut är en slutsats baserad på allt som du tror.” T-24.In.2

Denna scen visar hur meningslöst det är att försöka förstå mening av olika val. Den visar det meningslösa i att lägga en massa energi på antaganden. Egots sinne tror att det kan skilja på bra och dåliga beslut samt vinster från förluster. Men den här filmen visar att alla beslut är jämbördiga. Nemo fattar många beslut i de olika livsscenarierna, men alla slutar med att han är antingen olycklig, självmordsbenägen eller död. Detta beror på att alla val som har dikterats av egot gör att vi identifierar oss med dualitet och mångfald.

Vad vi måste inse är att det bara är ett enda beslut som behöver fattas – och det är att välja den Helige Anden istället för egot. Fastän detta fortfarande ser ut som ett val, är det ett val på en högre nivå och det enda val som kommer att ta oss ur denna illusion. *En Kurs i Mirakler* lär oss att endast de beslut vi gör tillsammans med den Helige Anden kommer att leda oss ur labyrinten av mångfald och dualitet. Vi kan kalla detta val för Soning, frälsning, förlossning eller vad vi än vill. Det är det enda sanna valet för det innehåller inget val mellan de olika bilderna i världen. Istället är det ett val för att sammanföra vårt sinne med den Helige Ande, där vi kan komma att acceptera oss själva som Gud skapade oss.

Vi måste vara villiga att låta vårt sinne återvända till ett holistiskt tänkande. Vi kan inte hitta sanningen i de olika delarna eftersom de inte är helheten, helheten gå bortom delarna. Att tänka holistiskt är att tänka tillsammans med Gud. Att tänka i termer av linjärt, delar och speciella detaljer är att tänka emot Gud.

Det är så enkelt! Allt vi behöver göra är att fatta ett enda beslut. Ett beslut! Om vi bara hade den minsta aning om vilken frid, vila och glädje som skulle komma ur det enda beslutet, skulle vi inte vänta en minut längre med att göra det.
Scen: *Nemo börjar få tydlig vägledning här i formens värld – genom ord som reflekteras i en spegel får han specifika instruktioner, med sitt namn på en tidning och ett stort telefonnummer som står skrivet på ett berg.*

Nemo, som alltid har gjort sina egna val eller lämnat dem till slumpen börjar nu se en helt annan möjlighet. Vägledningen han får börjar bli extremt tydlig och istället för att göra egna val börjar Nemo att följa den Helige Andens vägledning utan att ifrågasätta.

Vägledningen han får tar honom till ett förfallet hus som är fullt av skräp och där det även bor katter. Att bli vägledd till detta ställe är för det logiska sinnet helt oförståeligt. Men när Nemo går in i huset och finner han en stor TV-apparat. Han sätter på den och ser sig själv som 117 år, har han en konversation med sitt framtida jag och den gamle Nemo säger till den vuxne Nemo att han måste hålla sig vid liv till den 12 februari 2092 klockan 05.50.

Scen: *Den åldrige Nemo talar åter med reportern från sin sjukhussäng.*

Reportern säger till Nemo, ”Allt som du säger är motsägelsefullt. Du kan inte ha varit på flera platser samtidigt.” Nemo svarar, ”Du menar att vi måste göra val.” Reportern svarar, ”Av alla dessa liv, vilket är det rätta?” Nemo svarar, ”Varje liv är det rätta. Allting hade kunnat vara någonting annat och det skulle ändå ha varit lika meningsfullt.”

Reportern envisas, ”Du kan inte vara död och samtidigt vara här. Du kan inte icke existera. Finns det ett liv efter döden?” Nemo kluckar av skratt vid frågan. Han säger till reportern, ”Liv efter döden! Hur kan du vara

säker på att du över huvud taget existerar? Det gör du inte. Inte jag heller. Vi lever bara i fantasin hos ett nioårigt barn. Vi är fantasier av ett nioårigt barn som står inför ett omöjligt val."

Detta är tillfället i filmen då Nemo förstår att han aldrig trasslade till något i livet. Äntligen förstår han att inga av hans livsscenarier var verkliga, att alla bara fanns i fantasin hos en förvirrad nioårig pojke som sökte efter kärlek i en myriad av hypotetiska scener i ett liv tillsammans med sin mamma, pappa, Anna, Elise och Jane. Hela tiden har han försökt att finna lösningen på gåtan varför han var tvungen att göra ett val mellan sina föräldrar. Han kunde inte förstå det efter som det inte är möjligt att förstå. Hur kan kärleken kräva att vi ska göra ett val? Om kärleken är Etthet, kan den inte fragmenteras. Den är hel, den är komplett, den är allt. Varför skulle vi alltid bli tvingade att välja? Det finns ingen logik i detta.

Den sista återstående friheten vi har som fångar i denna värld är vår styrka att välja den Helige Anden istället för egot. Allt som behövs är att vi är redo att göra vår del och att vi är villiga att låta det ske mirakler genom oss, att vi överlåter tid och rum till Jesus. Tiden är bokstavligen i händerna på mirakelarbetaren.

Scen: *Nemo är på sjukhuset och spelar schack. Han säger att ibland är det enda draget att inte göra något drag.*

Nemo tar med reportern till fönstret och de ser på medan husen i staden verkar falla sönder. "Barnet plockar isär allt. Han behöver det inte mera. Tidigare var han oförmögen att göra valet, för han visste inte vad som skulle hända. Nu när han vet vad som kommer att hända, är han oförmögen att göra något val."

Allt eftersom han talar, får vi se en tillbakablick på tågstationen där barnet Nemo var tvungen att göra sitt omöjliga val. Denna gång får vi emellertid se Nemo springa iväg från stationen, in på en underbar väg som leder till skogen. Han plockar upp ett löv och blåser upp det i luften. Lövet flyger genom skogen och så småningom fladdrar det över en cirkel, som är ritad av krita, ute på piren med utsikt över vattnet. Just som lövet flyger över cirkeln kliver Anna in i den. Nemo som ligger på en bänk bara några meter därifrån öppnar ögonen och ser henne.

Detta är vad som händer när vi slutligen inser att vi inte behöver göra några val, när vi låter den Helige Ande göra valen åt oss – då uppenbarar sig kärlekens symbol. När Nemo valde att inte flytta – och beslutade sig för att inte göra något val i formen där på stationen, utan istället bara vandrade därifrån – då blev han återförenad med Anna, som symboliserade Sann Kärlek.

Detta är andemeningen i "Jag behöver inte göra någonting" avsnittet i *Kursen*, där Jesus säger, "Nu behöver du bara minnas att du inte behöver göra någonting. Det skulle vara mycket mer fruktbart för dig att nu enbart koncentrera dig på detta än att tänka på vad du borde göra." T-18.VII.7.5 5-6 Han fortsätter med att säga, "Spara tid åt mig genom endast denna enda förberedelse, och öva dig i att inte göra någonting annat. "Jag behöver inte göra någonting" är en trohetsförklaring, en i sanning helhjärtad lojalitet. Tro detta bara ett ögonblick och du kommer att uppnå mer än vad som uppnås under ett århundrade av kontemplation, eller av kamp mot frestelsen." T-18.VII.6.6-8

Detta betyder att vi helt enkelt kan backa till det som redan hänt, och inte göra några försök till att förändra, ordna till eller förändra bilderna i manuset. Vi har inte längre något behov av att ändra drömmen, utan ändrar vi bara våra tankar om drömmen. Det är väldigt skönt att inse att vi själva inte behöver göra någonting, men tillsammans med den Helige Anden kan vi göra allt.

Scen: *Nemo, den gamla mannen på sjukhuset, dör. En drönarkamera filmar allt, och stora monitorer på husväggarna runt om i den stora futuristiska staden, visar hans sista ögonblick.*

Trots att Nemo är döende finns ett leende, fyllt av frid i hans lyckliga ansikte. Detta är symboliskt för den frihet vi upplever när vi till sist släpper taget om att göra val i denna värld. Nemos sista ord är, ”Detta är den mest underbara dagen i mitt liv, Anna.”

Denna scen påminner mig om något i Ken Wapniks bok *Absence from Felicity*. Jesus frågade Helen Schucman, ”Vad skulle du göra om du befann dig i en öken?” Hon tvekade så han frågade igen. När hon inte kom med något svar, så gav han det till slut till henne, ”Gå därifrån”. I arbetsbokens lektion 128, ”Den värld jag ser har ingenting jag vill ha”. Här kallar Jesus vårt sinne till stillheten, i vilken vi lämnar världsliga val.

Att inte göra val i formen gör oss fria att släppa alla världsliga, felsinnade val och istället välja det rättsinnade. När vi låter den Helige Anden göra våra val, elimineras alla konflikter. Vi försöker inte längre att ändra eller kontrollera den bedrägliga världens bilder eftersom vi inser att vi observerar något som redan har hänt. När vi slutar att planera, arrangera eller sträva efter att få saker att bli som vi vill, kommer vi att uppleva en känsla av befrielse. Det finns inte längre något behov av att se bakåt och säga, ”Detta kunde ha varit annorlunda.”

Scen: *Nemo ligger död i sjukhussängen, klockan slår över till 05.50. Det är 12 februari 2092.*

I nästa ögonblick, vrids kockan tillbaka till 05.49 och tiden verkar gå baklänges. Löven blåser tillbaka upp i luften, regnet faller uppåt i skyn, och röken går tillbaka in i Nemos fars cigarett. *Denna illustration av att tiden går baklänges är symboliskt, att sinnet återvänder till ögonblicket då det trodde att separation från Gud var möjligt, och backar beslutet.* Med en flämtning kommer Nemo tillbaka till livet, vilket innebär att han accepterar Soningen. Han skrattar och skrattar, vilket påvisar det löfte Jesus ger oss i *Kursen*, ”Världen kommer att sluta i skratt.”

Kärlek är det vi är. Kärlek är Ett. Kärlek är inte delar, den är en helhet. Den är komplett. Den är allt. Som Nemo lärt sig i *Mr. Nobody*, det är inte möjligt att kärleken skulle kräva val mellan två saker. När det ändå ser ut som om det finns ett val att göra, är det spännande att be om vägledning och fråga, ”Vad är det till för?” Vad är mest till hjälp i denna tänkta situation? ”Det är möjligt att gå en annan väg genom att lyssna och följa den vägledning som vi får. Vår bön till den Helige Anden skulle kunna vara, ”Om det finns val som ska göra, vill jag att Du ska göra dem. Jag vill att Dina beslut att leder mig ut ur tid och rum.” Det är en mjuk och stegvis process.

Många människor är bekanta med bönen om sinnesro, ”Gud ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att ändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden.” Ett annat sätt att säga detta är, ”Försök därför inte att förändra världen, utan välj att ändra ditt sätt att se på världen.” T-21.In.1

Dessa båda talar om för oss att vi inte behöver ordna något i formens värld. I Korinterbrevet i Nya Testamentet står det att vi ser igenom ett svärtat glas. Men det är bara vårt filter av dömande och vår tolkning som behöver renas. Vårt renade och transparenta sinne är vägen tillbaka till evigheten.

Filmen är en ovärderlig undervisning i att vi inte längre behöver kasta bort vår tid på hypotetiska eller meningslösa val. Vi behöver inte längre ge efter för tankarna på ”kunde- borde -skulle”. Vilken lättnad att slutligen inse meningslösheten i allt! Vilken gåva att få veta att vi inte behöver räkna ut någonting. Vi kan äntligen vila i detta.

Kapitel 4

DET FINNS INGA PROBLEM I KVANTUM

Det kan vara kvävande och deprimerande att känna sig fången i en livstid. *Kursen* gjorde att jag kände mig totalt desillusionerad. Den säger att i världen leder alla vägar till döden och att människor har dött bara av att inse det. Det är en rätt deprimerande tanke. Men Jesus säger även att om de bara hade tagit nästa steg, så kunde det ha lett till den totala lyckan. Detta fick mitt hjärta att slå ett extra slag. Den totala lyckan! Vi skulle kunna börja att uppskatta en desillusion när vi inser att desillusionen är steget före den totala lyckan.

Jag är övertygad om att det inte finns några problem. När någon visar på ett problem, är det alltid roligt att se vad som kommer att hända. Att vara i ett stadium av icke-problem i sinnet är angenämt. Himlen vet att det inte finns något attraktivt med en speciell form, men det finns en underliggande Närvaro i det som är angenämt, kärleksfullt och glädjande. Vi är attraherade av glädjen. Det är därför som alla gillar en komedi, därför att det finns en djupare Närvaro under glädjen som vi gärna vill känna. Om något verkar glädjefyllt, lyckligt eller fridfullt och vi känner oss dragna till det, så är vi mer motiverade till att ta in det i sinnet. När barn hittar något som de tycker om, så lär de sig detta och kommer ihåg det. Det är samma sak med det andliga, vi behöver något som drar in oss i det. Det måste finnas något mer än bara ritualer och seder.

Vi kan uppleva uppvaknandet genom många olika symboler, men det ultimata är upplevelsen av Kärlek. Jag har träffat många människor, som är på olika livsvägar, olika kulturer, olika språk och från olika länder, men all upplevelse handlar om Kärlek. *Allting* handlar i grund och botten om Kärlek! Det har ingen betydelse hur vi har strävat och arbetat, det spelar ingen roll hur vi har uppfattat världen.

Efter mycket läsande och experimenterande kände jag ett djupt gensvar i *En Kurs i Mirakler*. Jag fick en stark känsla av att jag skulle använda den och gå in på djupet, inte längre bara skumma på ytan. Det var som om en inre röst talade om för mig att ”Ta den här och tillämpa den.” Jag fick en känsla av att det var ödet, att det fanns en bakomliggande plan i detta. Det kändes som att jag redan hade gjorde allt detta i formen och att jag återupplevde det i tron att jag valde något nytt och annorlunda. I *Kursen* säger Jesus att vi inte ens i formen väljer vår läroplan, så mycket tar det att släppa taget. *Kursen* tar oss genom ett rengörande bad och tar bort allt som inte är Kärlek. Vi måste vara villiga att ta oss igenom alla de cykler som behövs för att rengöra vårt sinnes altare.

Jag känner att den andliga resan är 1% principer och 99% praktik. När vi beslutar oss för en icke-dualistisk väg som En Kurs i Mirakler och tillämpar det dag för dag, sekund för sekund i vårt lärande av livet, kan det kännas rätt så omskakande. Ibland kan det till och med kännas som om mattan under våra fötter dras undan. Men jag upptäckte att studerandet av Kursen var spännande och att jag verkligen ville detta.

Nyckeln till min möjlighet att förvandla min träning till att ett uppvaknande i glädje och lycka var att inte göra några undantag från Jesus lära i mitt liv. Jesus skrev en personlig manual för uppvaknande, och jag gick helt och fullt upp i att följa instruktionerna flitigt och envist. Egot hade nog andra planer, men jag fann det uppiggande.

Egot vill alltid addera något. Det vill gärna kasta in ett ”men” när mening slutar med en punkt. Jag har hört många säga, ”Jag vet att världen är en illusion, men…..” och det spelar ingen roll vad som kommer efter ”men”, eftersom ”men” säger emot den första delen av meningen. Jesus skulle avsluta meningen med en punkt. När vi konsekvent tillämpar *Kursen*s lära, fylls vi av glädjen och självförtroendet från Anden. Det blir möjligt för oss att ta med oss ljuset och glädjen till varje situation eftersom vi inser att det inte finns något vi behöver undvika.

När vi skiftar från ett upp-och-nedvänt tänkande till ett rätt-vänt-tänkande och inser att orsaken finns i sinnet, att den projicerade världen kommer inifrån oss själva, kommer den Helige Anden att övertyga oss om att vi är på rätt väg genom en mängd av kärleksfulla symboler. De behövs för trots att det är möjligt att snabbt ändra sinnet är det mycket ovanligt. Vanligtvis behöver vi massor av bevis och upplevelser för att vi ska inse att detta är säkert. Miraklet ser det falska som falskt. ”Det endast tittar på förödelsen, och påminner sinnet om att det är falskt.” A-pII.13.1 Det är därför vi blir konsekvent påminda om att vara mirakel-sinnade. Jesus säger att det rätta sättet att använda förnekelse är att förneka tron på att misstag kan skada oss. Detta är den transformation som vi överlämnar oss till.

Vi frigör oss från idén att det finns en objektiv värld. De första lektionerna i Kursens arbetsbok visar oss att de tankar vi tror att vi tänker och världen som vi tror att vi ser är identiska. I lektion 15 i arbetsboken fastställs, ”Mina tankar är bilder som jag gjort.” Detta innebär att det inte finns någon värld utanför mitt sinne. Vi är helt och fullt i vårt sinne, det handlar aldrig om beteenden.

Om det skulle finnas någon utmärkande del så är den helt under kontroll av Kristus. Vi tillåter oss själva att bli talade genom, men oftast finns det inget att säga. Vi behöver absolut inte tala om för alla att allt är en illusion. Istället blir vi vägledda att le, krama någon, eller hålla om någon. Allt detta kommer att ske naturligt när vi är i samklang med Anden. Det är inte vår uppgift att hålla föredrag om världens overklighet, särskilt inte offentligt. Det är inte vår uppgift att säga att vi är Jesus Kristus mitt ibland Bibeltroende. Vi försöker ofta att gå händelserna i förväg, att hoppa från A till Z, eftersom det finns något inom oss som vill att det snabbt ska vara över. Vi tror att om vi säger de rätta orden kommer allt att lösas mirakulöst, men det är inte så det fungerar. Det handlar inte om att försöka.

Jesus fastslår i *Kursen*, ”Jag behöver inte göra någonting” T-18.VII.6 Detta är dock endast sant om vi har uppnått den stilla plats i sinnet där ”göraren” – den vars värde kommer från att göra – försvinner. Vi kan inte hoppa över det som är praktiskt. Vi kan inte säga, ”I *Kursen* står det att jag inte behöver göra någonting, så jag lämnar detta nu.” Då kommer vi att gå miste om målet. Jesus talar om för oss att ”Ett otränat sinne kan inte uppnå någonting.” A-In.1 Så länge som vi har behov av att träna sinnet, måste vi arbeta praktiskt. Vi behöver få vägledning om vad vi ska och inte ska göra under vårt arbete med att frigöra vårt sinne från världen.

Jesus säger i *Kursen* att vi är här för att korrigera misstagen nerifrån och upp. Detta innebär att vi ska förena oss med den Helige Anden för att föra illusionerna, allt skräp som egot skapat i sinnet, till ljuset. Jesus säger att vi ska föra illusionen till Sanningen och inte Sanningen till illusionen. Det skulle vara att göra korrigeringen från toppen och nedåt. Jesus tog sig tid att påvisa att inga av våra uppfattningar som byggt världen är verkliga. Det han ville visa oss var att det sanna lärande, var hans demonstration av att vara närvarande. Utan detta skulle vi inte ens veta vem Jesus var, han skulle blivit avfärdad som en dåre som påstod att våra synder är förlåtna. Jesus undervisning var kraftfulla fingervisningar att korrigeringen sker nerifrån och upp. Jag är här av samma anledning, att förmedla Sant Helande kräver att vi för illusionerna till Sanningen.

Jag älskar att det är så praktiskt. Jag kallar det för praktisk glädje. Det är därför som jag är glad att få berätta för dig hur det verkade gå för mig, för det ger dig en insikt i att, ”Om han kan, så kan jag göra det” för vi har samma vägledare.

Kapitel 5

SOURCE CODE
(KÄLL-KODEN)

Nyckelteman

- Kvantum Kärlek
- Acceptera det Sanna Syftet

Filmresumé

En helikopterpilot i amerikanska armén kapten Colter Stevens, vaknar upp och upptäcker att han befinner sig på ett pendeltåg på väg till Chicago, klockan 07.40. Han sitter mitt emot en kvinna som heter Christina Warren, som känner honom vid namn Sean Fentress. Det verkar inte som om han känner henne och han känner sig osäker på sin egen identitet. Det sista han minns är att han flyger på ett uppdrag i Afghanistan. När han får grepp om situationen, exploderar tåget och alla ombord dödas.

Han vaknar och finner sig själv fastspänd i en metallkapsel. Från en dataskärm talar Air Force-kaptenen Colleen Goodwin om för honom att han faktiskt är Colter och att han nu är på ett uppdrag i kapseln. Uppdraget är att lokalisera den som gjorde bomben som förstörde tåget, vilket var på väg till Chicago. Han har blivit ansluten till källkoden, ett tids-loop program som tillåter honom att ta över någon annans kropp för att återskapa deras sista 8 minuter i livet.

Colter har blivit ansluten till Käll-Koden ett flertal gånger i form av Sean Fentress i de sista minuterna innan tåget exploderar. Colter är på väg att gå ombord på sitt livs resa. Han kommer att upptäcka att inget är vad det ser ut att vara. Allt som han tror sig veta om tid och rum kommer snabbt att tillintetgöras. Han är inte den han tror sig vara och ingenting tycks vara styrt av hans medvetande. Han kommer att upptäcka att allt är som det ska vara, att han kan koppla av och lita på ett högre syfte med sitt liv.

Inledning

Denna film är ett expresståg in i det abstrakta. Vi är faktiskt på väg in i medvetandet. Medvetandet är vårt laboratorium, vår lektionssal. Världen är inte vår lektionssal, det är medvetandet som är lektionssalen. Vi kommer att uppleva den äkta Käll-*Koden*, en fantastisk kvantum-film som vi fått av den Helige Anden.

Käll-Koden är en kärlekshistoria. Colter och Christina kommer att få en serie av heliga möten där det är uppenbart att Christina verkligen gillar Colter, även om hon är förvånad eftersom den personen som hon känner som Sean är annorlunda mot den han var. Det är något med honom som verkar nytt och spontant. Colter kommer att få en del chockerande erfarenheter när han upptäcker att han inte är den person han trodde. Han börjar inse att han inte har en aning om vad som pågår, att han har haft fel om allt. Både Colter och Christina symboliserar en resa av att föras in i en upplevelse av kvantum-kärlek.

Filmen är ett tillfälle för oss att se att vi inte har en aning om vad som gör oss lyckliga och den har ett underbart mål. När Anden tar kommandot vet vi inte vad som kommer att hända, men det är alltid för vårt eget bästa.

Davids filmkommentarer

Scen: *En man sitter och sover på ett tåg. Ljud av en helikopter och militära kommandon hörs svagt. Han börjar vakna. Kvinnan som sitter mitt emot honom, tilltalar honom på ett familjärt sätt med Sean. Han känner sig mycket desorienterad. Han talar om för henne att han inte vet vem hon är och att hans namn är Kapten Colter Stevens, en helikopterpilot.*

I den här scenen vet inte Colter vad som händer. Han tittar i badrumsspegeln på tåget och ser ett ansikte han inte känner igen. Han tittar i sin plånbok och blir chockad av att se en annan identitet. Han har träffat en kvinna han inte känner och är helt perplex. Han är frustrerad därför att situationen inte motsvarar hans förväntningar av att vara Kapten Colter Stevens. Han ser sig omkring som om han tänkte, *Det här är inte mitt Kapten Colter scenario.*

Sammantaget är detta resan i ett nötskal. Filmen är som ett LSD-rus utan drogen för att frigöra sinnet. Om vi i vår dagliga uppfattning tror att vi känner oss själva, så har den Helige Anden mycket att jobba med för att frigöra vårt sinne från denna idé. Vi kanske har några mystiska upplevelser som visar oss att vi inte är den vi tror oss vara. Men så fort som vi kommer tillbaka från dessa expansiva upplevelser, kommer egot att försöka avfärda dem genom att säga, *Det kan definitivt inte vara den du är.* Om vi är oförmögna att återuppleva detta expansiva tillstånd är det frestande att tänka, *OK, jag är nog bara den mänskliga varelse som jag tror att jag är.*

Scen: *Tåget exploderar. Det kommer ett ljussken och Sean finner sig själv i en mörk kapsel. En kvinnlig röst talar till honom som kapten Colter Stevens. Han är mycket förvirrad. Hon ber honom rapportera vad som hände. Hon dyker upp på en videoskärm, iförd militäruniform. Hon tar honom genom ett antal övningar för att friska upp hans minne. Därefter kommer han ihåg att hennes namn är Goodwin. Colter ber att få tala med sin far. Hon svarar genom att fråga, "Vem bombade tåget, kapten?" Han har inget svar. Hon säger då, "Gå tillbaka och försök igen. Du får åtta minuter, samma som förra gången. Börja med bomben. Var är den? Hur ser den ut? Hitta bomben och du hittar bombaren." Med en stöt av ljus är Colter tillbaka på tåget, på samma plats ombord på tåget.*

Första gången som Colter dök upp på tåget var han extremt förvirrad. Nu har Goodwin gett honom ett syfte, och hennes guidning ger honom ett tydligt fokus. Situationen börjar påverka hans sinne och Colter hittar bomben som är gömd i taket ovanför toaletten på tåget.

Vi tror att vi vet vem vi är, var vi lever och vår historia. Men det gör vi inte. Vi sover och drömmer. Vi tror att vi är en av gestalterna i drömmen, vi har glömt att vi är gudomliga. Vissa gestalter och situationer återkommer gång på gång i ditt liv, inte helt olikt tågscenerna. För Colter är det ett åttaminuters tidsintervall på en resa till Chicago innan tåget exploderar.

Detta är en drömvärld där vi är en gestalt som tror att drömmen är verklig, men som Gud inte har skapat och inte har vetskap om. Vi har gått vilse, vandrar i tid och rum och försöker att göra det bästa av situationen. Vi vet inte vad meningen med livet är, därför att om vi visste det, skulle världen försvinna och vi skulle vara tillbaka till Himlen. Eftersom vi inte vet meningen med livet är vi förvirrade. Vi försöker att hålla huvudet ovanför vattnet, vi försöker att överleva dagen, men vi vet faktiskt inte vad som sker.

Colter går igenom en mängd upplevelser som kommer att rubba allt som han tror att han vet. Det är så den andliga resan gestaltar sig. Ju längre ner i det undermedvetna vi kommer, kommer allt som vi trodde att vi visste att försvinna. Ju fler insikter och mystiska upplevelser vi har, desto mer kommer allt att förändras. Saker kommer att skalas av för varje lektion. För syftet med hela drömmen är förlåtelse. Vi måste tömma vårt sinne på allt vi tänker och tror om vår identitet, så att vår rätta identitet kan avslöjas för oss av Anden.

Scen: *Colter kommer tillbaka in i kapseln en andra gång. Han är arg och stressad och kräver att bli informerad om vad som pågår. Goodwin berättar för honom att han har varit med dem i två månader nu, att han inte är i en övning och att det är andra som är beroende av honom, eftersom en andra bombattack är nära förestående. Colter berättar då var han hittade bomben och att den har en mobiltelefon som detonator. Goodwin ger honom instruktioner att han ska koncentrera sig på passagerarna i sin vagn, lära känna dem, begränsa de misstänkta och titta efter de som verkar tysta, tillbakadragna eller nervösa. "Som vanligt*

har du åtta minuter," säger Goodwin. "Därefter kommer jag åter att sprängas i luften?" frågar Colter. "Ja" svarar Goodwin. Han börjar fråga om sin far igen när de sänder tillbaka honom till tåget.

Colter har ännu inte förstått den djupare meningen med sina erfarenheter, men med syftet att hitta bombaren, bekantar han sig med en ung kvinna, Christina, som sitter mittemot honom. Hon talar om att flytta till Indien och leta reda på en guru. Det ser ut som om hon letar efter meningen med livet, men hon är bara en reflektion i sinnet på Colter. Det är Colter som letar efter meningen med livet och det symboliseras av att han träffar en kvinna som talar om att hitta sig själv.

I världen vill vi följa handlingsflödet, vi tänker oss att vi vet vad som kommer att hända, vad som kommer härnäst. Men dessa stora kvantum-filmer är som andliga upplevelser. Filmerna kommer att ta isär världen så som vi ser den, och vi får erfara att vi vet mindre och mindre om av det som sker. Vi behöver inte veta, det finns en *Närvaro* bakom allt detta som vet vad som behöver göras. Istället för att känna oss nervösa när världen faller isär kan vi bara acceptera att vi inte vet och se det som något bra.

Scen: *Colter ber Christina, kvinnan som sitter mittemot honom, att spela ett "spel" med honom som innebär att hitta misstänkta passagerare på tåget. När Colter ser en man som han misstänker kan vara bombaren, kysser han spontant Christina. Han säger sedan till Christina att han har en dålig magkänsla angående tåget och ber att de ska lämna tåget tillsammans, vilket de gör. Colter följer efter mannen, attackerar honom och det hela slutar med att Colter faller på spåret.*

Detta är hur varseblivningen fungerar, världen och dess karaktärer är resultatet av vad som finns i sinnet. Genom att vi fokuserar på någonting, när vi har satt upp ett mål, kommer vi att dra det till oss. Världen ses genom linsen av det målet. I denna scen, ser Colter en man som svettas och ser ut att inte må bra när han kommer ut från toaletten. Därför tror han att det är bombaren.

Vi kan konstatera att det vi strävar efter i livet eller vilka mål vi än har i livet, är det målet som bestämmer vad vi varseblir. Så länge som egot existerar, som vi har ett jag-koncept, kommer det att finnas olika variabler av resultat. En del kommer vi att bedöma som goda, en del som dåliga men ingen av dem är förlåtelsen. Det finns ett högre syfte för helheten, och det är att hitta förlåtelsen och kärleken. Detta syfte är alltid närvarande, men eftersom det inte sätts främst, är det ännu inte i medvetandet.

Colter börjar förstå syftet i sina åtta-minuters upplevelser. Tänk dig hur det skulle vara att vakna varje dag med förlåtelse som enda syfte. *Idag är en ny dag som jag kommer att använda till förlåtelse. Jag kommer att låta målet med förlåtelse överskugga allt och jag kommer att uppfatta allt och alla som jag möter som en hjälp för mig att nå mitt mål med förlåtelse, för så viktigt är det för mig.*

Detta är vad som menas med träning av sinnet i *En Kurs i Mirakler*, att ha kärleken, friden och glädjen som det främsta syftet. Allt detta kommer då att ges tillbaka till oss under dagen. I "Regler för beslut" i *Kursen* sägs, "Om jag inte fattar några beslut på egen hand, är detta den dag som kommer att vara mig given." T-30.1.4.2 Så länge som vi är i flödet med den universella harmonin, med friden, kärleken, glädjen, kommer vi att uppleva en fridfull värld. Fram till dess kommer det att finnas situationer och händelser som vi inte kommer att förstå, men det beror på att sinnet än så länge inte kan förstå det verkliga syftet. Det är fallet med Colter. Han gör sitt bästa, men han kan inte se helandet eller det större syftet.

Det är uppenbart att Colter börjar tycka om Christina. Han talar om för henne att han tycker att hon är snäll, anständig och har båda fötterna på jorden. Trots att hon fortfarande tror att han är Sean Fentress börjar Christina se något annat hos honom som hon verkligen tycker om. Helt klart finns där en gnista mellan dem.

Scen: *Colter ligger på spåret och blir överkörd av tåget och är sedan tillbaka i kapseln, som håller på att bli kall och frostig. Han har även tappat kontakten med Goodwin och börjar få panik. När kommunikationen återkommer får han kontakt med Rutledge, som är uppfinnaren av Käll-Koden, och för första gången får han veta att han är i Käll-Koden. Han frågar vad som*

händer efter de åtta minuterna på tåget. Rutledge säger, "Inget. Du upphör att finnas i tåget. Du kan inte existera utanför Käll-Koden efter Sean Fentress sista åtta minuter."

Vad dessa scener visar, mer och mer tydligt, är att det vi uppfattar är det vi tror på. Colter uppfattar sig själv som att han är i kapseln, där energin har försvunnit och det är mörkt och kallt. Han känner sig ensam och fruktar för sitt liv. Men det är inte kapseln eller de förhållanden som råder som gör honom rädd. Vi tror att det händer saker i världen, att det finns omständigheter och situationer som får oss att känna oss ensamma, fångade, rädda eller desperata, men världen får oss inte att känna någonting alls. Det vi känner i vårt medvetande eller sinne, projicerar vi på världen. Den omvärld vi upplever är en projektion av tankar, tro och känslor i sinnet. Det vi tror är vad vi uppfattar.
I lektionen 189 i *En Kurs i Mirakler,* säger Jesus, "Du kommer att se det som du känner inom dig." Colter känner sig fångad, hjälplös och energilös därför ser han sig i en värld där all energi har försvunnit. Han känner sig vilsen och han är rädd.

På vår andliga resa kan vi ibland bli lockade att känna oss rädda när vi inte ser helheten. Oönskade saker verkar hända, men de är bara en reflektion av vad som händer i ditt sinne. Vi uppfattar det vi tror på och det är därför vi ibland uppfattar världen som skrämmande. Det undermedvetna är mycket mörkt och det verkar att framträda i drömmar och drömsymboler.

Dessa sekvenser på åtta minuter skulle kunna sägas vara små inkarnationer. En del påstår att det är karma som skapade inkarnationer. Men vem skapade karma? Egot kan inte skapa, det har inte erhållit möjligheten att skapa. Bara Gud och det som Gud skapat har möjlighet att skapa. Men om det finns en *tro* på karma, eller på det undermedvetna eller på skulden, då kommer det att verka som om scenerna utspelar sig. Vi vet inte hur detta började eller hur vi hamnade här.

Vi kan se att Colter har en serie av upplevda erfarenheter. Det är exakt det som händer i vårt liv. Även rummet som vi sitter i är en tolkad erfarenhet som har uppkommit genom våra övertygelser. Om vi tror att andlighet är viktig, kommer vi att se oss själva i ett rum där vi sitter och läser en bok om konstiga filmer, och undra vart detta kommer att ta oss. Men hela scenariot är bara en reflektion av vår tro. Vi kan föreställa oss det som rörliga bilder, vilket är vad det är.

Scen: *Tillbaka på tåget vill Colter ta reda på vad som pågår. Han ber Christina att använda internet på sin telefon för att söka efter en "vän" som är i armén, kapten Colter Stevens. Några minuter senare talar hon om att kapten Colter Stevens blev dödad i strid för två* månader *sedan.*

Christina talar om för honom att kapten Stevens dog för två månader sedan. När hon säger detta, ser Colter mycket misstroende ut. Sedan noterar han att Christinas ansikte ser ut att vara i ett drömtillstånd. Detta är en nyckel till att scenariot inte är verkligt, detta är ett tillstånd av att försöka göra allt verkligt, men det är bara en bildsekvens. Även fast det verkar som om det finns verkliga personer i världen, börjar Colter få en känsla av att allt kommer från hans sinne, medvetandet.

Scen: *Colter som är inne i kapseln, ställer frågan, "Är jag död?" Goodwin delar slutligen med sig informationen att delar av hans hjärna fortsätter att vara aktiv. Varpå han säger, "Men den resterande delen av mig? Jag kan se mina händer och fötter, de rör sig fortfarande?" Goodwin förklarar, "De är ett utryck för det, det är bara ditt sätt att försöka få någon mening med allt detta". Colter frågar, "Försöker du säga till mig att jag bara fantiserar att jag fortfarande är levande och är i denna kapsel?" I detta nu börjar kapseln att expandera.*

Colter har just blivit upplyst om att det han upplever i kapseln är fantasier. Vid antydan att det han upplever inte är verkligt börjar den trånga kapseln att expandera. Detta är kraften hos sinnet. Omgivningen, relationer och världen vi tror att vi befinner oss i börjar att förändras. Detta är vad som händer när vi skiftar uppfattning och släpper våra begränsade uppfattningar om vad vi är, när vi börjar att ifrågasätta att vi är

begränsade till att vara en person, att vi skulle vara begränsade till en koordinat i tid och rum med ett kosmos som vi tror finns utanför oss själva. Mystiska upplevelser avslöjar att allt vi uppfattar bara är det vi tänker. Hela världen är subjektiv. Det finns ingen objektiv värld utanför medvetandet, det finns inget att observera utanför betraktaren. Colter har just haft sin första mystiska upplevelse.

Scen: *Efter det att kapseln expanderar, frågar Goodwin honom vad som hände. Colter svarar, "Jag ställde en fråga till dig, var är jag?" När Goodwin svarar, " Det är hemligstämplat", skriker han åt henne. Den militära befälhavaren Rutledge kom nu fram till Goodwin och han börjar tala direkt till Colter.*

Rutledge talar om för Colter, " Detta kommer att vara svårt för dig att höra, men du är som en visare på en klocka. Vi ställer in dig och du går framåt vi stannar dig och sedan går du framåt igen. Detta representerar hela din funktion här." Rutledge talar om för honom att många soldater skulle uppleva Colters situation, möjligheten att fortsätta tjäna sitt land, att föredra framför döden. Colter säger att alla soldater han tjänstgjort med skulle påstå att döden var tillräckligt tjänande. Rutledge svarar att, "Bra, du kan få detta när du slutfört uppdraget. Jag är villig att ge dig det du vill ha, och avsluta din tjänst och låta dig dö.

Det finns en arrogans i det som Rutledge säger till Colter. Vi kan se Goodwins reaktion i hennes ansikte när hon hör denna "militära intelligens." Det verkar som någon del i henne blir störd av hennes jobb, av hennes överordnade och av tankesystemet. Hon börjar ifrågasätta att bara följa order och befallningar.

Rutledge visar ingen respekt eller värde för Colters beslut eller liv. Han kanske förstår lite av Käll-Koden, men han förstår inte alls Källan. Han reflekterar inte alls över Kärleken från vår Gudomliga Källa som skapade oss som Ande.

Scen: *Colter sänds upprepade gånger omedelbart till Käll-Koden, utan vila. Rutledge informerar Colter, "Vi måste fortsätta med detta tills du hittat bombaren. Jag vet att du är uttröttad, men vi kan inte misslyckas. Du kan göra detta. Du är född till hjälte, min son, även din fader anser det. Att rädda människor är det du är bäst på.*

Rutledge spelar upp en bandupptagning med Colters far där han talar om honom efter sin död. Colters far säger, "Det var hans tredje resa. Jag vill inte att han skulle åka. Jag började få en känsla av att han inte längre ville komma hem. Av någon anledning kunde han inte komma hem. Han ville inte tala med mig, ville inte höra mig. Till slut sa han att han inte kunde lämna sitt förband därute utan honom. Och så var det med den saken. Killarna var hans familj. Jag sa en del saker jag inte skulle sagt. Jag vet inte. Jag kunde aldrig riktigt förstå mig på honom och jag kan inte fatta att han är borta."

Under hela filmen har Colter upprepat, "Jag behöver tala med min far." Här är en ouppklarad relation mellan far och son, en sorg som ligger under ytan. Ovänliga ord sades och därefter bröts kommunikationen. Colter känner smärtan av att inte längre ha en kommunikation med sin far, och att inte ha kunnat säga adjö. Efter allt som Colter varit med om är han äntligen i kontakt med sina begravda känslor och sin smärta, som vi alla har och behöver släppa taget om. Det finns något som Colter ångrar i sin relation med fadern, vilket är intressant, för vi har alla något vi ångrar med *vår* Far. Han ligger i kapseln och lyssnar till sin fars röst när han inser att han kan kontakta sin far när han är på tåget och på så vis hela relationen. Han säger därför till Rutledge, "Skicka mig tillbaka."

Scen: *Tillbaka på tåget. Colter tror att han har desarmerat bomben och funnit bommannen, som han förföljer när han lämnar tåget. Bombmannen skjuter Colter och Christina sedan de förföljt honom när han lämnade tåget. Bombmannen kör iväg och lämnar dem att dö på parkeringsplatsen. De får ögonkontakt och Colter säger, "Christina stanna hos mig. Allt kommer att ordna sig, detta är inte slutet." På håll ser Colter tåget explodera.*

Vi ser två kroppar som uppenbarligen är döende, men som har ögonkontakt. Detta är en glimt av den heliga relationen. Kärleken finns i ögonkontakten. Det finns en känsla av att detta inte är slutet och att allt kommer

att ordna sig. Vi kan känna gnistan av kärlek mellan dem. Vi känner hans hjärta, trots att han inte ens vet om han är kapten Colter eller Sean Fentress, död eller levande. Det börjar öppna sig och vi ser en gnista komma igenom.

Colter har äntligen kommit fram till vem som är bombmannen, men han undrar vad som egentligen är meningen med allt detta. I en tidigare scen, har Rutledge talat om för honom att allt var för att förhindra en atombomb att explodera i Chicago, och att han kommer att bli en hjälte om han låter sitt medvetande användas för att rädda liv. Men Sant Syfte enligt Colters erfarenhet, är mycket djupare än detta. Allt som synes hända är till för att han ska få uppleva verklig förlåtelse. Det är vad alla våra liv går ut på, att förstå att Syftet är mycket större än vår egen lilla mission. Detta är ett viktigt uppdrag för Colter, och Christina är en del av hans dröm om uppvaknande.

Scen: *Inne i kapseln igen lämnar Colter alla uppgifter om bombmannens fordon som innehåller atombombsanordningen. Ett team har utplacerats och bombmannen infångas innan han hinner spränga den andra bomben. Colter säger, "Angående vår överenskommelse……" Rutledge svarar, "Jag hade förhoppningar att du skulle ha övervägt det med anledning av vårt program." Colter svarar, "Det har jag, jag vill något annat nu. Jag vill fortfarande dö, men jag vill först gå tillbaka igen för att rädda alla människor som är på tåget." Rutledge svarar, "Det fungerar inte så. Det går inte." Colter säger, "Jag vet. Jag ber inte att du ska tro mig. Men jag ber dig att du ska ha anständigheten att låta mig försöka."*
Militären har fått det de vill, de är nöjda över att deras program har fungerat. Men vi lade märke till att under Colters övergångar till och från tåget såg han bilder, minnen som blixtrade förbi. De var symboler för tron i sinnet, symboler av frid, kärlek och av glädje. Han ser förbi det som Rutledge kan se. De är alla symboler för att Anden är starkare i honom. Alla dessa symboler är en antydan om att det finns ett högre syfte av ljus och helande. Det är detta som *En Kurs i Mirakler* kallar för den lyckliga drömmen, en sann varseblivning, eller en sann värld.

Scen: *Under tiden som Rutledge och hans kollegor firar att de fått tag i bombmannen, sitter Goodwin vid datorn tillsammans med Colter. Han säger, "Han kommer inte att sända mig tillbaka, eller hur?" Hon talar om för honom att hon fortfarande väntar på ett svar. Colter säger, "Det var något jag missade, kapten. Tåget skulle inte ha exploderat. Det måste ha funnits en andra detonator." Godwin svarar, "Det är ett dataprogram, kapten. Alla som fanns på tåget är förlorade." Han säger, "Jag vet, jag förstår det, men du har bara fel. Goodwin svarar, "kapten, Christina är död." Colter svarar, "Det behöver hon inte vara. "Jag ber att du sänder tillbaka mig, och sedan kopplar bort mig."*

Goodwin går med på att sända honom tillbaka, och säger, "I slutet av Käll-Koden, kommer jag att avsluta ditt liv. Då finns det ingen väg tillbaka." Han svarar, "Jag kommer att rädda henne, Goodwin." Hon svarar, "Det har varit en ära, kapten, och tack för ditt arbete." Hon sänder tillbaka honom en sista gång.

Colter har bett Goodwin om ett sista åttaminuters tillfälle, för att gå tillbaka till tåget för att rädda Christina. Han tror att medvetandet finns i hjärnan. Men så är det inte. Hjärnan är enbart en del av projektionen och innehåller inte medvetandet. Detta är insikten när syftet är förlåtelse och kärlek.

Det finns en insikt i att det aldrig fanns något liv i personerna, eller något liv i hjärnan. Allt utspelade sig i sinnet. När vi förlåter inser vi att alla minnen görs om och att vi är i alla minnen. För att vara mera exakt, alla minnen är i oss. Allt sker i sinnet, inte i hjärnan. Hjärnforskningen försöker påvisa att tanken finns i hjärnan. Men hjärnan tänker inte. De elektriska impulserna och signalsubstanserna är bara delar av projektionen. Allt finns i sinnet, där det kan göras om av den Helige Anden.

Scen: *Med en önskan om att hela sin relation med fadern, ringer Colter honom från tåget. Han säger att han är Sean Fentress, att de tjänstgjorde tillsammans. Han berättar att han var där när Colter dog, att Colter berättat att han haft ett tufft sista samtal med sin far och ville säga förlåt. Colters far talar om för honom att, "Jag älskade honom väldigt mycket. Jag önskar att jag hade kunnat säga det till honom." Colter säger, " Han vet det, ta hand om er herr Stevens."*

Därefter slår han vad med en av passagerarna, som är en komiker, att han inte skulle klara av att få alla på tåget att skratta. Christina säger till Colter, "Vad har flugit i dig idag? Du beter dig som en annan person." "Det är mitt nya jag," svarar Colter. "Titta på allt detta." "Vad då?" undrar hon. "Allt detta liv. Vad skulle du göra om du fick veta att du bara hade en minut kvar att leva?" frågar Colter. "Då skulle jag vilja att varje sekund räknas," svarade hon. "Jag skulle kyssa dig igen," säger Colter. "Igen?" hinner hon fråga innan han kysser henne, precis innan åtta-minuters strecket. Hela scenen fryses, under tiden som alla på tåget skrattar.

Colter har förlåtit sin far. Nyckeln till förlåtelse är att inse att ingen har någonsin gjort något felaktigt, alla vi möter reflekterar bara det som vi själva tror på. Om vi ser något vi inte tycker om, kan vi bara släppa det och istället komma ihåg vårt sanna jag som är kärlek, lycka och glädje. Vi behöver inte hålla fast vid det felaktiga, vi behöver inte skydda det.

I denna scen ser vi skrattet och lyckan i allas ansikten. Tiden är inte det vi tror att den är. Denna film ställer frågan, "Var är mitt hjärta?" Om ditt hjärta verkligen längtar efter kärlek och förlåtelse, kommer hela världen att förändras och vi kommer att se ljuset och kärleken i vårt sinne. När vi tillåter kärleken att vara det viktigaste i vårt liv, kommer allt, i varje ögonblick att förvandlas. Vår syn på världen att förändras. Jesus säger att han kommer att ombesörja tid och rum åt oss om vi är villiga att utföra mirakler.

Scen: *Tillbaka i militärförläggningen frikopplar Goodwin Colter från Käll-Koden och stillbilden upphör. De åtta minuterna har avslutats och Colter och Christina är nu i tidszonen efter åttaminutersloopen. Colter tittar på sin klocka och utbrister, "Allt går som beräknat!" De vandrar genom staden Chicago och Christina säger, "Kom hit, jag vill visa dig någonting." Colter stannar upp när han ser skulpturen som han sett så många gånger tidigare under sina övergångar mellan kapseln och tåget. "Tror du på ödet?" frågar han Christina. "Nej, egentligen inte, jag tror mer på tillfälligheter svarar hon. "Vad vill du göra idag? "Jag skulle vilja stanna här ett tag, det känns som om det är meningen att vi ska göra det, eller hur?" svarar Colter.*

Detta är en kvantumfilm som visar oss att formen inte orsakar någonting. Allt kan förändras, även minnen. Colter såg ofta Christina i ett starkt ljus under övergångarna. Anledningen till att han frågade henne om hon trodde på ödet, var att han behövde vara villig att gå till ljuset utan att tveka.

När vi talar om vår andliga resa och om relationer dyker det upp ett ord i mitt sinne – "åtagande". Det är ett intressant ord. Jag har träffat människor under mitt liv som säger, "Jag vill inte göra åtaganden." Ordet "åtagande" är inte en sjukdom – det är bara ett åtagande! Många känner rädsla när man talar om åtagande. Vad är det att vara rädd för? Detta är rädslan för kärleken! Rädsla att bli innestängd i något, känslan av att vara fångad. Jesus säger i *En Kurs i Mirakler* att egot inte vet vad åtagande är. Egot är impulsivt och känner inte ens sig själv, vet inte vad något innebär. Det är en vindpust av ingenting. Vad kan vi förvänta oss av det? Det tror att det vet mycket, men har en rädsla för kärleken och vet inte vad åtagande är.

Jesus beskriver Soningen, som är nyckeln till att vakna upp från denna värld, från denna dröm om separation, som ett *totalt* åtagande. Om egot inte vet vad åtagande är, och Soningen är ett totalt åtagande, blir inriktningen uppenbar. Den Helige Anden behöver klargöra att åtaganden i tid och rum bara är tillfälliga. Det är anledningen till att vi har relationer, partners och äktenskap. Den Helige Anden behöver introducera åtaganden för att påbörja träningen av vårt sinne i disciplin, träning av sinnet och rening. Slutligen tar det oss till vårt åtagande att förlåta, vilket är vårt åtagande för att känna Gud.

Varje relation vi har är ett totalt åtagande i termerna av Syfte. Egot tror inte på detta utan frågar, "Vad betyder detta? Hur kan varje relation vara ett totalt åtagande?" Syftet tar oss tillbaka till sinnet. Det finns ett Syfte med alla våra minnen och bilder som förenar dem och som tar oss tillbaka till Gud. Först var Colter engagerad i sitt uppdrag att hitta bombmannen, men sedan blev han istället engagerad i ett större syfte när han började bli kär. I slutet av filmen säger Christina, "Du är som en annan person", eftersom hon kunde känna att Colter hade ett annat syfte som var bortom självet. Underbara, kärleksfulla personlighetsdrag hade växt fram hos honom. Han ville rädda henne, och i slutändan, rädda världen.

Vi kan använda oss av tillfälliga mål som språngbrädor på vägen mot ett totalt åtagande av Frid i Sinnet. En relation kan vi till exempel lämna över till ett Högre Syfte – att högsta prioritering är att åstadkomma ett helande. Att använda relationer på ett korrekt sätt är att sluta ha förväntningar, sluta försöka få något från din partner eller att försöka göra om dem. När vi släpper alla egots projektioner, kan vi överföra detta på alla vi möter.

Det är så vi transformerar kärlek till villkorslös kärlek. Vi har samma åtagande till alla vi möter. Det finns ingen hierarki där vi kan säga, *"OK, här är de viktiga personerna i mitt liv och där är resterande sju miljarder som är likgiltiga för mig. Om jag möter dem, kommer jag bara att gå rakt förbi dem, eller måste jag le mot dem?"* Jesus säger, ja alla vi möter är del av oss, de är alla viktiga. Vi måste lära oss att ge kärlek till alla. Vi måste ge samma kärleksfulla välsignelse till alla, vi själva behöver detta. Åtagandet av att utsträcka kärleken på det sättet är hur vi kan upptäcka att vi är älskade.

Vad vi än varseblir hos en annan person, vad vi än finner helt oacceptabelt, är det något som vi tror på i vårt sinne. De bara påvisar allt för oss. Till exempel om vi anser att någon är lat, hjärtlös, eller ointelligent, så reflekterar de bara våra egna övertygelser att detta är möjligt. Vi måste tro det innan vi kan varsebli det, det är så projektioner fungerar. Vi försöker förneka det och tänker, *Oh, jag är inte sån alls så jag kan inte gå på med på detta.* Men när vi lämnar den ena partnern för en annan, kommer samma saker som tidigare störde oss att reflekteras tillbaka till oss igen. Det kan vara i form av avvisande, att känna sig övergiven eller vad som helst som är ett pågående mönster hos oss.

När vi blir medvetna om vårt tankemönster, kan vi börja att känna tacksamhet för vår partner. Vi kan tacka dem för att de visar oss de delar som ännu inte är helade. När vi inser att människor inte gör något mot oss blir vi mer medvetna, vårt medvetande börjar att vidga sig. När vi inser att allt vi gör är mot oss själva, kan vi sluta med det. Vi behöver inte längre hålla fast vid våra gamla tankemönster.

Vårt Syfte är medvetenhet. Liksom kapten Colter, kanske vi inte vet exakt vem vi är, vi kan befinna oss i olika miljöer, men vi väljer att vara uppmärksamma. Den största gåvan av allt är att känna tacksamhet. Det är vad förlåtelsen ger oss.

Scen: *Colter sänder ett mail till Goodwin och talar om för henne att bombmannen fångades och att, om hon läser mailet, så fungerar Käll-Koden bättre än vad hon och Rutledge någonsin kunde drömma om. Han skriver, "Ni trodde att ni skapade åtta minuter av tid i det förgångna. Men ni skapade en helt ny värld! Om jag har rätt, har ni en kapten Colter Stevens någonstans i Käll-kodens anläggning som väntar på att få åka på ett uppdrag. Lova mig att du hjälper honom och när du gör det, gör mig då en tjänst och säg till honom…… allting kommer att ordna sig."*

Om vi verkligen trodde på meddelandet i Käll-Koden, om vi visste att vi inte kunde förändra någonting, skulle vi kunna koppla av och bara vila. Vi har kraften att vara i djupaste vila just i detta ögonblick, att släppa allt vi sysselsätter oss med, alla försök att bli bättre. Allt kommer att bli bra, eftersom allt ÄR bra. Colter ville rädda Christina och slutligen även rädda världen, och det gjorde han. Men han lyckades inte med detta genom att ändra något i formen, han gjorde det genom att till fullo acceptera Förlåtelsen i sinnet. Så kraftfullt är vårt sinne. Vilken fantastisk film!

Kapitel 6

SOLARIS

Sann Förlåtelse

Vi gör alltid det bästa valet vi kan baserat på vad vi tror på i just det ögonblicket. Under min uppväxt upplevde jag under många år en hel del spända situationer med min far. Han var diagnosticerad som bipolär och det var mycket svårt för honom. När jag blev äldre och genomgick min andliga transformation och verkligen förlät honom och förlät mig själv och hela världen, började jag att se min far i form av en ängel. Han blev lyckligare och lyckligare och vår relation började bli bättre. Människor kunde ibland säga, ”Din far har verkligen förändrats en hel del” varvid jag svarade, “Mitt sinne har verkligen förändrats.” Min far bara reflekterade tillbaka förändringen. Det var faktiskt så att han en dag kom till mig och sade, ”David, förlåt mig. Jag var inte en bra far. Jag gjorde aldrig de saker som en bra far gör.”

Jag svarade honom, ”Dumheter! Det tror jag inte ett ögonblick på. Du gjorde det bästa du kunde och jag gjorde det bästa som jag kunde. Du svek mig inte och jag svek inte dig. Vi ska inte gå i skuldfällan mera.”

Han sken upp när jag sa detta. Hela hans uppträdande förändrades och genast reflekterade han tillbaka kärlek till mig. Denna lilla ordväxling förändrade hela vår inställning till allt som hade hänt under våra tidiga år. Inget av det betydde något längre. Vi hade misstagit oss på många saker eftersom vi inte kunde uppfatta sanningen under våra år tillsammans.

Det som verkligen hände vara att jag försökte hålla fast honom i ”faders-rollen”, och han försökte hålla fast mig i ”son-rollen.” Detta var som en brottningsmatch som utmynnade i osanna övertygelser så som, ”Du skulle vara en bättre far” och ”Du skulle vara en bättre son.”

När vi slutligen släppte taget om övertygelserna, var han inte längre min far och jag var inte längre hans son. I det ögonblicket insåg vi att vi var helt jämställda och det enda som fanns var kärlek. Vi skrattade och kramade varandra. Vi delade en intensiv glädje tillsammans. Kriget var över. Från det ögonblicket och framåt var vi alltid lyckliga när vi träffades, ända tills den dag han gick bort.

Nyckelteman

- Sann Förlåtelse
- Accepterandet att vi är oskyldiga

Filmresumé

Solaris kretsar kring psykolog Dr Cris Kelvin, som kontaktas av ett sändebud för DBA, ett företag som arbetar på en rymdstation som kretsar runt planeten Solaris. De sänder över en video från Chris forskarvän Dr. Gibarian, där han ber Kelvin att komma till stationen för att hjälpa till att lösa ett ovanligt fenomen som händer på rymdstationen. Han är ovillig att ge fler förklaringar, men berättar för Chris att trots att det är uppenbart att den enda lösningen vore att lämna stationen, så är det ingen av astronauterna som är villig att göra detta. Chris går med på att resa ensam till Solaris i ett sista försök att på ett säkert sätt få hem besättningen. När han anländer till stationen får han reda på att Gibarian har begått självmord och att de flesta av besättningen antingen dött eller försvunnit under bisarra omständigheter. De båda överlevande besättningsmännen, Snow och Dr. Gordon, är motvilliga till att förklara situationen som har hänt.

Längre in i filmen blir det tydligt att det som pågår på rymdstationen är att besättningens ohelade tankar manifesterar sig i formen i så kallade besökare, som är fasansfulla och vidunderliga. Chris börjar att få samma upplevelser. Allt eftersom skeppet kommer närmare och närmare Solaris börjar hans egna, inte helade, tankar att komma upp till ytan och tvingar Chris att ompröva många av sina djupt förankrade åsikter. Chris kommer att upptäcka att det som verkar hända på rymdskeppet egentligen är en projektion av hans egna tankar i sinnet som ännu inte är helade.

Introduktion

Om du var på en öde ö och fick önska dig en enda film, så är det den du ska be om! *Solaris* är en fantastisk illustration av Sann Förlåtelse, den är bokstavligen en livbåt ut ur denna värld. Flera rader ur Dylan Thomas dikt ”Death Shall Have No Dominion” används i filmen och fångar det fantastiskt:

Though they go mad they shall bee sane,
Though they sink through the sea they shall rise again;
Though lovers be lost love shall not;
And death shall have no dominion.

Planeten Solaris representerar den abstrakta Kärleken, Ljuset och Ettheten. Ett av de mest kända avsnitten i *Kursen* fastslår, ”Kursen syftar inte till att lära ut kärlekens mening, för den ligger bortom det som kan läras ut. Men den syftar till att ta bort de blockeringar som hindrar medvetenheten om Kärlekens närvaro, som är ditt naturliga arv.” In-I.6-7 Genom att titta på och inse det falska i egots uppfattningar, förstår vi Ettheten. Solaris reflekterar alla problem som ännu inte är utredda och allt som ännu inte är förlåtet i vårt omedvetna sinne. Det plockar upp allt mörker som blockerar Kärlekens medvetenhet, så att det kan bli helat.

Genom många tillbakablickar ser vi att Chris tidigare varit gift med en kvinna vid namn Rheya. Tillbakablickarna visar hur Chris och Rheya träffades och hur de inledde ett förhållande med varandra. Vi får även indikationer om hennes oroliga uppväxt och emotionella svårigheter. Det avslöjas även att Rheya har gjort en abort som hon inte talade om för Chris. När han upptäcker det blir han mycket upprörd och lämnar henne. Rheya begår självmord och Chris finner henne när han senare återvänder hem. Chris bär fortfarande på smärtan över Rheyas självmord i sitt sinne. Han känner en enorm känsla av förlust, ånger, skuld och otillräcklighet. Han känner det som om han svek Rheya och att han förlorade sin chans att ställa allt tillrätta igen i och med självmordet.

Solaris kommer att ge Chris chansen att rätta till allt igen. Tänk dig att du skulle kunna åka till Solaris. Vilka är de olösta tankar och problem som fortfarande finns i ditt sinne? För det är de olösta områdena som genast skulle manifestera sig, det skulle inte bli någon tidsfördröjning där problemen skulle spridas ut på den linjära tidsaxeln. Orsaken till oron i sinnet skulle genast presenteras, det skulle dyka upp rakt framför oss för att vi skulle få möjligheten att hela det.

Vi skulle kunna tänka så här, om någon gav oss en het potatis skulle vi släppa den omedelbart eftersom effekten skulle vara så omedelbar och direkt. När vi har ett problem som upprör som projiceras ut över tid, upplevs det däremot som en lång och utdragen process eftersom vi tror att orsak och verkan är åtskilda.

Solaris lär oss att orsak och verkan inte är åtskilda. Om vi släpper taget om den falska orsaken som vi har i sinnet, kommer vi även att släppa effekterna, det vill säga smärtan, lidandet, upprördheten, som har samband med just den orsaken. Det är vad Sann Förlåtelse är. När vi verkligen förlåter tanken på att vi någonsin har existerat utanför Guds Sinne, råder Oskuldsfullheten! Vi inser att vi aldrig har gjort några fel, att allt är förlåtet, för inget verkligt har någonsin hänt.

Närhelst vi känner oss sårade, känner smärta, sorg, förlust, eller någon annan känsla som inte är glädje, beror det på att vi håller fast vid någon ego-tanke i vårt sinne. Våra känslor verkar komma från händelser i det förflutna, eller för något som kanske kommer att hända, men så är inte fallet, allt kommer från rädsla i nuet. Att tro på något annat är ett försök att dölja nuet, det heliga ögonblicket, med en falsk tanke. Den goda nyheten är att det är möjligt att släppa känslan, här i nuet. Det handlar inte om tid, vi har kraften att *omedelbart* frigöra oss från smärta, lidande och illusioner som finns i sinnet. Vi tenderar att tro att förlåtelse tar många livstider av ett inre arbete och bearbetning, men det enda som krävs är endast en liten förändring av perspektivet.
Solaris är den absolut bästa filmen om förlåtelse. Det handlar inte om förlåtelse så som den lärs ut i världen, vilket är att tro att om någon har gjort oss illa så måste vi hitta ett sätt att ge dem vår välsignelse. I Sann Förlåtelse, börjar vi inse att vi har misstagit oss om allt vi någonsin uppfattat. Då öppnas porten till helandet, porten till sann frihet. Det skulle inte hjälpa om vi insåg att vi hade fel till nittionio procent, därför att den enda procenten vi anser att vi hade rätt hindrar vårt medvetande från att vakna upp för helandets kraft.

Davids filmkommentarer

Scen: *Strax innan avfärd från jorden, råkar Chris skära sig i fingret när han hackar grönsaker. När han sköljer rent det i diskhon tittar han på skärsåret.*

Var uppmärksam på denna scen. Det är en avgörande scen som kommer att upprepa sig i slutet av filmen med en djup lärdom.

Scen: *Väl ombord på rymdstationen letar Chris rätt på Snow, en av de två överlevande besättningsmedlemmarna och frågar honom vad som egentligen hände på skeppet. Snow svarar, "Jag skulle kunna tala om vad som hänt, men jag vet inte om det verkligen förklarar vad som händer."*

Det finns ingen möjlighet för Snow att förklara för Chris vad som händer eftersom Chris tänker i linjära termer, för det linjära är det som blockerar medvetenheten till förlåtelsen. Det är omöjligt att förstå förlåtelse från ett linjärt sätt att se på saker. Vi måste ge upp allt tänkande i linjära termer för att kunna uppleva vart filmen tar oss. Här är några intressanta saker att notera. Först, vår huvudrollsinnehavares namn är Chris, vilket är en bokstav mindre än Christ (Kristus). För det andra så är det texten i sången som spelas när Chris första gången går nedför korridoren i rymdskeppet, "Gör dig beredd att gå in i gåtan, i gåtan, i gåtan." Vi måste gå in i egots gåta, för att kunna passera bortom det. Under tiden som Chris och Snow talar med varandra hör vi texten, "Skämtet är till dig. Skämtet är till dig" i bakgrunden. Hela denna egovärld, hela denna oavbrutna tidsrymd och det linjära seendet är det största skämtet för oss. Det leker kurragömma med oss. Vi har glömt vår Kristusidentitet och blivit fångade i ett personligt själv.

Att ta sig in i vårt sinnes gåta, ända fram till upplysning, innebär att vi måste tömma hela vårt sinne på allt som vi tror att vi tänker och allt vi tror att vi vet. Buddha kallade detta stadium av tomhet för "tomrummet". Bortom det skenbara tomrummet finns Himmelriket, som är Alltet. Det är det totala Alltet av Vem vi är.

Chris tar sina första steg in i sinnets gåta. Han försöker, med hjälp av sina psykologiska kunskaper, att förstå situationen ombord på skeppet. När svaret på hans fråga, "Kan du tala om vad som händer här?" blir "Jag skulle kunna tala om vad som hänt, men jag vet inte om det verkligen förklarar vad som händer," blir han handfallen. Så är det även med *Kursen*, många blir handfallna eftersom den tar bort alla aspekter av linjärt tänkande. Den som försöker behålla det linjära perspektivet, det vill säga sitt livs historia, sitt självkoncept, kommer att ha motstånd mot att lära sig *Kursen,* eftersom den bara lämnar kvar Nuet, vilket är porten till Evigheten.

Scen: *Chris gör sig reda för att sova i sitt rum på rymdskeppet.*

Freud kallade drömmar för ”önskeuppfyllelse.” Allt som vi drömmer i vårt undermedvetna sinne under det som vi kallar nattsömnen är bara ett utagerande av vårt trossystem. Det är samma sak med det vi kallar vårt dagliga liv. Ned till den minsta detaljen är allt bara fantasier och önskedrömmar, allt är enbart en massa bilder och scenarier som egot hittat på. Även om det ser ut som om Chris sover, är inget omedvetet på Solaris. Allt kommer att utageras**.**

Scen: *På morgonen vakar Chris upp med att han känner en smekning av sin fru, Rheya, som begick självmord för flera år sedan. När han ser henne flyger han upp ur sängen och springer till andra sidan av rummet för att komma undan henne.*

Chris är förskräckt och tror inte på att han ser Rheya, han är skärrad. Hennes uppdykande raserar alla de tankar han har om döden. När någon dör på jorden, i linjär tid, har vi uppfattningen att de är utanför vårt medvetande. Chris kan inte acceptera möjligheten att Rheya är verklig eftersom det inte passar in i hans trossystem. Han är så skräckslagen att han bara vill komma bort från henne.

I slutet av scenen säger Chris som fortfarande skräckslagen av Rheya, att han måste gå och se till besättningen. Rheya skriker, ”Nej, nej, lämna mig inte, lämna mig inte.” Hennes reaktion indikerar att hon är rädd för förlust och separation, men när Chris frågar henne varför hon inte vill att han ska gå, ser hon förvirrad ut och svarar att det vet hon inte. Det som egentligen händer är att Rheya projicerar ut de rädslor som Chris har av att bli lämnad. Han tror att när hon begick självmord så försvann hon ur hans liv och denna rädsla för att bli övergiven är fortfarande en icke helad tanke i hans sinne.

Scen: *Chris låser in Rheya i en räddningskapsel och skjuter ut henne i rymden.*

Detta är verkligen en scen av uppbrott! Chris är så uppskrämd av att Rheya har uppenbarat sig att han sänder ut henne i rymden. Detta är ett exempel på en projektion. När det finns missnöje i vårt sinne som vi inte kan hantera, försöker vi göra oss av med det. Missnöje är en upprepning av det förflutna, om och om igen. Det är samma gamla mönster med personliga, privata sinnen och tankar. Så länge som vi ser oss som separata individer, kommer missnöjet att upprepas. Genom att sända ut henne i rymden återkommer det djupa missnöjet han hade med Rheya till följd av att hon begick självmord efter deras dispyt.

Scen: *Nästa natt drömmer Chris om Rheya och när han vaknar på morgonen ligger hon bredvid honom i sängen. Chris frågar henne vad hon kommer ihåg, om allt av hennes liv med honom på jorden. Hon har inget minne av hur hon hamnade på rymdstationen. När Rheya frågar Chris, ”Så, jag var alltså inte här igår?” Svarar han, ”Nej.”*

Nu börjar lögnerna. En del av problemet med denna sorts samspel är bristen på konsekvens. När vi ljuger för någon, har vi redan ljugit för oss själva eftersom det endast finns ett sinne. När vi tror att vi måste säga något som inte är sanning med syftet att skydda någon från att bli sårad, är det ett tecken på en underliggande rädsla. Det Chris gör för att behaga någon annan är att undvika att tala om för Rheya att hon *var* där dagen innan, men att han sände ut henne i rymden.

Detta representerar en konflikt i sinnet. Jesus säger i *Kursen* att vi först tittar inåt, sedan tittar vi utåt och tror oss se världen. Men världen agerar bara ut konflikten i ego-sinnet. Mycket av det är omedvetet, dolt för medvetandet. Det vi ser utanför är en beskrivande film som representerar vårt sinne med vad vi känner och tror på. När vi känner igen detta, tänker vi, ”Jag måste bli mer observant på mitt sinne. Jag ska sluta upp med att känna skuld över det som finns i världen, det är inte den egentliga orsaken.”

Den Helige Anden använder det som egot skapat. Ta boken *En Kurs i Mirakler* som ett exempel. Den Helige Anden använder orden som egot skapade på ett sätt som tar oss tillbaka till den Helige Anden. Eftersom *Kursen* i sig själv är en del av det förflutna, måste egot ha gjort *Kursen*, hela världsalltet projicerades ut. Den här karaktären, David, var en del av projektionen. Jesus var en del av projektionen, Buddha, Krishna och Moder

Theresa var alla en del av projektionen. Till och med den Helige Anden kan använda sig av alla dessa symboler. Att se det på detta sätt, gör att sinnet påminns om att det bara har hittat på allt.

Den Helige Anden kallar fram vittnen på ett mirakulöst sätt. Han använder samma symboler som används för hat, smärta, skam och skuld, för att ta oss genom nödutgången i vårt eget sinne. Genom förlåtelsen kan vi undkomma världen och ta oss tillbaka till Ettheten, till Gud.

Scen: *Under tiden som Chris samtalar med Snow, får han tillbakablickar på grälet han hade med Rheya strax innan hon begick självmord. Samtidigt, medan Rheya står och tittar ut på Solaris, verkar det som om hon kommer ihåg bitar och fragment ur samma scen som Chris. Senare, när Chris och Rheya talar med varandra, berättar hon för honom att hon inte är den person som hon kommer ihåg.*

Rheya har börjat tvivla på vem hon egentligen är. Hon har alla minnen från sitt liv med Chris, men de känns som om de inte tillhör henne. Hon talar om för Chris att hon inte förstår vad det är som händer och att hon inte tror att hon kan leva så här. Låt oss titta en gång till på texten i Dylan Thomas dikt:

Though lovers be lost love shall not;
And death shall have no dominion.

I filmen Solaris, verkar det som om kärleken mellan man och hustru kommer att gå förlorad, att försvinna i den linjära tiden, men Gudomlig Kärlek av Anden kommer att bestå. Världen skapades som en slöja för att dölja den Gudomliga Kärleken. Ingenting i denna världen kan liknas vid Gudomlig Kärlek förutom upplysningen eller den lyckliga drömmen.

I den lyckliga drömmen verkar det som om mirakler händer dagligen, och vi upplever en djup kärlek som inte är beroende av andra kroppar eller att vara tillsammans. I Bibeln, Nya Testamentet, står att allt som är tidsbundet, allt temporärt, ska förgås, och det eviga ska vara för alltid. Det är samma som lärs ut i *En Kurs i Mirakler.* I denna värld, projiceras ”kärlek” ut och associeras med bilder, därför upplever vi ofta hjärtesorg när bilderna växlar. Men dessa bilder av kärlek som innehåller kroppar och form är tillfälliga. Även ett förhållande mellan man och hustru som vi ser som kärlek i världen kommer att ta slut. Endast Kärlek, evigt liv, varar för evigt. Det är vår sanna identitet, vilken finns kvar i Gud.

Dikten ”And Death Shall Have No Dominion” är en kallelse till evigt liv. *Solaris* visar oss att allt är upplevelser i sinnet. När vi förändrar vårt sinne, ändrar vi vår syn på världen, och det är så vi kommer tillbaka till evigt liv.

Scen: *Chris vaknar på natten och upptäcker att hans vän Gibarian, som begick självmord innan Chris anlände, står i hans rum. Chris frågar, ”Vad är det Solaris vill ha från oss?” varpå Gibarian svarar, ”Varför tror du att den vill ha något? Det är därför du måste åka. Om du fortsätter att tro att det finns en lösning, kommer du att dö här.”*

Det finns inga lösningar. Vi kan se hur applicerbart detta är med vårt arbete i *En Kurs i Mirakler.* Om vi försöker förstå något av det som finns i världen, kommer vi att dö här eftersom det inte finns något svar att få i en projektion av tid och rum. Vi kommer aldrig att hitta svaret i formen. Det händer att människor som hittar *Kursen* tror att den ska ge dem alla svaren. Men *Kursen* är även den bara en symbol, den är som en stege som hjälper oss att gå in i vårt sinne. Det enda sättet att hitta svaret är att *uppleva* svaret efter att vi har ifrågasatt alla falska övertygelser. Boken kan inte göra det åt oss. Boken är bara en reflektion från vårt sinne, en längtan efter att vakna och förlåta.

Chris kom till rymdstationen med det enda syftet, att försöka räkna ut vad som händer. Nu ställs han inför idén att han inte *kan* räkna ut det. Frågan som Chris ställer, ”Vad vill den ha av oss?” är intressant. Svaret blev, ”Varför tror du att den vill ha något från dig?”

Gibarian säger faktiskt till Chris att Solaris inte vill ha något av dem, precis som den Helige Anden inte vill ha något från oss. Den Helige Anden vill skänka oss en gåva, vilket är rättelsen, som är lösningen till hela drömmen. Den Helige Anden är svaret, men så länge som vi letar i formen är vi inte beredda att höra det rätta svaret. Vad vi vill höra är det falska, det förfalskade svaret från världen, men det löser aldrig någonting. Vi kanske tror att vi har hittat svaret, att det finns människor vi kan tro på eller en teologi eller ett trossystem. Men i slutändan kommer de alla att försvinna, därför att det finns inget svar i formen. Det spelar ingen roll hur många beslut vi fattar eller hur många val vi gör i världen, vi kommer aldrig att hitta svaren i formen.

Scen: *Gibarian säger till Chris, "Förstår du vad det är jag försöker att säga till dig? Det finns inga svar, bara val."*

Det Gibarian säger indikerar att det måste göras val. Som vi vet från *Kursen*, finns det *ett* val i sinnet. Valet är mycket enkelt. Vems röst ska jag lyssna till, egots eller den Helige Andens? Egot gör allt mycket komplext för oss genom att lära oss att det finns val i världen, och att vi ska lägga kraft och energi i att göra de rätta valen. Genom att träna sinnet upptäcker vi att vi behöver anpassa oss till Gud och välja den Helige Anden. Att alltid välja den Helige Anden är vägen att undkomma drömmen och världen och finna den lyckliga drömmen. Många av dialogerna i filmen är mycket hjälpsamma eftersom de pekar på praktisk tillämpning av undervisningen.

Scen: *Dr. Gordon och Chris råkar i gräl efter det att hon talat om för Rheya att Chris sände iväg henne i räddningskapseln ut i rymden första gången hon visade sig för Chris. Dr. Gordon talar om för Chris att hon anser att han har blivit manipulerad. Hon säger, "Om hon hade varit ful, hade du inte velat ha henne i närheten. Det är därför hon inte är ful. Hon är en spegel som reflekterar delar av ditt sinne och du står för formen. Hon är en kopia, en fantasi."*

Vi skulle kunna säga att alla människor är fantasifigurer. De ser verkliga ut, agerar och verkar verkliga, de verkar som om de har egna liv och sinnen. Det verkar som om de har egna tankar, egna handlingar, egna känslor och minnen. Det verkar som om de verkligen existerar. Men människor är inte verkliga, de är som hologram. Vi tänker inte på människor som hologram. Vi tänker, "Mamma! Pappa!" Människor är, liksom resten av hela universum, bara en projektion av egot. Eftersom egot bara ser det förgångna, är alla dess bilder fragmenterade och ofullständiga, de är inte hela och kompletta. Jesus beskriver detta i Arbetsbokens lektion 2 i *Kursen*, "Jag har gett allt jag ser all den mening det har för mig" L-2

Chris är upprörd och arg för han ser Rheya som en verklig människa. Men vad är en verklig människa? Det finns inte något sådant. Vi talar till bilder! Det är som att tala till dockor och de gör precis som vårt ego har sagt till dem att säga och göra. Vi har gett dem deras roller, vi har gett rollfigurerna all mening som vi tror att de har. Allting spelas upp precis så som vi vill. Det är bara fantasier. Det är önskescenarier. Och allt sker enligt de instruktioner som vi gett.

Om vi tror att andra finns utanför oss, har en egen vilja, och att de gör något mot oss som vi inte gillar, måste vi först fråga oss själva hur de kom dit ut. Svaret är att de inte är där ute, de symboliserar vårt missnöje, dömande och ofullständiga minnen som projiceras ut från vårt sinne. Det projiceras på skärmen och vi uppfattar det nu som riktiga människor.

Det är vad som händer i sagan om Pinocchio. Där är Geppetto, docksnidaren, Benjamin syrsa som spelar rollen av samvetet, och Pinocchio, en trädocka som ville bli en riktig pojke, en pojke av kött och blod, inte bara en marionett. Han villa ha ett eget sinne, egna önskningar och ett eget liv. Så fick han sin önskan uppfylld. Han blev en riktig pojke som var självständig och kunde tänka själv. Så fort han fick detta ville han inte längre ha något att göra med Benjamin Syrsa. Han ville inte att samvetet skulle tala till honom och ge honom vägledning. Pinocchio sa, "Jag lyssnar inte längre till dig," och reste därefter till Glädjeön. En mycket bisarr sak hände honom där, han blev förvandlad till en åsna! Allt detta för att han ville vara självständig, vara en "riktig pojke."

När vi väl inser att inga av bilderna är sanna, inser vi att den kropp som vi trodde var vår egen och att alla kroppar som tillhör andra, bara är instrument som den Helige Anden använder. På så sätt tar vi oss tillbaka på den rätta vägen och överlåter åt den Helige Anden att göra våra val. Vi bokstavligen låter den Helige Anden tala genom oss, agera genom oss, tänka åt oss, istället för att vi själva ska försöka spela rollen av en självständig individ.

Scen: *Chris vaknar mitt i natten och finner att Rheya inte är där. Han går och letar efter henne och upptäcker att hon har gjort ett försök att begå självmord genom att dricka flytande syre. Hennes ansikte har brännskador och hon verkar död. Under tiden som Chris tittar på henne kommer hon till sans igen. När hon återfår medvetandet säger Chris hennes namn, varvid hon svarar, "Kalla mig inte det," därefter knuffar hon bort honom. Senare säger Rheya till Chis, "Förstår du inte? Jag kommer från ditt minne av henne. Det är det som är problemet. Jag är ingen hel person. I ditt minne kan du kontrollera allting, så trots att du kommer ihåg något på ett felaktigt sätt, så är det förutbestämt att jag måste genomföra det. Jag är självmordsbenägen eftersom det är så du kommer ihåg mig. Min röst låter så som du kommer ihåg den." När hon frågar Chris, "Men är jag verkligen Rheya?" Svarar han, "Jag vet inte längre. Allt jag ser är dig."*

Chris bryr sig inte om ifall Rheya är en verklig människa, han vill hålla kvar bilden av man och hustru, som han ser som en del av sin självbild. Han tror att denna bild är det som är kärlek och han vill inte förlora det. När vi håller fast vid påhittade liv som inte är verkliga, köpslår vi med egot. Inget i världsalltet fanns förrän det blev en överenskommelse att tro på egot. Rheya, som har förstått detta, talar om för honom att han måste släppa det, att ge upp det, för det är inte verkligt.

Scen: När *Rheya står och blickar ut på Solaris genom fönstret på rymdstationen säger hon till Chris, "Du och jag måste ha en outtalad överenskommelse om att jag inte är en riktig människa." Hon tillägger, "Vi skulle aldrig kunna ha ett liv tillsammans. Det skulle vara omöjligt."*

I *Kursen* talar Jesus om outtalade överenskommelser som hörnstenar i egots tankesystem. Vi är rädda att lyfta på denna hörnsten eftersom egot har talat om för oss att när vi separerade oss från Gud, blev Gud arg och att han kommer att straffa oss. Det sägs att om vi skulle lyfta hörnstenen av denna uppgörelse som har skrivits under med blod, skulle Gud döda oss.

Den Heliga Anden däremot säger, *Nej, låt oss gå tillbaka till det ursprungliga felet. Du kommer att se att inget av detta är verkligt, att inget någonsin har hänt. Vi ska lyfta bort denna falska tro tillsammans, vi ska lyfta den till ljuset och jag ska visa dig att Gud älskar dig och att du aldrig har kunnat vara separerad från Honom.* Anledningen till att det blir så intensivt när vi går djupare och djupare in i vårt sinne är att egot använder allt det kan komma på. Egot måste till varje pris stoppa oss från att upptäcka sanningen.

Scen: *Rheya vet att Dr. Gordon har utvecklat en maskin som kan förinta en "besökare" och Rheya vill att Chris ska be Dr. Gordon att använda maskinen på henne. Chris drivs av sin sorg och skuld över att den "verkliga" Rheya begick självmord, och har därför börjat ta ett kemiskt preparat för att orka hålla sig vaken så han kan förhindra Rheya att lämna rummet under natten.*

Detta är Chris desperata försök för att undvika att än en gång gå igenom det som hände tidigare, att överge Rheya så hon kan begå självmord. Första gången hans sinne projicerade Rheya, blev han så rädd att han ville att hon skulle försvinna. Därför sände han iväg henne i en räddningskapsel. Men nu har hans rädsla övergått till att vara rädd att hon ska lämna honom. Chris känner sig fäst vid henne och attraherad av henne, så därför vill han inte förlora henne. Vi ser att både att förlora henne och att försöka hålla henne kvar orsakar stora påfrestningar. De är samma problematik, båda ger samma dilemma. Båda är ett försök att hantera den stora skulden han känner över hennes död.

Trots hans stora ansträngningar, somnar Chris en natt och drömmer att han hittar Rheya när hon begått självmord. I sin hand höll hon en lapp med Dylan Thomas dikt. Chris känner sig fortfarande ansvarig för hennes död.

När han vaknar finner han att Rheya har lämnat rummet och övertalat Dr. Gordon att förinta henna med maskinen. Hon har lämnat en video med en avskedshälsning till Chris. I videon berättar hon att hon letat igenom hans saker och hittat avskedsbrevet från hennes självmord som Chris tagit med sig från jorden. Det fick henne att inse att hon inte är Rheya. Hon säger att hon vet att han älskade henne och att hon älskade honom. Hon önskar att de kunnat leva i den känslan i evighet. Hon avslutar meddelandet med att säga att det kanske finns en plats där de skulle kunna det, men det är inte på jorden och inte på rymdskeppet.

Scen: *Chris konfronterar Dr. Gordon. Han är rasande över att maskinen har använts på Rheya. Hon försvarar sin handling och talar om att Rheya bad att hon skulle göra det. Dr. Gordon talar om för Chris att hon har beslutat sig för att återvända till jorden, hon ska åka hem. När hon startar skeppets operativsystem, ser Chris att det finns blod på takplattorna. De upptäcker att den verklige Snow är död och ligger däruppe. Chris och Dr. Gordon går till Snow och konfronterar honom som erkänner att han är en "besökare" och att det är hans bror som är död. Han säger att han dödade honom i självförsvar när hans bror angrep honom. Han föreslår att de ska låsa in honom i hans rum och bege sig tillbaka till jorden. De gör så och börjar därefter förbereda sig att åka därifrån. Dr. Gordon går före Chris in i räddningskapseln, men Chris stannar upp som om han inte kan bestämma sig.*

Chris är vid ett avgörande vägskäl, han kan antingen bli med Dr. Gordon i räddningskapseln och åka tillbaka till jorden, eller så kan han stanna och möta Ljuset som han har varit så rädd för att se.

Scen: *Chris åker tåg på jorden. Med en berättarröst säger han, "Jorden. Till och med ordet är främmande för mig nu. Hur länge hade jag varit borta? Hur länge hade jag varit tillbaka? Spelade det någon roll? Jag försökte att finna rytmen i världen där jag brukade leva. Jag följde strömmen. Jag var tyst och uppmärksam, jag ansträngde mig för att le, nicka, stå, och att utföra de miljoner av gester som utgör livet på jorden. Jag studerade alla dessa gester tills de blev mina reflexer igen. Men jag kände mig hela tiden förföljd av att jag kom ihåg henne på ett felaktigt sätt och att jag på något sätt fått allt om bakfoten.*

"Förföljd av att jag kom ihåg henne på ett felaktigt sätt", detta är nyckeln! Chris inser att han enbart kommer ihåg Rheya från det som varit, från ett ofullständigt minne och inser plötsligt att det är det som är problemet. Vi måste alla komma fram till den insikten. När vi tänker på någon person i vårt liv som vi känt missnöje över, någon som har gjort oss illa på något sätt eller någon som har utnyttjat oss, kan vi öppna sinnet och inse att vi kommer ihåg dem på ett felaktigt sätt. Vilken form minnet har är oväsentligt för de är alla bara ofullständiga minnen.

Att medge att vi har ett problem med hur vi uppfattar saker, "Jag har kommit ihåg allting på ett felaktigt sätt" är vägen till sant helande. Utan denna insikt kommer vi att fortsätta tro att vi har uppfattat det som har hänt helt korrekt. Om vi hellre har rätt än att vi är lyckliga, ja då sitter vi fast. Det enda sätt hur vi kan uppleva lycka är att erkänna att vi kommer ihåg felaktigt. Hur än situationen, personen, platsen, omständigheterna var, har vi kommit ihåg det felaktigt.

Scen: *Chris råkar skära sig i fingret när han håller på att hacka grönsaker. När han tvättar det i vasken tittar han på skärsåret som omedelbart läker. Chris vänder sig om och tittar på fotografiet av Rheya.*

Denna scen har vi sett tidigare i filmen, men nu med en viktig skillnad. Denna gång läker såret på fingret omedelbart. Läkningen är symbolisk för förlåtelsen som har ägt rum i Chris sinne.

Scen *Filmen återvänder till scenen där Chris är på rymdstationen och ser på när Dr. Gordon kliver in i räddningskapseln före honom. Han tittar på Solaris och fattar sitt beslut. Chris stänger luckan till räddningskapseln bakom Dr. Gordon och vänder sig om och går iväg.*

Chris har fattat sitt beslut. Han vill ha Solaris ljus, vilket representerar ljuset i vårt sinne. Varje gång som vi fastnar i våra roller, våra aktiviteter, jämförelser, dömande och så vidare, faller vi för egots trick, vi undviker att gå in i Ljuset. Det är vad Jesus menar när han säger att de drömmar vi tycker om kan hålla oss tillbaka från ljuset lika mycket som drömmarna om rädsla.

Det är viktigt att observera sinnet och se vad vi är attraherade av i egots tankesystem, som är som kvicksand. När vi är attraherade av något i världen är det bara ett försök att försena oss från att ta oss till nödutgången och vakna upp. Det är därför som vi behöver bli mer och mer i samklang med Anden, mer och mer villiga att bara vara ett uttrycksmedel för Anden.

Vi måste låta Anden använda kroppen, våra resurser – allt som vi tror att vi har i drömvärlden. Egentligen har vi ingenting, för vi kan inte äga något. Drömvärlden är bara bilder. Om vi tror att vi äger eller innehar något i världen, då tror vi att äga ingenting är att äga någonting. När vi lierar oss med Anden inser vi att den enda vägen för att finna frid, glädje och lycka är att börja se att ingenting är ingenting och att vi istället följer vårt hjärta. Egot påstår att detta är ett offer. Men det är inget offer att släppa det vi håller fast vid och istället vakna upp till evigt liv.

I lektion 128 i arbetsboken står det, ”Den värld jag ser har inget jag vill ha.” När vi väl går in i det tankesättet, kan den Helige Anden ge världen tillbaka till oss i en helt ny dimension, som den lyckliga drömmen eller den verkliga världen. Men så länge som vi fortfarande vill ha något från världen, låter vi egot visa oss en fragmenterad uppfattning istället. När vi kommer till den punkt då vi inte vill ha något från någon eller något från världen, inser vi att den aldrig hade något att erbjuda. När vi säger, ”Det var det! Jag är färdig med detta! Det är över! och verkligen menar det, då kan den Helige Anden ge den tillbaka till oss, renad från egots syften. Då kommer vi att se en vacker, lycklig och hel värld innan den sedan försvinner och vi vaknar upp till Himmelen.

I *Kursen* finns denna fråga, ”Vill jag se det jag förnekade *eftersom* det är sanningen?” T-21,VII.5 Det är som att säga, ”Vill jag se Ljuset eftersom det är sanningen?” Det finns ingen möjlighet att vända tillbaka efter att ha svarat ja till detta.

Scen: *Snow ler glädjefyllt eftersom han inser att han är oskyldig i Ljuset. När rymdstationen faller in i ljuset från Solaris, kryper Chris ihop på golvet som om han var döende. Gabardians son dyker upp och ser lugnt ner på honom. Barnet räcker fram sin hand och sakta sträcker sig Chris efter den och tar den.*

Chris har valt upplysning, Sann Förlåtelse, och går nu rakt in i Kristusljuset. Han har kommit tillbaka till Gud. Detta blir mycket intensivt för egot som är medvetet om vad det betyder att gå rakt in i Ljuset, att helt och fullt släppa självkonceptet, vår tro på individualitet. Det finns ingen individualitet i Ettheten, därför är detta extremt skrämmande för egot, som är uppbyggt på en tro av separation för att kunna överleva.

Rädslan för döden är en rädsla för att förlora vår existens, egot ser detta, att gå in mot Ljuset som döden. När Chris kryper ihop på golvet symboliserar det rädslan för döden. När den lilla pojken kommer och sträcker ut sin hand är det en lugn gest och invit som säger, ”Kom med mig.” Att ta pojkens hand är symbolen för att resa sig. Detta är den sanna uppståndelsen, inte uppståndelse av kroppen, utan sinnets uppståndelse. I Bibeln står det att ett barn ska visa oss vägen. Här är det oskyldiga barnet som med sina ögon uttrycker, *Välkommen*

hem. Att överlämna sig till Ettheten är vårt enda val. Bara genom att vi är villiga att släppa självkonceptet och ge efter för Ljuset kan en upplevelse av Sann Kärlek komma in och ta rädslans plats.

Scen: *Chris är åter tillbaka i köket på jorden. Han tittar på kortet av Rheya och denna gång hör han henne säga hans namn. När han vänder sig om står hon där och ler mot honom. Chris frågar, "Är jag död eller levande?" varpå Rheya svarar, "Vi behöver inte tänka så längre. Vi är tillsammans nu. Allt som vi tidigare gjort är förlåtet, allt." De omfamnar varandra och scenen upplöses i ljuset från Solaris.*

Det blir inte tydligare än så! Det är det slutliga steget. Den sista scenen är en perfekt beskrivning av "så som i himlen så och på jorden." Det visar vad som inträffat i sinnet, en förening med ljuset och ett accepterande av Soningen. Det är ett underbart uttryck av den lyckliga drömmen, där allt är förlåtet. Dualiteten är borta! "Här" eller "där" är borta. Jorden, tiden och rymden, allt är borta. Vi behöver inte tänka så längre. Till och med frågan om jag är vid liv eller är död, vilken är en stor fråga på jorden, är betydelselös till slut.

Är jag fysiskt levande eller död? Är jag psykologiskt levande eller död? Vi behöver inte tänka på det sättet längre. Är jag gift eller inte? Är jag med honom eller inte? Vi behöver inte tänka på detta sätt längre. I dessa tankar på dualitet ligger konflikten. I förlåtelsen, upplevelsen av det enade sinnet, är helandet.

Alla dessa frågor är i huvudsak lika, och egentligen är de inte ens sanna frågor, de är påståenden. Frågor som till exempel, Vill jag ha denna sak eller denna, vill jag vara här eller där, är alla frågor om samma sak; Jag är ett ego. Vad kan jag göra i denna hemska situation att inte vara i Guds nåd? Inte ens detta är en verklig fråga, den bara förstärker illusionen.

För att kunna vakna upp behöver vi ställa Sanna frågor, som till exempel, "Vill jag vakna upp och känna min skapare?" Svaret på denna fråga kommer att ge oss en helt annan upplevelse. En annan sann fråga är, "Vill jag se världen på ett annat sätt?" Detta är frågor på ett högre plan, som kommer att leda till ett helt annat sätt att se på världen.

Uppvaknandet är en fråga om att komma till den rena längtan att bara vilja en sak. Jesus säger att när vi bara längtar efter kärleken, kommer vi inte att se något annat, vi ser bara kärlek. Vårt sinne blir då så enhetligt att världen försvinner. Tack Gud för glimten av hur enkelt det kan vara. Allt är förlåtet, allt! Wow, det är ett påstående av ren oskuld.

Kapitel 7

TID OCH KVANTUM

Ett liv som baseras på en tro på linjär tid är absurt. Tid är bara något som har konstruerats. Världen, baserad på linjär tid, kan inte ändras så det finns ingen anledning att ens försöka. Vad vi behöver ändra är vårt sinne.

I *En Kurs i Mirakler* sägs det att manuset redan är skrivet. ”Skrivet” är dåtid, i bemärkelsen att det är över. ”Manuset är redan skrivet” betonar att det är dåtid. Det innebär att tiden är förbi och att vi inte kan förändra det. När vi till fullo förstår detta upphör våra försök att ordna till allt.

Egot däremot lär ut att tiden inte är över, och att världen, människorna och personligheten kan förändras. Det betonar starkt att vi kan förändra formen. Vi måste göra ett val mellan dessa två sätt att se världen. Vi kan inte vara den Helige Anden, vara Alltet, och samtidigt vara begränsade av ett kosmos av illusioner som ockuperas av tid och rum. Det måste vara det ena eller det andra. Är vi ett kvantum fält eller är vi resultatet av en speciell tro?

När vi ser på begreppet tid ur Andens perspektiv att ”manuset är skrivet” kan vi känna att vårt sinne börjar att expandera. Vi börjar förstå att vi kanske inte är så begränsade som vi trott, att vi kanske är av helhet och väldiga. Om vi alltid ser allt genom Andens ögon kan vi vara i lyckan av att bara vara, vi kan till och med förlora känslan för tid och rum. Det är det som är det roliga med att uppleva uppvaknandet.

Anden arbetar med att förändra allt vad vi tror på och vad vi förnimmer. Det är mycket praktiskt för oss. När Anden arbetar med oss på detta sätt, upptäcker vi att vi blir mer och mer avskurna och avidentifierade från världen. Vi slutar vara förvirrade och känner oss inte längre konfunderade. Vi är Allt som existerar, och den insikten ger oss en känsla av härligheten. När någon frågar oss hur det går för oss, kan vi svara, ”Jag är allt som finns.” Det är så det känns. Det ger en känsla av en majestätisk storhet. Anden är storheten.

Kapitel 8

EMISSARY

Notering

Mini-filmen *Times End* är en redigerad version av *Star Trek, Deep Space Nine*, säsong 1, episod 1, del 1 och 2. *"Emissary*" 1993. Mini-filmen finns tillgänglig online på *Movie Watcher´s Guide to Enlightenment.*

Nyckelteman

- Att ta ansvar för sinnestillståndet
- Den linjära tiden

Filmresumé

Kommendörkapten Benjamin Sisko har blivit kommenderad av Stjärnflottan som stationens befälhavare på "Deep Space Nine", som kretsar kring planeten Bajor med syfte att hjälpa Bajor att komma in i Federationen. Sisko reser till stationen med Enterprise, vilken leds av Kapten Picard. I ett tidigare skede, när Kapten Picard arbetade för Borg, beordrade han attack på Siskos skepp som tillhörde Stjärnflottan. Siskos fru, Jennifer, dödades under attacken. Sisko känner ett motstånd mot detta uppdrag eftersom han anser att Kapten Pickar är ansvarig för det som hänt. När Enterprice kommer fram till stationen informerar Sisko Kapten Picard att han överväger att avsluta sin tjänst hos Stjärnflottan och söka sig till en civil tjänst, men att han kommer att fortsätta sitt uppdrag som stationens befälhavare tills Kapten Picard har funnit en ersättare.

Introduktion

Känslan av missnöje går bortom personligheten, bortom varje personligt minne. Vi har ett minnesproblem, minnet kommer ihåg det förgångna, det vill ha något ur det förflutna som är av tid och rum, för att känna sig levande. Så länge som det vill ha något ur tid och rum, kommer det att fortsätta att framställa scenarier. Minnet kommer obevekligt att ta fram det förgångna. Detta kommer att pågå ända tills vi når ett genombrott då vi inser att alla minnen är lika, oavsett om det är goda eller dåliga. Egot försöker att förneka och förtränga de dåliga, och enbart hålla fast vid de goda. Endast när vi till slut inser att allt är integrerat och vi ser alla som lika, får vi vårt genombrott, ett sant helande.

I filmen "Emissary" har vi, inledningsvis, ett förhållande med ett underliggande missnöje som blir större och större. Siskos uppdrag är att hjälpa Bajorians att återhämta sig efter ockupationen. De är andligt högt utvecklade och har en grönskimrande Orb som har kraften att visa scener från det förgångna. Ljuset, som i filmen skildras som ett mänskligt ljus, framkallar scener i sinnet, så att de ses som overkliga och onaturliga.

"Emissary" är ett mästerverk och kan inte ses ofta nog. Den ger oss en ny dimension på hur sinnet använder sig av minnen, och hjälper oss att släppa alla tidigare tolkningar. Vi kan använda denna nya medvetenhet för alla våra minnen eller allt vårt missnöje och uppleva en total transformation. Det är väsentligt att inse att positiva och negativa minnen är desamma. Filmen visar oss att det är nödvändigt att ta fram alla undertryckta minnen i ljuset och inse att de inget är.

Davids filmkommentarer

Scen: *När Sisko besöker den andliga ledaren Kai Opak på Bajor, visar hon honom en grönskimrande orb. Detta är en av nio orber som setts på himlavalvet under en period av 10 000 år. Siskos uppdrag är att hämta tillbaka alla orber som saknas från templet. Hon förklarar vidare att hans uppgift inte har något att göra med formen att orberna återförs, uppdraget är att återta sin egen kraft. Hon säger till honom, "Jag kan inte ge dig vad du inte vill ge dig själv. Leta efter lösningen inom dig själv."*

Detta är en kraftfull scen därför att vi ser att Sisko representerar det sinne som är "Jag vet" sinnet. Han kan sin teknologi, men han inser inte att det är den som blockerar honom från att gå in i sitt sinne och där kan han finna verkligheten. Allt han har är sitt "Jag vet" sinne och sin ilska och raseri som alla är bundna i skulden.

Bajorian orben har kraften att ge djupa insikter om sanningen. Opaka, som läser av Siskos sinne, ser genast ironin i att han har sänts till dem för att hjälpa dem men att han inte ännu är andligt vaken och dessutom inte ens vill vara där. Sisko har inte en aning om att *han* kommer att genomgå en omfattande transformation. Han kommer att genomgå en stor förändring, om allt han tror att han vet, även om tid och rum. Orben kommer att ge honom glimtar som kommer att åstadkomma denna förändring.

Scen: *Sisko och hans kollega Dax tar en rymdfarkost för att undersöka Denorios Bälte. De flyger in i ett maskhål och landar på en okänd plats. När de stiger ut i landskapet ser befälhavaren Sisko ett stormigt och mörkt landskap, men det officer Dax ser är en solig och fridfull trädgård.*

Den första lektionen i arbetsboken, i *En Kurs i Mirakler* är, "Ingenting jag ser betyder någonting," L-1 Detta innebär att det inte finns två personer som ser världen på samma sätt. Ingen av de sju miljarderna ser världen på samma sätt. Genom att titta genom egots lins ser alla en annan värld, eftersom egots lins är fragmenterad. I Sanningen finns det ingen mångfald av människor. Tron att vi skulle kunna ha privata sinnen och tankar är alla del av feltolkningen. Det är därför som det är så svårt med relationer.

Scen: *Den gröna orben uppenbarar sig och verkar "skjuta" mot Sisko. Han slås till marken och officer Dax försvinner helt och hållet. Hon återkommer sekunderna senare ombord på Deep Space Nine Station, under tiden som Sisko dras in i ljuset. Väl inne i ljuset ser Sisko bilder av sin fru, vänner och kollegor. När han börjar att förklara vem han är och vad livet som människa består av, frågar Ljuset honom djupa och utforskande frågor. Ljuset kan inte förstå det han talar om. Det ställer frågor som, Vad är "tid?". Vad är "erfarenhet?" Vad är "förlust?" När Sisko talar om konceptet förlust säger det, "Det är otänkbart att några arter skulle kunna leva under dessa omständigheter!"*

När människor sätter sig ner och talar med varandra berättar de sin egen historia, det kallar vi för att dela med sig av sin historia och allt vi råkat ut för. Lika solid som vi ser jorden, ser vi att vår historia är linjär och konkret, fylld av missnöje, offersituationer och förluster. Men det finns en djupare Närvaro inom oss som kan hjälpa oss och ta oss i rätt riktning. När vi lyssnar till denna Närvaro, kommer vi inse att vi inte längre har behov av att berätta vår historia för de börjar alla att låta lika. Vi kan sätta oss fridfullt under ett träd istället.

För Ljuset är linjärt existerande totalt obegripligt. Den här filmen visar oss skillnaden mellan linjär tid och simultantid. När vi väl har förlåtit idén om linjär tid, kommer vi att släppa alla bekymmer som vi någonsin haft. Det kommer att bli omöjligt att hålla kvar vårt missnöje. Egot kommer inte att ha en chans i vårt sinne. Spelet är över.

Scen: *Sisko talar om för Ljuset att "värdet" av den linjära tiden är att det som kommer att hända är okänt. Han använder sig av liknelsen med baseboll, han säger att "spelet inte skulle vara värt att spela om man visste vad som skulle hända." Han säger att det okända är det som definierar mänskligheten existens. Ljuset frågar, "Så du värderar din okunnighet om vad som kommer att ske?"*

Egot sätter värde på idén om utvecklingsmöjligheter därför vi tillåter att det distraherar oss. Vi strävar efter att bli bättre, vi strävar hela tiden efter saker här i världen, som till exempel en familj och en karriär. Det är möjligheten av att vilja ha något och att njuta av spänningen i att tänka, *Jag kan uppnå vad som helst i livet som jag förutsätter mig.* Allt detta är baserat på linjär tid. Det finns inga möjligheter i linjär tid. Den enda möjligheten vi har är att vakna upp till vår eviga natur, vilket är abstrakt kärlek och ljus.

Filmen gör klart för oss att det inte finns något fascinerande med världen. Ju förr vi kan inse detta, desto tidigare kan vi bli redo för spektakulära händelser som kommer att golva oss. Det kommer att ge oss svindlande upplevelser i sinnet, mycket mer än vi någonsin skulle kunna få av någon drog. Det är ett permanent tillstånd för ditt sinne, eftersom det visar oss att världen inte innehåller någonting. Jesus summerar, ”Den värld jag ser har ingenting jag vill ha.” L-128

När Jesus lärde ut, ”Fadern och Jag är Ett,” menade han att det finns bara en Ande. Det finns ingen Fader och Son, endast en ren, komplett, total och absolut Etthet. Problemet uppstod på grund av vår galna idé att skilja på orsak och verkan. Denna tanke genererade ett helt världsallt av tid och rum, och allt det hypotetiska som blev följden av det.

Tankar om vad som kommer att hända i framtiden i vårt liv eller vad vi kommer att gör imorgon är all hypotetiska. Hela världsalltet består av hypotetiska bilder, och ingen av dem har någon mening. Det finns inte något som skall komma eller något som redan har hänt, allt är samtidigt. Så länge som vi håller fast vid det linjära perspektivet, kommer vi att uppleva missnöje, lidande och förlust. Det är oundvikligt så länge som vi håller fast vid linjärt perspektiv.

Filmen visar oss att Ljuset inte förstår det som är linjärt. Ljuset frågar, ”Du värderar din okunskap om vad som kommer att hända?” När vi är hänförda över det som kanske kommer att hända i framtiden, då värderar vi vår okunnighet. Vi leker kurragömma med vårt Sanna Jag. Att göra detta är att låtsas som om vi inte vet vilka vi verkligen är. Vi kan gå vilse i detta, glömma Närvaron av det som är verkligt och sant.

Scen: *Sisko fortsätter att försöka förklara den mänskliga existensen för ljuset, men han återkommer ständigt till scenen när hans fru dog. ”Vad är meningen med att ta mig tillbaka till detta?”……”Du existerar ju här” säger Ljuset, ”du för oss hit”. Sisko bönfaller dem, ”Ge mig då styrkan att leda er någon annanstans, vart som helst!” Ljuset svarar, ”Vi kan inte ge dig det du nekar dig själv. Leta efter svaret inom dig! Du väljer att leva här. Det är inte linjärt, du existerar här!”*

Ljuset försöker att hjälpa Sisko att inse att han fattar sina beslut i det ”felaktiga sinnet”. I *En Kurs i Mirakler* står det att nyckeln till helandet finns i att göra valet mellan det felaktiga och det rätta sinnet. ”Himlen är det jag måste välja” L-138 Helvetet är ett val av det felaktiga sinnet, men i Sanningen har det ingen påverkan. Ingenting har någonsin hänt oss i linjär tid, ingen smärta, oförrätter eller missnöje som skulle kunna göra oss upprörda, inte ens något som skulle kunna ge oss lycka. Att välja Himlen finns endast i sinnet, i medvetandet.

Innan Sisko kom till Bajor, ville han bara vara i sina lyckliga minnen. Han försökte komma ifrån alla minnen av oförrätter och smärta. Han försökte undvika minnet av att vara på ett brinnande skepp och se sin fru dö eftersom det utlöste så intensiva känslor av oförrätter och smärta. Han kände en djup känsla av förlust i samband med minnet.

När Ljuset förklarar för Sisko att det är han som för dem tillbaka till scenen när hans fru dör om och om igen, säger de till honom att det är han som väljer att leva i det förgångna istället för att se att han bara existerar där. Vi existerar överallt. Vi existerar inte i en del av våra minnen och inte i andra. Vi existerar i alla minnen. Alla minnen finns tillsammans i ett enda integrerat minne, i hela sinnet.

Upplevelsen av den lyckliga drömmen, eller den verkliga världen, är upplevelsen av en enhetlig uppfattning, eller av kvantumfältet. När vi väl fått den insikten, kan vi inse att vi existerar i alla våra minnen, genom all tid. Det verkar som om vi har existerat i både de bra och de dåliga minnena, men upplevelsen av den lyckliga drömmen sker först när vi inte längre identifierar oss med några minnen om vilka vi är. Vi är inte våra minnen. Vi har överträffat dem alla. Vi existerar i Ljuset och det är underbart.

Ljuset ber Sisko att samla sitt sinne till en helhet, att börja se att allting sker samtidigt, allting är Etthet, allting är Ljus. All vår smärta kommer ur vår tro på att dela upp våra minnen och upplevelser och att säga, ”Jag existerar i den här, men inte i den andra. Jag tycker om denna, men inte den där. Jag dras till njutningen men, jag undviker smärtan.”

I *En Kurs i Mirakler* lär vi oss att det är omöjligt att söka efter njutning utan att finna smärtan, vilket är fällan i denna värld. Egot vill inte att vi ska bli medvetna om detta för då inser vi att njutning och smärta är identiska. När vi insett detta då är vi redo för ett mirakel som tar oss bortom tid och rum. Egot vill att vi ska jaga efter njutning och undvika smärta och det är vad Sisko har gjort när han varit i den linjära tiden. Det är hela syftet med den linjära tiden.

Vinsten med ett integrerat sinne är att vi då känner oss fyllda av tacksamhet och uppskattar allt och alla, när vi ser att allt vårt missnöje bara var missförstånd. Nu är Sisko redo för en total omtolkning av sin ”fiende”, kapten Picard. Titta vilken kraft detta har! Det är en god inblick i vad den andliga resan handlar om.

Det finns inget rätt eller fel, inget bra eller dåligt. Det är helt irrelevant om vi blir upprymda eller om vi fylls av avsky när vi ser en film med kommentarer. Kommentarerna är ett kompromisslöst meddelande, och det är vad den andliga resan handlar om, att bli övertygade om vår verklighet i evigheten. För att göra detta måste vi inse det orealistiska i den linjära tiden.

Den Helige Andens måste övertyga oss om att verkligheten är bättre än illusionen, att evigheten är bättre än den linjära tiden. Detta är faktiskt bortom att det ena skulle vara bättre än det andra, det handlar om att det inte finns någon jämförelse. En är verklig men inte den andra. Om vi är uppriktigt intresserade av att uppleva Sann Lycka, om vi verkligen vill vara i ett mirakulöst sinnestillstånd är allt vi behöver göra att visa oss villiga att börja se att mirakler erbjuder oss allt.

När vi tränas för att bli en mirakelarbetare, och vara ett med Kraften, kommer vi att lysa av Himmelsk glädje. Vi inser att denna förening erbjuder oss allt och att världen, med alla sina uppfattningar om linjär tid och sina koncept, inte kan erbjuda någonting. Vi öppnar oss för ett liv i glädje där det inte finns någon rädsla för konsekvenser.

Om vi börjar se verkligheten i Ljuset och se det orealistiska i världen, vilka bekymmer skulle vi då kunna ha angående arbete, familj eller länder? Vilken oro skulle finnas angående fysisk hälsa eller om skönhet? Vad skulle skönhet innebära jämfört med Ljuset? Vad innebär färdighet, förmåga och intelligens? När vi inser att intelligens, ambitioner och succé, så som världen ser dem, bara är som ett skämt, är det lätt att släppa taget om dem. Om vi tar oss en titt på alla ”ismer” såsom, kapitalism, socialism, sexism, rasism, ja till och med mysticism, kan vi släppa dem alla. Varför? Jo, för ord är inte Medvetenhet. Ord är som små språngbrädor och pekpinnar, men de kan användas av Anden på ett vackert och behagligt sätt, men vi kommer aldrig att nå en andlig upplevelse genom ord.

Vi behöver gå djupt in i vårt medvetande för att upptäcka det omöjliga i att bli sårad, det omöjliga i smärtan och det omöjliga i sjukdom. De är omöjliga därför att Gud inte skapade dem. Kärleken får oss inte att känna oss sårade. Kärleken skapar inte smärta. Kärleken skapar inte lidande. När vi lämnar över våra

vanföreställningar, säger vi, ” Tack!” Det är faktiskt ett avslöjande ögonblick! Från det ögonblicket behöver vi inte *En Kurs i Mirakler*, ingen stig att följa. Det finns endast en upplevelse av en övergång till det sanna. Det är vad miraklet gör, visar oss vårt sanna jag och omöjligheten av något annat än vår verklighet.
Vår uppgift som mirakelarbetare är att möta våra skrämmande tankar, det är bara att låta dem komma upp och omfamna dem. Detta inkluderar alla våra privata tankar, även de som vi känner är obetydliga. Ljuset tar hand om dem. De skrämmer inte ljuset. När vi slutar upp med att gömma och försvara våra skrämmande tankar, börjar Sanningen om Vem Vi Är att lysa upp vårt sinne. Om någon frågar oss hur det är, kan vi svara, ”Jag är ett kvantumfält.” Eller så kan vi prova att säga denna, ”I mig är frälsningens mål och medel ett.” L-318

Scen: *Sisko dras tillbaka genom maskhålet i sin lilla rymdfarkost och återvänder till stationen. Kapten Picard anländer till stationen ombord på Enterprise. Nu när han har fått möta sin tro på förlust och sett att han bara gjort sig själv illa, säger han till kapten Picard att han skulle vilja stanna kvar som befälhavare på stationen. Därefter sträcker han ut sin hand mot Picard. Sisko tar nu fullt ansvar för sitt sinnestillstånd, han kastar inte längre skulden på Picard för sina ”förluster.” Helandet är inte linjärt. Helander sker i nuet!*

I *Kursen* kan vi läsa, ”Mitt själv är universums härskare. Det är omöjligt att någonting skulle hända mig utan att jag har bett om det. Till och med i den här världen är det jag som styr mitt öde. Det som sker är det jag önskar. Det som inte sker är det jag inte vill ska ske.” L-253

Detta ger kraft. Mitt själv, mitt gudomliga Själv, är härskaren av världsalltet. Inte ens i denna värld är något felaktigt. Om jag ser ett leende, vill jag själv le. Om jag ser ett leende, har jag önskat att se ett leende. Om det regnar, önskar jag att det regnar. Om solen lyser, önskar jag att solen lyser. Allting är precis som jag i mitt sinne bett om. Hur skulle det kunna vara möjligt att vara ett offer om det är mitt Själv som är härskaren i världsalltet, eller till och med i denna värld? Det är underbart. Det täcker allt. Allt kommer till mig precis som jag bett om.

Nu ska vi be om lycka därför att vi vet att det valet är *nu*. Det är inte utom räckhåll. Vi har ett kraftfullt sinne och vi ska använda det till att be om det vi verkligen vill ha, vilket är frid! Vi förtjänar frid! Det är vårt naturliga sinnestillstånd.

Kapitel 9

FREQUENCY

Nyckelteman

- Mirakelarbete
- Manuset är skrivet
- Att öppna sig för Sann Kommunikation

Filmresumé

Det är år 1999 och John Sullivan, en morddetektiv i New York, behöver hjälp. Han har nyligen separerat från sin flickvän Samantha och känner det som om hela livet håller på att falla samman. John, som fortfarande bor i sitt barndomshem, hittar sin fars gamla amatörradio. Hans far Frank var brandman i New York och dog i en lagerhusbrand för trettio år sedan. Ett mirakel inträffar när hans far plötsligt talar till honom genom radion. Frank tror att det är år 1969, dagen före han dog i branden.

Båda är först skeptiska och tvivlar på att den andre är den som den utger sig för att vara. Men allt eftersom de pratar genom radion blir det tydligt vilken ovanlig gåva som deras otroliga sammanträffande är. John säger till Frank att ta en annan väg genom lagerbyggnaden vid branden. Detta råd leder till att hans liv räddas. Deras fortsatta möten, över radion, leder till snabba förändringar på tidslinjen. De samarbetar över tidslinjen för att lösa ett fall av seriemord som påverkar dem på det personliga planet.

Filmen kulminerar i en lycklig dröm där viljan till kommunikation helar egots bristfälliga uppfattningar om förluster och smärta och istället är Kärleken för evigt närvarande och delad.

Davids filmkommentarer

Om vi kan uppfatta en glimt av det som *Frequency* lär oss, skulle vi kunna spara tusentals skenbara livstider eftersom denna film handlar om kollaps av tiden.

Det var ingen som talade om för oss när vi växte upp att vi skulle bli mirakelarbetare. Till och med nu säger egot, ”Vem jag? En mirakelarbetare?” Men Jesus säger att vi kan hela det som är sjukt och låta de döda uppstå, eftersom det är vi som skapade sjukdom och död och därför är det vi som kan upphäva dem. När vi börjar uppleva mirakler i vårt sinne, kan vi göra saker vi aldrig skulle kunna föreställt oss.

I den här filmen blev de sjuka helade och de döda uppstod genom att två människor förenade sig på ett meningsfullt och kraftfullt sätt. Att förena sig på detta sätt är tillgängligt för oss alla. Det är därför som vi tittar på filmer som den här. Vår tid är nu. Detta är det stora Uppvaknandets ögonblick. Anden är med oss, under och bär oss. Det spelar ingen roll hur djupt rötterna av rädsla går, de kommer alla att dras upp med roten och vi blir befriade. Hela vårt liv, oavsett vad vi har för vision av vårt liv, kommer det att öppna upp och expandera på ett fantastiskt sätt. Vi skulle aldrig kunna föreställa oss det som kommer härnäst. Det blir det mest underbara av allt! Vårt liv Kallar på oss och Syftet är här!

Den Helige Anden är osynlig och kan inte förnimmas med våra fem sinnen. Men när vi lämnar över vårt liv till den Helige Anden, vet vi att han är närvarande genom alla mirakler, resultat och de reflektioner vi har. Vi börjar uppmärksamma synkroniseringen, precis som den fick Franks och Johns uppmärksamhet i filmen.

Vänd bara på ditt sinne, vänd den rätta sidan upp, istället för den upp- och nedvända skulden. Det är fantastiskt när vi ger vårt liv till detta. Vårt liv kan ta en helt annan vändning än vad vi kunde föreställa oss.

Varken Frank eller John förväntade sig att förenas och bli helade. Första gången de sade sina namn över kommunikationsradion hade var en och en av dem enorma defensiva reaktioner. John, som inte kunde tro att det var sant, frågade, ”Är detta något slags skämt?” och Frank svarade, ”Du driver med mig! Håll dig borta från min son.” Så reagerar egot när vi börjar vända vårt sinne mot Anden. Men hur galet det än kändes för dem i början, dröjde det inte länge förrän Frank och John verkligen förenades. De kom sedan att snabbt gå bortom detta, vilket visade sig vara vägen in till deras sinne, in i medvetandet.

Kärleken finns precis under paniken och så är det även i våra relationer som kan verka vara blockerade. När vi väl börjar öppna upp kommer kanske inte vår kommunikation att vara den allra bästa, eller ens vara förståelig. Det beror på att när vi börjar öppna upp våra privata tankar, kommer det troligtvis inte att kännas så bra. Vi kanske tror, ”Den Helige Anden skulle aldrig säga detta, eller, Jag kan inte tro att det är sant att jag säger detta, men det är vad jag känner.” För att kunna helas måste vi sluta upp med att gömma och skydda oss. Detta är det första steget mot helande.

Det som sker är att där vi förväntar oss att bli avvisade, kommer vi istället att finna en livlina. Just precis som vi tror att vi kommer att dö, säger Anden, ”Nej, nej, nej.” I filmen *The Matrix,* när Neo ligger, efter att precis dragits upp ur ett slukhål, frågade han, ”Är jag död?” svarade Morpheus, ”Långt ifrån.” Det är så här det känns när vi verkligen börjar att kommunicera i våra relationer. Vi frågar, ”Är jag död nu?” och den Helige Anden svarar, ”Långt ifrån det.”

Vår förmåga till kommunikation har pressats långt ner i det undermedvetna och när det sedan väl kommer upp till ytan, när det blir medvetet, blir känslan mycket intensiv. Egot är starkt benäget att stänga av det. Det säger, ”Nej, börja inte att kommunicera nu.” Men den Helige Anden däremot säger, ”Oh ja. Vi ska kommunicera, förena oss och sluta oss så väl tillsammans så att egot kommer att upplösas i ljuset och i kommunikationen.”

Kommunikation är endast begränsad eftersom vi tror det. Den fysiska aspekten av kommunikation, både den verbala och icke verbala, är ett klumpigt sätt att uttrycka sig på. När vi kommer längre på vår andliga resa, inser vi vad Jesus menade när han sa, ”Alla sinnen är förenade.” Med detta menade han att all kommunikation är telepatisk.

När vi börjar förstå Syftet kommer vi att inse att vi alltid endast kommunicerar med oss själva. ”Allt jag ger ges till mig själv.” L-126 Vi har säkert alla upplevt att någon frågat oss om hjälp, men trots att vi vill vara hjälpsamma, så vet vi inte vad vi ska säga eller göra. Som från ingenstans, delar vi då med oss av djup vishet, som den andra personen suger åt sig varje ord av. Och plötsligt inser vi att, ”Det är svaret på *mitt eget* problem.” Det som vi sa *till dem*, är precis det som *vi själva* behöver höra. Vi har fått svaret som vi har bett om. När vi hjälper andra upptäcker vi att när vi ger så får vi. Vi upptäcker att vi *är* våra bröder och systrar. Vårt mål kan inte vara den egna överlevnaden, det finns en mycket större plan än detta. Vid ett tillfälle i filmen, tänker Frank enbart på att rädda sin fru, som är sjuksköterska, från fara. John frågar honom, ”Alla de andra sjuksköterskorna då?” och då sker ett mirakel och alla blir räddade.

Filmen tar även upp idén om att ”manuset är skrivet.” Manuset symboliserar det som varit och desto djupare vi går in i vårt uppvaknade, ju mer inser vi att att hela meningen med förlåtelsen är att släppa det förgångna. Vi behöver släppa vår tro på att vi ska ordna till allt, eller ändra på allt, eller lägga ut det på ett annat sätt. Allt detta är enbart egots försök att bibehålla det förgångna och stänga in oss i det.

Manuset för det som komma skall – är vad vi kallar framtiden – tillhör också det förgångna. Det är bluffen med tiden. Det finns de som verkar vara klärvoajanta och kan se in i framtiden. Detta är möjligt eftersom de inte tittar på framtiden, de ser det förgångna. Egot sätter nuet mellan det förgångna och framtiden så att det verkar vara en skillnad. Något har redan varit, och något skall komma. Det är ett rätt så fult trick som får oss att planera för framtiden med till exempel sjuk- eller livförsäkringar därför att vi är rädda för att de negativa händelser som hänt i det förgångna skall hända i framtiden. Detta förstärker bara rädslan och håller vårt sinne fångat i en linjär konstruktion av tid som egot har uppfunnit.

Filmen sätter fokus på frågan om *något* meningsfullt val kan göras i formen. Alltså, om vi ändrar sinnet, ändrar sig manuset, eller är det redan skrivet? När Frank och John försöker att förenas över årtionden, och upplever fler och fler mirakler, så verkar det faktiskt som om de ändrar manuset. När vi tränar vårt sinne att acceptera mirakler, förändras våra uppfattning, den rätar ut sig. Sinnet är inte längre linjärt och fragmenterat, trasigt, eller delat av gamla misstag som verkar att upprepas om och om igen. Det verkar verkligen som om det finns olika val i formen, men planen blir korrigerad. Allt eftersom vi går djupare in i sinnet blir vi mer i samklang och telepatiska, och eftersom vi tittar på manuset, kan vi förnimma saker innan de tycks hända. Vi verkar fortfarande göra val, men vi är mer åtskilda från dem än vi någonsin varit. Vi blir mer och mer betraktaren, den som drömmer.

Filmen visar oss att flera liv utspelar sig samtidigt. Till en början upplever vi detta som underligt, men ju mera vi låter sinnet vandra i dessa tankebanor, desto naturligare kommer vi att upptäcka att det känns. Vi är vana vid att tänka linjärt, tänka i tidsperspektiv, att det som är över är fastställt ungefär som ett gammalt fotografi. I filmen ser vi att fadern och sonen har en fantastisk mirakulös kontakt genom radion och allting verkar förändras. Till exempel så trodde John att hans far dog i en brand för trettio år sedan och alla personer runt händelsen reflekterade den övertygelsen. När de började tala med varandra sade John att han skulle ta en annan väg genom branden i lagerhuset. Tack vare detta råd överlevde han. Detta är början på miraklerna. Tillsammans med den Helige Anden förändras Johns uppfattningar, de blir omvända. Nu är vi redo för förändring, att återuppväcka sinnet. Ingen mer depression, ingen kamp, inga frustrationer, inga tvivel, inga svårigheter eller bekymmer. Vi är på gränsen till uppvaknandet där vi börjar se vår egen kraft när det gäller vårt sinne och vårt medvetande.

I *Kursen* står det att ”Dess potential är bokstavligen häpnadsväckande, och Guds lärare har nu kommit till den punkt i sin utveckling där han ser hela sin räddning.” H-4.I.A.6 När vårt medvetande börjar förändras, från att känna oss fångade eller besegrade, till att se vägen ut ur drömmen som verkar ha pågått i årtusenden, då växer vår glädje.

Jesus säger att vi berör människor och omständigheter som vi inte en är medvetna om. När våra hjärtan börjar att öppna upp, börjar vi känna en lätthet, all skuld och tyngd från det förgångna lyfts av oss. Fler och fler symboler av lätthet, kärlek och glädje fyller oss och får oss att uppleva Ettheten.

Genom Franks och Johns beslutsamhet att övervinna alla hinder kan alla delta i den lyckliga drömmen i slutet av filmen. Deras förenande skapade ett samband som förändrade tiden helt och hållet. Manuset ger känslan av att reflektera ett vackert och kärleksfullt ljus, men även en lycklig förändring av uppfattningar. I början av filmen är familjehemmet mycket mörkt vilket är en reflektion av Johns sorg över döden och det liv han skulle kunnat leva. Han saknade en fadersgestalt. I slutet av filmen är huset helt förändrat till ett hus fyllt med ljus och kärlek.

Kapitel 10

SONINGEN ÄR VÅRT ENDA VAL

Den enda frågan vi någonsin borde fråga oss själva är ”Vad är syftet?” Mål som uppnås i formen kommer aldrig att göra oss lyckliga. Vår lycka beror på om vi lyckas bibehålla fokus på helandets Syfte. Det har inget att göra med världen. Att vara i samklang med vårt Syfte tar oss rakt in i Soningen.

Till slut når vi till tillståndet där vi ger upp alla mål om framtiden, vi slutar att analysera det som varit eller att försöka ändra världen och skapa en bättre framtid. Allt detta är bara dåliga vanor eftersom de är egots vanor. De är alla försök att förändra det som varit. I slutändan måste vi inse att vi inte kan förändra det som varit, vi kan endast förlåta det och släppa det.

Detta går djupt in i oss. Vårt dagliga liv börjar mer och mer att likna en saga. Det blir mer och mer surrealistiskt eftersom vårt sinne inte längre är fokuserat på slutliga resultat. Egentligen inser vi att vi inte ens vet vad som skulle vara ett bra resultat. Vad skulle det innebära? Om alla resultat skulle vara lika, varför skulle vi då ens tänka på att vilja få bra resultat och att undvika de dåliga resultaten? Låt oss släppa den tankegången. Vi släpper våra mål om framtida produktivitet och att försöka göra världen bättre. Istället väljer vi att vara i nuet och att njuta av det till fullo.

Kursen talar om ett gränsland där det fortfarande verkar som om vi måste fatta beslut, men det finns en medvetenhet i sinnet att dessa beslut *redan har* blivit fattade. De flesta av oss har haft upplevelser där vi ser på något som händer och tänker, *Ja naturligtvis.* Det beror på att en del av vårt sinne har tagit ett steg tillbaka och är likt en observatör. Det verkar som om människor bara dyker upp, vi tänker på dem och när vi vänder oss om så står de där. Det känns som om det är något vi har behov av, och när vi vänder oss om så dyker det helt enkelt bara upp. Det händer snabbt. Detta händer när vi kommer närmare Soningen, eftersom soningen inte handlar om linjära val. De ligger inte på en tidsaxel.

Syftet med varför världen skapades spelas upp likt ett manus. När vi inser att alla beslut redan har fattats känns det mycket vilsamt. Vi inser att alla försök för att förbättra och ändra någonting bara är slöseri med tiden. Det är därför som Jesus säger att vi ska acceptera Soningen. Jag älskar det ordet; acceptans! Jesus säger; ”Vad är det du inte skulle kunna acceptera om du visste att allt som sker, alla händelser, förgångna, nuvarande och kommande, är varsamt planerade av Honom Vars enda syfte är ditt bästa.” L-135.18 Jesus ringar in oss. Han säger att resan genom tid och rum nästan är över. Vad skulle vi inte acceptera om vi vet Vem som går vägen med oss? ”Om du visste vem som går bredvid dig på vägen du har valt, skulle rädslan vara omöjlig.” T-18.III.3

Så är vi tillbaka i glädjen och Anden säger, ”Njut, njut, njut! Ta det inte så allvarligt. Ta inget av de beslut du tror du måste göra på allvar. Acceptera, acceptera, acceptera!” Det är mycket avslappnande. Vi kan inte ställa till det. Till slut kommer vi till full acceptans och kan se att vi aldrig gjorde några misstag. Det finns ingen synd. Att känna igen är att acceptera Soningen.

Kapitel 11

NEXT

Nyckelteman

- Sant Syfte
- Heliga relationer
- Samarbete

Filmresumé

Chris Johnson, en deltidstrollkarl i Las Vegas, kan se in i framtiden, två minuter i taget, med ett undantag och det var den gången han fick en vision om en speciell kvinna som gick in på en bar precis klockan 8.09. Det är allt han vet, inget annat, ändå går han till den baren två gånger per dag klockan 8.09 och väntar på henne. Resterande tid använder han sig av sin parapsykologiska förmåga genom att spela på ett lokalt kasino där hans tvåminuters framtidsvisioner ger honom möjlighet att vinna mot kasinot.

Callie Ferris, som är en skärpt FBI-agent, har upptäckt Chris parapsykiska förmåga och vill värva honom för att stoppa terrorister från att använda kärnvapen. Chris däremot är inte intresserad av att arbeta med myndigheterna, de har studerat honom som barn med anledning av hans parapsykologiska förmåga.

Liz Cooper är kvinnan i visionen som Chris hade. När han äntligen träffar henne på baren, sätter mötet igång en resa där Chris kommer att få lära sig att känna tillit och att samarbeta på ett helt nytt sätt. Tillsammans med Liz kan han se längre in i framtiden än han någonsin gjort tidigare och med Callie får han erfara att tjänandet för helheten är vägen till lycka. Han inser att han har slösat bort sin begåvning av rädsla och av undvikande, och att förenas i ett högre syfte är det enda som ”räddar dagen”.

Introduktion

I denna film tittar vi närmare på psykiska förmågor, vilka är naturliga förmågor som symboliserar att vi öppnar upp sinnet mot ett högre medvetande. Parapsykologiska och psykiska förmågor, såsom psykokinetik och telepati har varit kända under en lång tid och det har även gjorts experiment med detta. Forskare säger att vi endast använder en bråkdel av vår hjärna, i metafysiska termer skulle vi säga att människor inte använder sinnets fulla potential. Sinnet har en enorm potential, och att ha en psykisk förmåga är ett tecken på att anse att vi tillsammans inte har några begränsningar.

Anta att du möter någon och du känner att det finns något, en känsla av, *Vi har något att uträtta tillsammans*. Det kan vara en känsla av en djup gemenskap. Chris känner detta med Liz, man han vet inte vad som är det betydelsefulla med känslan. Han vet inte att han kommer att förenas med henne i en relation av förtroende, som kommer att vara nyckeln till att han tar sig ut ur sin rädsla och paranoia för sin parapsykologiska förmåga, och för de människor som har undersökt honom.

Förhållandet mellan Chris och Callie kommer däremot att vara spänt. Chris uppfattar henne som en representant för regeringen, den auktoritet som han inte vill ha något med att göra. Filmen visar oss att även de som vi uppfattar som våra fiender är delaktiga i den högre planen för vårt uppvaknande och att vi tillsammans delar ett syfte. Det verkar som om Chris och Callie motarbetar varandra. Senare kan vi se att de tillsammans tar sig bortom detta, till ett tillstånd av förlåtelse, en plats där de kan förenas i ett högre syfte som bokstavligen för dem samman och tar bort all fientlighet och kamp.

Den här filmen är full av kvantumfysik, vilket ger oss ett nytt perspektiv på tid och rum. Även i boken *En Kurs i Mirakler,* handlar den djupaste kunskapen om tron på linjär tid. Linjär tid är baserad på tanken att orsak och verkan är åtskilda, att det finns orsakssamband i världen och att det för varje handling finns en reaktion. Världen är baserad på en felaktig tro på orsak och verkan-relationen. Men under allt detta finns en känsla av att tiden är samtidig. Egot försöker att få oss att se tiden som linjär, få oss att vara kvar i illusionen. Varje gång vi låter illusionen bli verklig i sinnet, återupplever vi separationen och känner skuld.

Den djupaste kunskapen som jag har fått till mig har alltid handlat om hypotetiskt tänkande, vilket är att föreställa sig olika scenarier. Jesus talar om det i termer av ”klassificering” i *Kursen*. Han säger att *Kursen* har skrivits *som om* det finns individuella med vetanden. Men så är det inte, den tron är en del av tricket. Det finns bara ett sinne och det har somnat. Egot har splittrat detta enda sinne i vad som verkar vara sju miljarder sinnen. Men detta är bara en del av ”om” tricket, som om separationen vore verklig. Detta ”om” tas upp i filmen. Det är spektakulärt.

Davids filmkommentarer

Scen: *Chris har varit och spelat på kasinot där övervakningsteamet har iaktagit honom. De tror att han fuskar så de förföljer honom. Han använder sin förmåga att se in i framtiden med två minuter och på så sätt kan han undvika dem och fly in i sitt hus.*

Eftersom Chris vet var varje person kommer att befinna sig om två minuter är det lätt för honom att ta sig ut från kasinot. Men låt oss titta på hans psykiska förmåga. Jesus skulle ställa följande fråga, Vad är syftet? Chris använder den som ett trick för att kunna undkomma eftersom han är rädd för negativa konsekvenser. Han använder även sin förmåga till att tjäna pengar genom att satsa små belopp i lokala kasinon. Han satsar inte på de stora jackpottarna för han vill inte åka fast. Det är nästan som om han leker med sin psykiska förmåga.

Psykiska förmågor kan utvecklas på den andliga resan. Men egot finns allt med i bakgrunden och letar efter ett tillfälle att utnyttja förmågan att se in i framtiden, för att manipulera våra bilder, för att manifestera. Egot kan verkligen ha glansdagar genom detta.

Låt oss se på de motiv som Chris har. Det finns inget högre syfte vid denna tidpunkt. Han kan inte nyttja sin psykiska förmåga på ett positivt sätt. Det är nu som Liz kommer in i handlingen. Den Helige Anden använder henne för att hjälpa Chris att förstå att hans psykiska förmåga har ett mycket högre syfte än så. Den Helige Anden skrämmer inte Chris genom att säga, ”Vi kan använda din psykiska förmåga för upplysning.” Istället kommer Anden att introducera idén i hanterliga steg som Chris kan relatera till.

Scen: *I sitt hus tittar Chris in i framtiden och ser att FBI-agenten Callie Ferris har upptäckt var han bor och att hon är på väg till honom för att fråga om han kan hjälpa till med terroristplanen. Han inser att han kommer att bli gripen om han stannar och pratar med henne, så han lämnar huset innan hon kommer fram.*

Gluggen på två minuter när han tänkte, ”Jag vill se varför hon kommer”, är ett bra exempel på något hypotetiskt. Det är inte bara Callies tankar vi hör i det hypotetiska utan vi hör även de tankar som Chris har. Vi kan höra att han inte litar på de människor som testade honom. I en känslostorm tänker Chris, *Kom verkligen inte här och bråka med mig. Jag känner mig redan obekväm med min psykiska förmåga. Jag känner mig inte älskad. Jag vill inte vara med och spela ert spel, vad det än är. Även om ni hävdar att det skulle rädda liv.*

Vår hjärna skapar två typer av hypoteser. Den ena är att vi är övertygade att vissa saker verkligen har hänt. Den andra är att vi bara tänker vissa saker, vi fantiserar. Vi låter tankarna skena iväg, och vi täcker över vår

andlighet med vår fantasi. Det sovande sinnet tror på hypoteser. Det tror att det som finns runtomkring är det som verkligen händer. Den Helige Anden måste bevisa för sinnet att allt är hypotetiskt, att inget av det är verkligt. Allt handlar om ”tänk om.”

I det mänskliga medvetandet verkar det som om ”tänk om” alltid finns i sinnet och det verkar finnas en verklighet i det. Med andra ord skulle vi kunna säga, ”Jo, jag tänkte läsa den här boken.” Läsandet verkar vara en verklighet i detta ögonblick, en verklighet på ett sätt men inte en möjlighet. Det är inte som, ”Jag läser eventuellt den här boken.” Nej, sinnet är övertygat, ”Jag är här, läser den här boken.”

Desto djupare vi går ju mer kommer vi att se att världsalltet är en film om vad sinnet tror, föredrar och väljer. Vår uppfattning är mycket selektiv. Av alla triljoners triljoner av möjliga situationer, har sinnet låst sig fast vid en som den kallar *faktisk händelse,* men den är som alla övriga situationer. Allt är bara möjliga baserade på preferenser.

När vi väl frigör vårt sinne från våra tankar, vår tro och våra preferenser kommer vi att uppleva mirakler. Det finns faktiskt ett tillstånd av avskildhet i vårt sinne varifrån vi kan välja miraklet. Men för att konstant kunna välja miraklet måste vi släppa taget om våra preferenser, om alla de situationer vi skulle föredra, såsom varmt, kallt eller soligt. Alla preferenser som är del av egots hierarkiska illusion förvanskar vår uppfattning och får det att verka som det vore möjliga förhållanden.

I filmen har vi sett när Chris agerar ut olika möjligheter. Detta påminner mycket om en metafysiks meditation. Han kom ständigt tillbaka till samma bar eftersom han hade fått en föraning om att han skulle möta Liz där och han kände att det av någon anledning var viktigt fast han inte visste varför. Han var mycket hängiven i detta trots att han inte förstod utan bara visste att det var viktigt.

Detta är en direkt parallell till vår andliga resa. Även om vi inte kan se frukterna eller belöningen, så finns det något inom oss som vet att det är viktigt. Det är underbart att se hur hängiven Chris var i detta genom att komma tillbaka till baren varje dag vid samma tidpunkt, i hopp om att hon skulle komma in genom dörren, så han kunde upptäcka vad det hela handlade om.

Scen: *Chris har slutligen mött Liz på baren. Hon erbjuder honom skjuts till Flagstaff, men säger att hon har ett par ärenden som hon måste göra först, och att det kan ta några timmar. De börjar utveckla något, Liz börjar se något sött och ärligt hos Chris. Med anledning av en hård storm blir vägen blockerad och de blir tvungna att övernatta på ett motell. Chris tillbringar natten i bilen och låter Liz ta motellrummet. Följande morgon öppnar de upp för djupare känslor för varandra. De ligger tillsammans i sängen och Liz säger, ”Kanske det ändå finns något som kallas ödet.” Chris öppnar ögonen och stirrar upp i taket.*

Vi ska komma ihåg denna scen när de ligger i sängen och Chris tittar upp i taket, vi kommer att se den scenen igen i filmen. Det är en nyckel till det hypotetiska.

Chris och Liz har en gryende vänskap. Chris försöker lätta upp stämningen genom att berätta Zen-skämt. Samspelet mellan dem är trevligt, försiktigt och lättsamt. Vi kan se att de precis har börjat att följa Andens visioner. Vi kan även se att de har förts samman i ett högre syfte, ett högre mål. Chris kommer att upptäcka att hans psykiska förmåga kommer att öka kraftigt.

FBI vill få tag i Chris för att kunna utnyttja han krafter. De har satt upp bevakning och omringat det lilla motellrummet. Vi kan se allt detta och när tankarna om tvivel dyker upp hos Chris. Vi kommer att få se många av hans tankar om tvivel dyka upp och utageras. Det är på detta sätt som egot arbetar. Egot försöker vända oss mot vår broder och få oss att avvisa honom. Det vill få oss att uppleva rädsla och panik så att vi

släpper relationen. Det finns ett avsnitt i *Kursen* som heter ”Den helade relationen”, där det talas om vad som händer när den Helige Anden bjuder in oss till relationer. När två människor förändrar sin relation från att vara speciell till att vara helig kommer båda parterna att bli förskräckta. Rädslan får egot att säga, ”Gör dig av med din broder. Sabotera denna relation”, istället för att vara kvar i situationen och träna sinnet.

I filmen börjar relationen att växa under den Helige Andens syfte. Men det kommer att bli ett massivt sabotage från egot i försök att slå sönder förtroendet för att förstöra relationen.

Vi kommer att få se ett bra exempel på hur vi bara ska låta våra privata tankar komma upp till ytan. I det här exemplet, när egot försöker att sabotera allt, kommer Chris och Liz att återknyta till den djupa känslan som de hade, känslan av kärlek och samhörighet.

Scen: *Senare samma morgon går Liz ut för att köpa matvaror och hejdas av FBI-agenter som försöker vinna hennes förtroende för att få hjälp att ta fast Chris. De säger till henne att han är en virrig psykopat och att allt han har sagt till henne är lögner. De ger henne en kraftfull drog som de vill att hon ska lägga i hans dryck.*

Liz går tillbaka till motellet. Hon håller skenet uppe för Chris, men under ytan finns tankar av rädsla och hon försöker bara agera utifrån de instruktioner hon fått. Chris däremot, fortsätter att följa den högre vägledningen. Han känner en djup samhörighet med henne. Han väntade så ivrigt för han visste att de hade ett gemensamt högre syfte.

I denna scen är Chris i harmoni, men det är inte Liz. Hon är rädd. Hon har gått tillbaka till motellrummet för att göra det hon har blivit instruerad att göra, som så många av oss skulle gjort. Vi är betingade att göra så som någon sagt åt oss. Vi går på impulserna. Rädslor kommer upp men vi tänker, ”Jag måste göra detta för att överleva”, så vi sätter på oss en mask och agerar. Men här kan vi nu se rädslan i hennes ögon.

Jesus säger, ”Den av er som är mest förnuftig i det ögonblick som hotet varseblivs bör komma ihåg hur djup hans tacksamhetsskuld till den andre är…..” T-18.V.5 Det är så underbart att se att Chris är i sådan harmoni.

Scen: *Tillbaka på motellet kysser Chris och Liz varandra. Chris frågar, ”Är det något som är fel?” Liz svarar, ”Nej, nej, allt är bara bra.”*

Anden använder sig av kyssen som en barometer på ärligheten hos Liz. Detta är första gången som Chris känner att någonting är fel. Notera här hur sensitiv han är.

Jag vill verkligen belysa det här ögonblicket. Liz har nu lagt drogen i Chris juice. Terrorist-krypskyttar siktar på honom. FBI har omringat motellet. Det ser inte bra ut för Chris del. Men kom nu ihåg att den Helige Anden har bjudits in till denna relation. Observera nu kraften hos den Helige Anden. Liz säger några insmickrande fraser, men Chris fortsätter att vara ärlig och oskuldsfull. Han fortsätter att vara kvar i det högre syftet. Och nu kommer sanningens ögonblick, vem ska Liz tro på? Hon har bevis för båda parters trovärdighet.

Det är många finesser här. Den Helige Anden ser allt utifrån ett mycket större perspektiv. Det är som om vi har en komplex ekvation eller en komplicerad liknelse, och någon som behöver klargöra de viktiga nyckelpunkterna. Den Helige Anden kan använda sig av vad som helst, till och med en äventyrsfilm, för att dyka in i vårt sinne. Det är helt mirakulöst.

Ett mirakel är ett tillstånd av frigörelse. Det är som att få en glimt av att vara drömmaren av drömmen, eller upplevelsen av en sanndröm och samtidigt vara medveten om att vi drömmer. Det är vad ett mirakel är. Vi kan vara var som helst, när som helst, göra vad som helst, när tillfälle kommer – ett flyktigt ögonblick då vi

inser att vi drömmer. Det är ett mirakel. När vi bara lugnt observerar allt som händer. Känslan av att vara medveten om att det bara är en dröm.

Initialt får vi bara små glimtar, lite här och lite där. Därefter kommer det, som det sägs i *Kursen*, helt naturligt. Vi blir naturligt mirakel-sinnade. Det är fantastiskt! Vi blir glädjefyllda, sorgfria och lyckliga av ingen särskild anledning alls. Vi kan bara inte ta bort leendet från vårt ansikte! Och det har inget som helst att göra med någon form av resultat. Det är så drömlikt och lyckligt! Det är vad mirakler känns som.

Syftet med att låta våra omedvetna tankar och övertygelser komma upp till ytan, att inte längre gömma undan dem, är att rensa sinnet från allt skräp. Med övning kan vi hålla oss kvar i det tillståndet, oavsett vad som verkar hända. Det skulle inte bekymra oss om kulor viner i luften eller om en kärnvapenbomb exploderar.

Scen: *Chris är precis på väg att dricka juicen med drogen när Liz stoppar honom. Hon lättar sitt hjärta och berättar för honom om att FBI har sagt till henne att han är en psykopat, men att hon inte kan tro det. Hon berättar även att FBI har sagt att de kommer att skjuta honom om han försöker att fly. Liz frågar Chris om det som FBI säger är sant. Han stirrar bort och svarar inte på en gång. Liz känner att hon kanske har tagit miste när hon valde att lita på honom. När han sedan börjar berätta för henne om sin förmåga, tror hon att han inbillar sig. Fast han visar henne sin förmåga tror hon bara att det är ett trick. Han säger till henne med eftertryck, "Du vet att vi inte har tid med detta. Du sa att vad som helst var möjligt." Chris ger Liz mycket specifika instruktioner som hon ska följa när han sedan lämnar motellet. Han talar om för henne att om hon kan vänta, en dag, en vecka eller en månad så kommer han att leta reda på henne. Sedan går han.*

Chris och Liz har nu förenats i förtroende. Jesus säger i *Kursen*, "Att ha tålamod är naturligt för Guds lärare. Allt han ser är ett säkert resultat, vid en tidpunkt som kanske ännu är okänd för honom, men som han inte tvivlar på." H-4.VIII I miraklet, och i filmen, kollapsar tiden så vi har möjlighet att se att det i slutändan inte finns något *tidigare* eller *skall komma*, vi är endast i nuet. Det är där vi är osårbara. Det är där vår styrka finns. Det är då vi är som Gud skapade oss, som Ande, som Sinne.

När smärtan finns där, finns den i sinnet, det betyder att vi har valt att se genom egots lins. Det finns inget att vinna med smärta. Vi kan ha en upplevelse och säga, "Det vara smärtsamt, men jag lärde mig av det." Men smärta kan aldrig lära oss något. Vi bestämmer själva vilken lins vi vill se igenom. När vi i inledningsfasen av vår träning av sinnet låter allt mörker komma upp till medvetandet, tolkar egot det som skrämmande. Egot talar om för oss att smärtan, tankarna, det vi tror på och våra minnen är verkliga. Men det är bara en reningsprocess. Jesus säger att smärta inte är nödvändigt men processen upplevs vanligtvis på det sättet.

Det är mycket ovanligt att släppa egot utan någon form av betänkligheter, det blir ofta två steg fram och ett steg bakåt. Jesus är realistisk. Han säger till oss att alla tvivel alltid grundar sig på falska uppfattningar, så kasta inte in handduken när processen känns smärtsam. Vårt sinne har varit nedåtvänt i årtusenden och nu har tiden kommit för att börja vända det med den rätta sidan upp. Att vända på våra uppfattningar 180 grader är ett stort steg. När omvändelsen pågår uppfattar egot det som mycket smärtsamt. Så länge som vi är identifierade med egot kommer vi att känna dess smärta.

Det är ju inte ens vår smärta, för vi är Kristus. Vi har ingen smärta. Men så länge som vi identifierar oss med egot kommer vi att känna egots känslor. Till exempel, om vi observerar att vi säger, "Jag är arg," måste vi inse att detta inte är sant. Det skulle vara mera korrekt att säga, "Jag har av misstag identifierat mig med ilskan." Samma sak är det att säga, "Jag känner smärta," även det är en falsk identifikation. Det är inte ärligt. Jesus säger i *Manualen för lärare* att ärlighet betyder att vara konsekvent. Det innebär att allt vi tänker, säger, uppfattar och känner är förenat. Det är vad ärlighet är.

Att vara konsekventa börjar ta oss ut ur schablonbilden som, "Vill du verkligen veta hur jag mår? Nå, jag upplever smärta". Eller, "Ärligt sagt är jag verkligen arg på dig." Jesus säger att detta är omöjligt, vi kan aldrig vara ärligt arga. Vi bara lurar oss själva när vi tror att vi har goda skäl att vara arga. Han säger i *Kursen* att ilska

aldrig är berättigad. Innan vi ens kan tro att vi kan bli arga, måste vi tro att vissa omständigheter föreligger, bland annat att det finns något utanför oss som skulle kunna skada oss, vilket bara är en uppfattning.

Nostradamus, en fransman som levde på sextonhundratalet, var en mycket duktig spåman. Han inte bara förutsade vad som skulle hända nästa vecka eller månad. Han förutsåg vad som skulle hända århundraden i förväg, innan de ens vara uppfunna. Han beskrev flygplan och missiler som skjuts genom luften. Han försökte att beskriva dessa saker med ord för århundraden sedan. Ja, det var en psykisk förmåga, och jag tror inte att han hade frid. Han blev väldigt skakad av detta. Han gick i rädslans fälla.

I filmen kan Chris se två minuter in i framtiden och med Liz i närheten kan han se ännu längre in i framtiden och ändå får det honom att ödmjukt undra vad syftet är. Vad är syftet med den psykiska förmågan? Vad är syftet med allt detta? Detta är syftet varför den Helige Anden arbetar med oss, att utnyttja alla färdigheter och möjligheter som egot har gjort, inklusive tiden, för att omintetgöra egot. Egot hittade på tiden och den Helige Anden vet hur han ska utnyttja det.

Metaforen i ”manuset är redan skrivet” leder oss in i nya perspektiv. Vi öppnar oss för att se jaget, bli den som iakttar, för vi inser att om saker redan är förutbestämda kan vi inte ändra på manuset. Vi börjar att bli observanta på våra tankar och vi är uppmärksamma. Genom att göra detta börjar vi att ändra vår uppfattning om vårt sinne. Det är där som hela vår uppmärksamhet måste vara. Värdet av att veta att ”manuset är skrivet” är att det påvisar att allt vi får är från det förgångna. Är inte detta roligt?

Om vi oförtrutet lever vårt liv enligt *Kursen* kommer vi snart att bli anspråkslösa. Extremt anspråkslösa. Vi talar om att vara ambitiösa, stridande, strävande, att uppnå, samla på sig och att vinna. Jesus säger, ”Nej” Han säger, ”Jag behöver inte göra någonting.” T-18.VII ”Gör helt enkelt så här, var still.” A-189.VII Detta är vad en mystikers sinne säger, ”Är du inte glad att veta att egot bara har hittat på allting? Är du inte glad att veta att du inte kan förändra det? Du kan bara förändra ditt sätt att se på det.” Det är lysande! Tänk bara på all den stress och press som är involverad i att försöka göra världen till en bättre plats, att försöka göra vårt liv bättre och att ständigt försöka förbättra oss själva.

Vem är jaget som måste förbättra sig? Är det Kristus? Behöver Kristus lektioner i att förbättra sig? Har Anden behov av att gå i studiegrupper eller på seminarier om och om igen? Nej. Det är egot. Att försöka förbättra oss själva är ett egopåfund. *Är jag tillräckligt skicklig, tillräckligt rik, tillräckligt smart och tillräckligt värdig?* Det är enbart ett trick för att hålla sinnet distraherat från stillheten. I Bibeln står det, ”Var stilla och vet att Jag är Gud”. Psalm 46:10 Det är bara så enkelt.

Mirakler kollapsar tiden och rättar vår uppfattning, som i slutändan leder till av vi inser att allt redan har hänt. När vi väl har insett detta sjunker vårt sinne in i stillheten. Vi slutar att försöka ändra och ordna till det som varit, slutar med att försöka göra en bättre gestaltning. Vi flyter in i en upplevelse av upplysning och självinsikt, det är så underbart! Det är att bevittna Självet som ser utan att försöka ändra något eller göra något på ett annat sätt.

En av de mest djupgående orden i *Kursen* är, ”Försök därför inte att förändra världen, utan välj att ändra ditt sätt att se på världen.” T-21.in.1 Det var mycket tänkvärt för mig. Jag hade spenderat mycket tid till att protestera och att ha åsikter, tala om för människor, ”Nej du har uppfattat det fel, vi måste rädda valarna.” Rädda, rädda, rädda! I *Kursen* sägs att *sinnet* behöver räddas. Världen är en distraherande anordning som frestar oss att lägga all vår energi i att försöka göra förändringar där förändringar är omöjliga.

Istället behöver vi sätta fokus på att låta oss bli vägledda. Allt tänkbart som skulle kunna komma i tid och rum har redan getts. Det är rätt enkelt. Det är anledningen till varför vi inte faller för frestelsen att analysera det i formen.

Att följa den Helige Anden är att fogligt överlämna sig, att ta oss bort från motstånd, bort från eget tänkande; *Jag vill göra det på mitt sätt*. Vi behöver vara öppna och överlämnande. På det sättet kan vi demontera egot. Egot kommer att kämpa, det kommer att sparka och skrika hela vägen till slutet, för det vill vara det som bestämmer. Men Anden säger; ”Nej det är dags att lossa greppet.”

Det handlar aldrig om vad som kommer att hända i framtiden. Det handlar om att vi ska släppa tanken på att vi kan kontrollera tid och rum. Hela poängen är att lyssna och följa, att låta sig tas till ett sinnestillstånd inte ett särskilt mål. Den Helige Anden ser att alla mål är desamma i formen. Det finns ingen skillnad. Men i termen av sinnestillståndet är det mycket stor skillnad mellan kärlek och rädsla och mellan den Helige Andens syfte kontra egots syfte. Det är en stor skillnad och det är vad Vägledningens mål är; att lära oss urskillning, lära oss skillnaden mellan rätt- och felsinnad, skillnaden mellan kärlek och rädsla.

Vägledningen hjälper oss att vara lyckliga, att vara i flödet. Ibland händer det att det inte verkar finnas något slut på egots försök att störa den Helige Andens vägledning. Men kom ihåg att det är bara tankar. De har ingen kraft att diktera någonting för oss. Vi måste se dem för vad de är och inte tro på dem, inte tro på rädslan. Det är vårt syfte! Om vi bara lyssnar och följer kommer vi att glida med och det blir så enkelt. När sinnet går in i rädslan, tar rädslan för verklig, kommer världen att reflektera tillbaka tankar om rädsla. Det är anledningen till varför vi ska släppa taget om dem.

Vi behöver vara villiga att inte tro på världen, att inte vilja ändra på världen så att den blir en bättre plats. Vi behöver vara vaksamma på vårt sinne och våra intuitiva känslor, vi ska börja använda dem som vår barometer, vår tolk. Det är vad det handlar om när vi lyssnar på vägledningen. Våra känslor är en mycket bra barometer på om vi följer Anden eller inte. När vi arbetar på detta sätt kommer vi mer och mer att sluta upp med att bry oss om resultatet.

När vi är lyckliga är hela världen lycklig. Är inte det fantastisk metafysik, eller hur? Vore inte Gud grym om vi kunde le och vara lyckliga när andra är i misär och smärta? Vem satte upp det scenariot? Det låter inte som någon kärleksfull Gud. Det låter inte rimligt. Om kärleken är verklig och kärlek är allt som finns så är det fantastiskt. Allt handlar om att öppna upp för detta.

Då kan vi släppa all vår känsla av smärta, lidande, offerkänsla eller att vara utnyttjad, vi inser att detta tillhör det förgångna. Vem skulle inte vara lycklig över att släppa det? När började vi tycka att det kändes bra med smärta, lidande och att vara utnyttjad? Det känns inte bra. Vi behöver släppa det nu. Det är hela budskapet. Vi måste ge oss själva tillåtelse att släppa alla tankar och uppfattningar som inte är extrem lycka. Det är inte värt priset att ge vårt heliga sinne till sådan dårskap och till sådana egoistiska tankar och uppfattningar.

Den underliggande metafysiken är att allt är påhittat och att vi behöver ta vårt ansvar till etthundra procent för vårt sinnestillstånd. I lektion 136 står det att sjukdom är ett försvar mot sanningen. I den lektionen beskriver Jesus hela dynamiken om hur försvar är som en magisk trollstav som vi svänger med. Sinnet hittar på hela scenariot med symptom, ja vad helst för att sedan glömma bort det. Jesus använder sig till och med av uttrycket snabb-glömska. Därefter kommer egot att projicera ut det på världen. Det är som om smärtan, det obekväma eller symptomen måste ha sitt ursprung i världen.

Vi måste rena våra tankar. Rena vårt sinne. Rena vårt samvete. Detta är praktiskt lärande eftersom allt handlar om sinnestillståndet. Allt som vi tänker, tror på, känner eller uppfattar är sammankopplat, baserat på vad som pågår inuti oss. Till slut har vi upplevelsen av att det inte finns något inuti eller utanför. Vi kommer inte längre att se världen som ”där ute.” Vi inser att våra tankar inte lämnar sin källa, att världen finns i vårt sinne och har alltid gjort så. Då blir världen god. Då är världen en vänlig värld. Om vi har ett vänligt sinne och världen är i vårt sinne, då har vi en vänlig värld. Det är ju bara helt vanlig gudomlig logik.

Det är därför vi har *En Kurs i Mirakler*. Det är ett träningsverktyg som tar oss in i vårt sinne. Och det fungerar! Det är den goda nyheten! Och vi kan glädjas tillsammans. Vi kan skratta tillsammans. Vi kan leka tillsammans. Allt är bara rekvisita. När vi går på teater så är det enbart rekvisita på scenen, inte verkliga saker. Denna rekvisita kan användas som bakgrund till träning av sinnet. De är till för sinnesträningen. Vi har fått dem som del av planen. De har inte kommit genom att vi kämpar eller försöker få saker att hända. Att leva på det sättet är härligt. ”Ah, det är en gåva. Tack!” Kan det vara så enkelt? Ja! Det är vad som händer när vi slutar kämpa. Det är till och med roligt. Det är meningen att det ska vara roligt.

Chris hade använt sin förmåga enbart för sin egen del, men när Liz ansluter sig till honom, öppnar han upp för ett tjänande av ett högre syfte. När vi i ett syfte förenar oss med en broder, förenar vi oss med den Helige Anden, och vi kommer då att uppleva mirakler som kollapsar tiden. Jesus berättar för oss i *Manualen för lärare* att vi inte ens har möjlighet att välja omständigheterna vilket är ett skäl till att koppla av, för allt är redan arrangerat. Allt vi kan göra är att vara villiga att öppna upp oss och följa planen. Om vi kämpar emot det, så är det redan för sent. Vi har redan bjudit in den Helige Anden och motstånd är meningslöst.

Chris har hållit fast vid sitt missnöje över att ha blivit testad, undersökt och utnyttjad av andra. Av den anledning har han varit rädd för att säga ja till något som skulle vara en välsignelse för andra än honom själv. Om vi tror att andra är annorlunda än vi själva, så har vi inte förstått meningen med detta delade syfte. Allt som vi gör tillsammans med den Helige Anden är för helheten. Alla mirakler vi delar, välsignar hela universum.

Den Helige Anden använder sig av alla manus, av all vår villighet för att ta oss till det stadium av helhet där inget mer finns att tillägga eller att något skulle kunna tas därifrån. Detta är vad ett högre syfte handlar om. FBI kommer att närma sig eftersom Callie vill använda sig av Chris för att skapa ett samarbete som kan undvika en atombombsexplosion. Detta är ett högre syfte, men det finns fortfarande en del detaljer av skyddande karaktär. Hon vill skydda människorna i södra Kalifornien. Hon har dessutom uppträtt på ett tvingande sätt. Hon har sagt till honom att om han inte gör som hon säger kommer hon att sätta honom i fängelse.

Den Helige Andens plan för oss är att vi ska känna perfekt frid och oskuld, ett tillstånd där det inte finns några beståndsdelar från egot. Vi vet inte vad som är bäst för oss själva men det vet den Helige Anden. I varje tänkbar situation finns ett syfte i vårt sinne som är svaret. Och detta svar är långt över allt hypotetiskt. Det är faktiskt så att detta svar, detta syfte, visar oss att allt hypotetiskt är samma sak. Men detta är överkurs i sinnet.

Det som vi *kan* relatera till är vägledning. Om vi ställs inför två svåra val kommer den Helige Anden att ge oss det svaret som är till mest hjälp, innan vi till slut inser att alla val är samma, att det inte finns några val mellan illusioner.

Scen: *Chris lämnar motellet och hoppar från en klippa på bergssidan. Han har bett Liz att hon ska knuffa ner bilen efter det att hon hoppat. Detta får till följd att ett vattentorn rammas, drar med sig en gammal vagn, ett gammalt tåg och en massa timmerstockar. Chris använder sig av sin psykiska förmåga för att undvika allt bråte som slungas ner från klippan. När Chris kommer ner på marken väntar Callie på honom. Hon håller på att bli krossad under alla spillror. Callie ber Chris att rädda henne vilket han gör. Därefter blir han fångad av Callie och bortförd till FBI-högkvarteret.*

Den Helige Anden befaller och begär aldrig. Båda gestalterna reflekterar fortfarande rädsla som visar sig i deras handlande. De försöker båda att vara hjälpsamma baserat på vad de tror är hjälpsamt. Men det är bara den Helige Anden som verkligen vet vad som är hjälpsamt, och det är att göra sig av med alla scenarier och inse att de alla är detsamma.

Scen: *Chris har mot sin vilja blivit sammankopplad med en maskin hos FBI. Han tvingas att titta på Tv-nyheterna i syfte att få fram information om terroristerna och atombomben. När han använder sin förmåga ser han att terroristerna har fångat Liz. Hon sitter fastbunden i en rullstol på en takparkering med en bomb fastbunden runt bröstet. Han ser hur hon sprängs.*

När Chris ser att hans flickvän sprängs, vill han inte dela med sig av sin information till Callie, utan säger han till henne, ”Du måste se till att jag kommer härifrån!” Han vill hantera allt själv, han vill inte att FBI ska använda hans psykiska förmåga. Agenten är fortfarande rädd för att åtta miljoner människor kommer att dö. Vi kommer att se dessa två leka katten- och råtta-leken om vem som har den bästa förmågan till att stoppa terroristerna.

Scen: *Chris flyr från FBI huset, med agenterna tätt inpå. Han tar sig till taket där han i sin vision såg att Liz dödades. Callie kommer fram till taket och Chris berättar för henne om visionen med Liz. Callie påminner honom om att det inte hänt ännu, och övertalar honom att samarbeta.*

Nu kan vi se symboler av samarbete, vi ser en början till en helig relation mellan Chris och Callie. Efter att ha tagit sig igenom all rädsla inser de att det är bättre att samarbeta. Detta händer med alla mänskliga relationer. Vi kan tolerera smärta och lidande men allt har sin gräns. Oavsett vem vi är missnöjda med, är det bättre att släppa missnöjet och samarbeta, istället för att försöka att agera mot dem eller trots dem.

När Chris ser in i framtiden ser han även det som redan varit. Detta är anledningen till varför *En Kurs i Mirakler* lär oss att manuset redan är skrivet. Alla scener och senarior som finns i världen har redan hänt, var vi än verkar befinna oss just nu. Allt är bara en scen från det förgångna. Men vi ser det just nu som om det händer just nu. Egot delar in det som varit i det förgångna-det förgångna, framtid-det förgångna och nuet-det förgångna. Just nu ser vi nuet-det förgångna.

Den Helige Anden använder sig av det förgångna för att ska kunna lära oss hur vi enas och samarbetar. Han tar oss till ett djupare, högre syfte, i vilket vi kan se allt som det förgångna innan det försvinner. Vi måste dock lära oss att vi inte kan välja mellan olika scenarier. Som en person tror vi att vi kan välja var vi är nu, och även ha planer för framtiden. Allt detta är en del av tricket. Det är egot med alla sina olika hypotetiska scenarier.

Det som kommer att hända i framtiden har redan hänt. Allt vi har möjlighet till är att förlåta det och se på det tillsammans med den Helige Anden. Världen kommer att försvinna, och vi kommer att återvända till Himlen där vi kommer att vara mycket lyckliga. Himlen är vår naturliga hemvist. Denna värld av hypoteser är inte vårt hem. Vi har aldrig funnit varaktig lycka i världen.

Vi kommer inte att nå himlen genom döden. En del människor tror att de skall komma till himlen när de dör. Men himlen är inte nåbar genom döden. Den kan endast nås genom förlåtelsen, genom att sinnet återuppstår. Nu förstår vi varför *En Kurs i Mirakler* är så viktig. Vi kan aldrig fly från världen genom egot. Egot vill att vi för alltid reinkarnerar till världen, att vi aldrig hittar Guds kärlek. Men när vi lär oss att besluta och samarbeta med den Helige Anden kommer vi att hitta vägen till himmelen genom förlåtelsen.

Vi ser nu hur Chris och Callie samarbetar. Detta är att samarbeta intuitivt. Till och med Callie tror på hans förmåga. Hon säger till alla sina agenter att de ska följa honom, att de ska glömma all information de har samlat in och som bygger på intelligens, de ska bara följa honom. Det är just så vi ska göra med den Helige Anden, släppa allt som vi tidigare lärt oss och lära oss att *enbart* följa den Helige Andens vägledning och aldrig bli lurade av egot. På det sättet skall vi vakna upp.

Scen: *Chris använder sin psykiska förmåga med precision för att leda FBI-styrkorna mot terroristerna. I sitt sinne delar han upp sig själv så han kan se åt alla håll i sitt letande efter Liz i det övergivna lagerhuset.*

Chris ger kommandon, ”Ni letar på denna våning, så genomsöker jag resterande”, eftersom han kommer att söka av resten genom sitt sinne. Han kommer att leta på alla tänkbara ställen där de kan ha placerat Liz genom att använda kraften i sitt sinne. FBI-agenterna tror inte att det är möjligt att han kan klara av det med sitt sinne, vilket skulle kräva ett helt team för att klara av.

Filmen är en parallell som visar oss accelerationen som sker när vi får ett andligt uppvaknande. Den Helige Anden fortsätter att minska ner våra möjliga alternativ för illusioner och hjälper oss att sätta fokus på korrigeringen på ett mycket snabbt sätt. Varje mirakel som vi upplever tillsammans med den Helige Anden sparar tusentals av år räknat i människans tideräkning. Det är därför som det är så viktigt att vi tonar in oss på den Helige Anden. Han kommer att leda oss till den oundvikliga korrigeringen, tillbaka till himmelriket.

Scenen som visar Chris på många ställen samtidigt handlar om superpositioner. Med superpositioner menas att det finns alla möjliga val. Det som vi ser framför oss med våra ögon är de val av möjligheter som vi tror är möjliga, baserat på vad vi önskar ska ske. Världen finns inte utanför sinnet. Den enda anledningen till att vi verkar kunna läsa en bok, inifrån kroppen, från en plats bakom ögongloberna, är bara för att vi tror att det är möjligt. Den Helige Anden kommer att visa oss att detta är *omöjligt*. Detta är bara ett av alla kvantumfält som vi tror att vi är i. Men det är vi inte.

Scen: *Liz har räddats och terroristerna har dödats. När Chris och FBI upptäcker att atombomben har flyttats, leder Callie Chris till en spårningsutrustning som är gjord för att hjälpa dem att lokalisera bomben. När Chris stirrar på bildskärmen säger han, ”Något är fel. Jag har gjort ett misstag. Det händer nu.” Bomben exploderar, allt sprängs i bitar, och bildskärmen bli svart. Chris är tillbaka i motellrummet. Han öppnar ögonen och stirrar i taket.*

Vi är tillbaka i den avgörande scenen. Här finns nyckeln till helandet! Hela andra delen av filmen var hypotetisk! Om du reagerade på något, vad som helst i den andra delen av filmen, så har du reagerat på ett hypotetiskt scenario. Vi kan se att Chris har återkommit till en punkt där han kan göra ett annat val – valet att samarbeta, att ansluta sig, valet att lägga rädslan åt sidan och istället lyssna på den Helige Anden. Hela scenariot var inte verkligt, det existerade inte, och det är vad världen är, hypotetiska scenarier som utspelar sig på grund av rädsla. Ingen människa har en verklig livstid, det finns bara hypotetiskt i sinnet. Målet är att förlåta det hela, utan några undantag. Nu ska vi se hur han agerar. Kommer Chris att samarbeta med FBI?

Scen: *I motellrummet, med Liz vid sin sida, stiger Chris upp och ringer Callie, talar om för henne att han är villig att samarbeta. Han säger till Liz att det finns något som han måste göra. Han säger, ”Jag kan inte skjuta upp det mera. Det kan ta en vecka eller en månad. Om du är villig att vänta kommer jag att leta reda på dig.” Chris går ut och Callie kommer för att hämta honom. ”Är du färdig?” frågar hon honom. ”Ja”, säger Chris och hoppar in i bilen tillsammans med henne, och här slutar filmen.*

Detta är en mycket djup film. Den går verkligen till botten med det vi tror om tid och relationer. I filmen kan vi se att istället för att planera för framtiden baserat på det förgångna, våra önskningar, våra inställningar och på det liv vi önskar oss i framtiden finns det en annan väg att gå. Den Helige Anden frågar oss, ”Är du redo? Är du redo för en ny resa som är annorlunda än den du tidigare gjort? Är du redo att hjälpa till i planen för uppvaknande, och släppa taget om alla dina talanger, förmågor och tillgångar och istället finnas för ett enda syfte, återuppståndelsen av sinnet? Att lära känna den du verkligen är, såsom Gud skapade dig? Filmen är ett exempel på hur det kan gå när vi gör motstånd mot att förena oss och släppa taget om rädslan. Alla vägarna är tomma, de tar oss ingenstans.

I slutet på dessa vägar, verkar det bara som om vi dör och startar ett nytt scenario. Scenariot bara fortsätter och fortsätter ända tills vi beslutar oss att vakna upp till förlåtelsen. Vi kan inte undkomma världen genom döden. En del människor begår självmord i tron att de har hittat vägen ut. Det försöket kommer inte att lyckas. Vi kommer bara tillbaka till ett annat scenario, en annan mardröm, eftersom alla scenarier är baserade på rädsla. Det är därför vi måste komma tillbaka och genomgå nya scenarier.

Atombomben som hotade Los Angeles var bara ytterligare ett scenario av rädsla, en annan hypotes. När vi lär oss att följa den Helige Anden kommer vi att uppleva den lyckliga drömmen. Det är vad som händer nu. När vi lär oss att förlåta helt och fullt kommer det att bli så mycket lycka att vi kommer att uppleva det svårt att vara kvar i kroppen och på jorden. Vi kommer att inse att vi inte är skyldiga till dessa scenarier eftersom det var egot som hittade på dem, och vi är inte egot. Vi är Ande. Denna värld har aldrig varit vårt hem. Vi kan drömma om en annan värld om vi tillåter den Helige Anden att vara vårt syfte i vår dröm.

Kapitel 12

JAG ÄR ANSVARIG FÖR DET JAG SER

Inom kvantfysiken sägs det att kvantumfält enbart är energi där allt är helt förenat. I *Kursen* talas det om en förlåten värld. Kvantfysiken visar oss att vårt gamla sätt att tänka i termer av människor, situationer och platser är till ingen nytta. Vi kan inte tänka linjärt. Vi kan inte tänka i andra termer än Sanningen och att vara lyckliga eftersom vi är kvantumfältet. Allt är helt och fullt förenat. Stilla närvaro är just att stilla närvaro. Det är inte förknippat med personer, platser eller saker. Det är vad det är. Vi kan inte förbereda oss på det utan att involvera framtiden. För att ta in det Heliga Ögonblicket i vårt medvetande kan vi bara önska det. Då kommer vi att komma in i denna djupa underbara stilla närvaro som inte är baserad på omständigheter. Det spelar ingen roll om kroppen verkar vara i ett slott, en skola eller ett kloster, i Europa, Japan eller Amerika. Det är inte beroende av omständigheterna eftersom alla dessa ting är hypotetiska.

Det hypotetiska är i huvudsak frågor, och alla frågor kommer från egot, det finns inga frågor i kvantumfältet. Alla frågor uppstår från tron att vi skulle kunna vara åtskilda från Helheten. I vårt naturliga sinnestillstånd finns det inga frågor. Det finns inget som ska fixas, förberedas, ändras eller undvikas. Vi kan vila i tillfredställelse. Nu! Vilken underbar insikt att det inte *finns* något Europa, Japan eller Amerika!

Det är bara sinnet som inte är i kontakt med kvantumfältet, som gått vilse och tänker att det verkligen finns människor, platser och situationer, bara det sinnet kan känna skuld. Det finns ett ansvar förknippat med detta. I *Kursen* står det, ”Jag är ansvarig för det jag ser. Jag väljer de känslor jag upplever, och jag bestämmer det mål jag vill uppnå. Och allt som tycks hända mig ber jag om och får som jag bett.” T-21.II.2 En del missförstår den första meningen,” Jag är ansvarig för det jag ser,” och tror att vi är ansvariga för alla svältande barn, krigen och all förstörelse i universums historia. Men vi är inte ansvariga för världen. Vi är inte ansvariga för felet, vilket är en falsk och fragmenterad uppfattning.

Det korrekta sättet att tolka meningen är att vi är ansvariga för *på vilket sätt vi ser världen*. Vi är ansvariga för att acceptera rättelsen, ansvariga för att se världen tillsammans med den Helige Anden. Det är det enda vi kan vara ansvariga för. Men de svältande barnen då? Nej. Men hur är det med frågan om forskarna kontra de troende? Nej. Men hur är det med vår familj? Nej, vi är inte ansvariga för vår familj. Hur är det med ansvaret för vårt hus? Nej. Ansvaret för vår hälsa och vår kropp? Nix. Vi är enbart ansvariga för att se världen så som den Helige Anden ser den. Det är det enda ansvar som vi någonsin kan acceptera fullständigt. Varje gång vi försöker ta ansvar för något annat än detta, har vi missuppfattat vårt ansvar, vi har valt skulden. Att vara förenad med Anden, fortsätta att tona in, det är allt det handlar om.

Kapitel 13

X-MEN: DAYS OF FUTURE PAST

Nyckelteman

- Hela gammalt hat
- Att släppa kontrollen

Filmresumé

X-Men är mutanter, en underart av människan, som är födda med övermänskliga krafter. De slåss för fred och lika värde mellan människor och mutanter i en värld där fanatism är starkt utbredd. De leds av professor Charles Xavier, en kraftfull telepatisk mutant som kan läsa och kontrollera andra sinnen. Charles ärkefiende är Erik Lehnsherr (Magneto), en mäktig mutant som har förmågan att kontrollera magnetiska fält. Charles och Eriks uppfattning om relationen mellan mutanter och människor är helt motsatta. Charles arbetar för fred och förståelse mellan mutanter och människor medan Eriks uppfattning är att människor är ett hot och han har ett aggressivt förhållningssätt gentemot dem trots detta, har han ibland arbetat tillsammans med X-Men.

År 1973 släpptes vaktrobotar ut i världen. De skapades för att döda mutanter. Programmet med vaktrobotar utvecklades av Dr. Boliver Trask som i början av 70-talet var en av de ledande vapenutvecklarna. Han hade i hemlighet börjat att experimentera med mutanter genom att använda deras förmåga för att utveckla sin egen forskning. En av mutanterna upptäckte vad han höll på med. Denna mutant hade förmågan att förvandla sig till vem hon ville. Hennes namn var Raven. Hon jagade Trask över hela världen, och på Paris Fredskonferens 1973 hittade hon honom och dödade honom. Men att döda Trask hade inte den effekt som hon förväntade sig, det övertygade bara USA:s regering att de hade behov av hans program. De tillfångatog Raven och torterade henne samt gjorde experiment på henne. I hennes DNA hittade de hemligheten till möjligheten att förvandla sig, vilket gav dem den nyckel de behövde för att skapa vakter som de kunde anpassa till alla olika krafter som mutanterna hade. Under de kommande femtio åren dödade vaktrobotar mängder av mutanter och dessutom även människor som försökte försvara dem. Allt startade den dagen 1973 när Raven dödade Trask. Det var även den dagen hon blev känd som Mystique.

En av X-männen, Logan (Wolverine), sänds tillbaka till år 1973. Hans specifika uppgift är att hitta och försöka upprätta fred mellan Charles och Erik som vid det tillfället är ärkefiender. Deras samarbete är avgörande för att förhindra mutanten Raven (Mystique) från att döda Dr. Trask, vilket kommer att ge en dominoeffekt som resulterar i årtionden av krig.

Att rädda världen är till synes Logans, Charles och Eriks uppdrag. Deras verkliga uppdrag är dock i form av ett djupare inre arbete att släppa på kontroll och att uppleva en Sann Förlåtelse.

Inledning

Filmen illustrerar en andlig resa som medför att resa tillbaka i tiden. Syftet med resan är att hitta grundorsaken till missnöjet och låta det bli helat. När missnöjet är helat genom Förlåtelsen kommer även framtidsscenariot med konflikter och förstörelser att helas. Det handlar inte om att de förhindras i tiden, utan det handlar om att vi har kommit till insikten att det inte fanns någon tid som de kunde existera i. I den lyckliga drömmen kommer allt att upplösas. Allt blir till harmoni och försvinner därefter.

Wolverine är en agent som är stark nog för uppgiften att gå tillbaka i tiden och initiera förlåtelsen. Vi kan även tänka oss själva i den här situationen. Vi kan föreställa oss, att vårt framtida jag eller vårt högre Jag, dirigerar

allt för vårt uppvaknande. Vi varseblir det bara i tiden, där vi varseblir att vi själva är. Det finns mycket kärlek och medkänsla som kommer från vårt högre Själv, det framtida Jaget.

Mutanterna börjar med en stor vision, få slut på kriget innan det ens har börjat. Vi skulle kunna justera orden till, avsluta *världen* innan den ens har börjat. Jesus vaknade och sa, ”Före Abraham blev till Är Jag.” T-3.III.6 Det är vad *En Kurs i Mirakler* handlar om, att avsluta världen innan den ens har börjat. Att gå tillbaka till Jag Är stadiet innan världen fanns.

Vi har blivit lurade att tro att nuet ligger mellan det som varit och framtiden. När vi hade historielektioner drog läraren en linje där pricken i mitten symboliserade nuet och låg mellan det som varit och framtiden. Tänk om det som varit och framtiden är detsamma? Och om nuet inte är placerat mellan dem? Tänk om det är så att vi har blivit lurade på vad nuet är? Tänk om det är så att nuet är före tidens begynnelse?

Vi läser *The Power of Now* och kämpar med att försöka vara i nuet, men kanske är nuet inte där vi tror att det är. Kanske det är något helt annat? Detta är djupa frågor! Tänk om vi kan göra slut på krig bara genom att se att de aldrig har börjat? Tänk om vi kan avveckla världen och hela världsalltet genom att se att de aldrig funnits? Tänk om vi kunde inse att vi egentligen är eviga skapelser och att vi aldrig har varit bundna av tid och rum eller av form? Vi har bara drabbats av minnesförlust. Vi har bara glömt *Jag Är* vilket är allt som finns och allt som kommer att finnas. Vi blev fångade i något som verkade vara en värld med en kraft som kontrollerade oss.

Filmen påpekar att vi måste gå så djupt in i oss själva att vi går bortom tid och rum. Vi måste Förlåta att vi tror att det ens har hänt. Denna Förlåtelse gör även tanken på ett frö till missnöje omöjligt. Oskuld är den enda Verkligheten och vi inser att kontroll aldrig har varit ett val.

Davids filmkommentarer

Scen: *Raven dyker upp i form av en överste. Med våld friar hon ett dussin mutanter som hållits som fångar av armén. Hon låter dem fly i ett flyktplan. Hon följer inte med dem utan säger, ”Mitt krig är inte över, mina fiender är fortfarande därute.”*

Detta uttalande ”Mitt krig är inte över, mina fiender är fortfarande där ute” är betydelsefullt. Så länge som vi väljer sida, så länge som vi tror att det finns konflikter i världen mellan mutanter och människor, eller mellan länder, mellan den ena kulturen och den andra kulturen, den ena personen mot den andra personen, så kommer vi inte att veta var kriget egentligen finns. Det finns inga krig i världen. Det enda krig som finns är kriget mot oss själva när vi tror på egot. Vi använder oss av världens symboler för att bevisa att vi inte är Kristusjaget, och vi är dömda att misslyckas.

I *Kursens Arbetsbok* lektion 139 V.5-7 står det, ”Du är dig själv. Det råder inget tvivel om detta. Och ändå tvivlar du.” Hela konceptet av det linjära universumet av tid och rum handlar enbart om tvivel på sig själv, det handlar om att inte veta vem vi är. Det är som att skapa ett annat själv, ett annat än det som den ende Guden skapade och samtidigt tro att vi kommer att lyckas genom att vara små och ynkliga. Det är faktiskt så att sinnet som sover försöker drömma om en värld skild från Himlen och viljan att få rätt är så stark att det skiftar det från den ena drömmen till den andra. Vi kan kalla drömmarna för inkarnationer.

Varje inkarnation är ett försök att bevisa att vi har rätt angående vår lilla, ynkliga identitet. Varje sekund under dagen säger vi *nej, nej, nej* till Gud. Det är som klockans tickande, *nej, nej, nej jag är inte hel och komplett. Jag är inte evig. Jag är inte Kristus. Jag är inte perfekt. Nej, nej, nej.* Att säga *Ja* vore att acceptera sanningen, *Jag är som Du skapade mig, Jag är Ande, Jag kan inte ha rätt angående min identitet i världen för den existerar inte, den är inte verklig och kommer aldrig att vara verklig.*

Så länge som vi upplever att det finns människor utanför oss själva kommer vi fortsätta att uppleva konflikter. Vi ger andra skulden, men mördaren finns inte på slagfältet i formen. Mördaren finns i tron på egot, vilket är sponsorn av tron på separationen, hela den falska idén av tid och rum, hela drömmen. När vi tror att egot är sant, tror vi att det inte finns någon Gud. Vi kan inte tro på dessa två samtidigt, kärleken och egot kan inte samexistera.

När vi tror på egot så tror vi på en önskan om döden. Detta är ett självbedrägeri av en omfattning vi inte kan föreställa oss. Att glömma att vi är Kristus och tro att vi är människor är ett mycket stort misstag. Det är inte verkligt. Men så länge som vi tror på det kommer vi att vara kvar i en självpåtagen sömn och uppleva självförvållandets drama. Filmen visar oss att vi behöver hitta mördaren inom oss, den som har kontrollen inom oss, felskaparen inom oss. Vi behöver se inåt för att leta efter svaren, vilket betyder att vi måste gå djupt inåt och upptäcka vår verkliga styrka, den som Gud har givit oss.

Mördaren inom oss, denna falska identitet, måste avslöjas. Varje gång vi verkar bli arga på någon broder eller syster i världen ber Anden oss att titta ytterligare en gång. Anden påminner oss om att vi aldrig hatar vår broder för hans synder, bara för våra egna. Allt beror på vår felaktiga själv-identifikation. All ilska, allt hat och raseri kommer utav att vi väljer att vara små.

Scen: *Wolverines medvetande har sänts tillbaka till år 1973, till en yngre version av honom. När han anländer till Xavier Manison för att tala med Charles, vill inte Hank (Beast), som är en mutant som lever med Charles, släppa in honom. Wolverine knuffar lite lätt på Hank och säger, "du och jag kommer att bli goda vänner i framtiden men det vet du inte än" När Charles dyker upp säger han åt Wolverine att gå ut. Wolverine förklarar för honom att han har sänts hit av den framtida Charles. För att övertyga Charles att han talar sanning berättar han en del personliga detaljer från hans liv som Charles aldrig talat om för någon annan. Wolverines säger att han behöver Charles hjälp för att hitta Raven och att de även behöver hjälp av Erik. Instinktivt nekar Charles men efter ett tag går han med på det för att på så sätt hjälpa Raven. Han tror dock fortfarande att Erik är en ond man och att han aldrig kommer att ändra sig. Wolverine berättar för Charles att det är han och Erik som gemensamt har sänt honom tillbaka i tiden. Erik är inlåst i källaren på Pentagon och de värvar en mutantkamrat, Swift, för att få honom fri.*

Det är skrämmande att bli sänd tillbaka i tiden på ett uppdrag för att underlätta helandet i en relation mellan ärkefienden. För Wolverine verkar det nästan som en omöjlig uppgift eftersom hatet mellan Charles och Erik är så intensivt men han är helt fokuserad på syftet i sitt uppdrag. Han är medveten om en högre plan och är där för att anslå den rätta tonen.

Charles och Erik har tillsammans fått en utmaning som avser förlåtelse i syfte att rädda världen. Det kan finnas så mycket ilska och fientlighet mellan ärkefienden att det verkar nästan omöjligt att hitta förlåtelsen. Men våra ärkefiender är faktiskt våra räddare, de kommer att hjälpa oss att hela vår uppfattning om världen. För att kunna se *den* enad, måste vi först se oss Själva som enade. Det är den större planen. Det spelar ingen roll hur personligt det känns eller hur mycket hat och ovilja det verkar finnas.

Men det är inte vår första känsla, för innerst inne, på en djup nivå, vet vi att våra fiender är vi själva. De är faktiskt våra kära vänner. I framtiden kommer vi att skratta tillsammans åt alla tidigare scenarier och förundra oss över den glädje det är att vara tillsammans, att känna en så djup kärlek och samhörighet.

Detta är vad mänskligheten är idag. Vi är faktiskt ett enda Själv men vi agerar som om vi inte var det. Vi beter oss som om vi alla vore olika, inte enade, med en massa olika fördömanden. Alltsammans är en låtsaslek. Kristus i vårt sinne säger, "*Du kan vakna. Du kan stoppa denna charad närhelst du vill. Det är inte fråga om tid, du behöver bara vilja det.*"

Det är vår längtan att vakna som får oss att börja undersöka sinnet och fråga, *Finns det någon i mitt liv som jag just nu verkligen inte skulle vilja se eller tala med?* De människor som vi undviker är faktiskt där enbart för vårt uppvaknande!

Vi sänds av vårt högre Jag, i våra nuvarande förhållanden, för att upptäcka kärleken. Det finns en underbar kärlek under allt hat. ”Den heligaste av alla platser på jorden är där ett gammalt hat har förvandlats till nutida kärlek.” T-26.IX.6

Filmen handlar om att uppfatta förstörelse och konflikt och inse att vi måste gå mycket djupare för att kunna finna lösningen. Det kommer inte att bli en lösning enligt ”de goda som vinner över de onda”. Det kommer att handla om att gå djupt in i medvetandet, förbi tid och rum, till tillfället då det uppstod missnöje i vårt sinne. Jesus säger till oss, ”Du kommer att se det du känner inom dig.” A-189.5 Om vi känner hat kommer vi att se en värld full av hat, om vi känner kärlek kommer vi att se en värld full av kärlek. Vi måste gå till källan.

Jesus säger även att, ”Du kanske undrar varför det är av så stor vikt att du ser på ditt hat och inser dess fulla vidd.” T-13.III.1 Vi behöver inte vara rädda när vårt hat börjar komma upp till ytan. Vi skakar och darrar, och vi tänker att vi skulle bli helt förkrossade om någon skulle få reda på våra hemska känslor. Vi måste låta våra känslor komma upp till ytan så vi kan ta oss igenom dem. Vi kommer att upptäcka att det finns mäktiga följeslagare som går med oss och att vi har styrkan från den Helige Anden och Gud i oss. Det är ofrånkomligt att vi till slut kommer att gå bortom vårt hat. Detta är varför vi inte kan gå tillbaka.

Det är vad mutanterna, även Wolverine, omedelbart kommer att lära sig. När Wolverine gick från en dyster framtid till en fientlig situation får vi hörde vi en sång av Roberta Flack spelas, ”The First Time I Ever Saw Your Face” (Den allra första gången jag såg ditt ansikte) Detta är en påminnelse för Wolverine att komma tillbaka till Oskulden och Sanningen, till Kristusmedvetandet som är bortom uppenbarelsen.

Denna film skakar om sinnet rejält. Istället för att leta efter lösningar i formen, på ytan av sinnet, inser vi att, *Jag måste leta mycket djupare i sinnet. Jag kommer faktiskt att till och med behöva se innan tiden fanns för att hitta lösningen.*

Scen: *Wolverine, Charles, Beast och Swift åker till Washington, DC där Erik hålls fången i ett mycket hårt bevakat fängelse, djupt under Pentagon. Swift använder kraft som mutant på ett sätt som påverkar tid och rum för att ordna ett mästerligt fritagande av Erik.*

I *En Kurs i Mirakler* säger Jesus att om du tillåter dig själv att utföra mirakler, kommer han att ordna tid och rum åt dig. Du kanske funderar på vad som menas med att ordna tid och rum. Här ger Hollywood oss ett exempel på stora vita duken när Swift blir en mirakelarbetare genom att avleda kulor från det mål de var ämnade för.

Scen: *Wolverine, Charles, Beast och Erik går ombord på ett privat flygplan och flyger till Paris i ett försök att stoppa Raven från att döda Trask. Strax efter det att de kommit ombord låter Charles och Erik alla sina känslor av ömsesidigt hat och övergivenhet att komma till ytan. När de gör detta verkar det som om den strukturella integriteten av planen äventyras och allt känns plötsligt instabilt.*

En djupt underliggande känsla av hat och övergivenhet stiger upp i Charles och Magneto. Även om de är vänner i framtiden, är de i nuläget ärkefiender som avskyr varandra. De har båda haft en relation med en och samma kvinna, Raven. Båda har även en del missuppfattningar med i bagaget. Konflikt visar på en missuppfattning av vem vi är och som projiceras ut i form av olika karaktärer i världen. Det ser ut som om vi kämpar med varandra fast det egentligen är sinnet som är i krig med sig självt när det väljer att tro på egot, tid och rum och projicerar konflikten på relationer mellan människor.

Egentligen har vi aldrig haft en personlig konflikt med någon, aldrig. Att vi tror det är enbart ett trick för att hålla oss sovande och fortsätta att drömma. Allt för att få oss att fortsätta att projicera vårt självhat för att vi har skapat ett själv som är skilt från Gud och att vi försöker att existera åtskilda från Himlen. Det är mycket hat. Vi projicerar ut allt på olika karaktärer som vi tror är våra fiender. Dessa fiender kan synas ta form och vara auktoritära figurer, familjemedlemmar eller vem som helst som vi har ett missnöje med. Alla dessa är dock enbart reflektioner av vårt hat i sinnet som projiceras ut, vilket vi ser i scenen.

Nu när de är på väg till samma destination låter Charles och Erik en del av sitt raseri komma upp till ytan. Tidigare sade Charles ”Jag hatar våld”, men när hissdörren öppnade sig och han såg Erik, gav han honom ett knytnävslag, helt omedveten om sitt eget raseri.

Scen: *Charles och Erik lugnar ner sig efter det att de sagt sitt hjärtas mening till varandra. Planen återställs och Erik bjuder in Charles till att spela ett parti schack. De kommer in i djupa samtal med varandra om hur deras liv har varit under de senaste tio åren. Det verkar som om de är helt överens om att de måste stoppa Raven innan hon dödar Trask. Charles ber Erik om ursäkt för allt som har hänt mellan dem.*

Allt hat som har projicerats mellan dem håller nu på att mjukna upp eftersom båda känner att de har missuppfattat varandra och att det nu pågår något som är viktigare. Detta pekar mot det högre syftet. Vårt syfte är till och med djupare än att ändra på historien, vårt syfte är att gå tillbaka till före historien, före tiden blev till. För att vakna upp från drömmen måste vi gå tillbaka till Jag Är stadiet som är före tiden. Men i detta inledande tillstånd är Charles och Erik villiga att sluta projicera sitt hat på varandra.

Raven kämpar för mutanterna och för att skydda dem. Hon försöker att döda Trask eftersom hon tror att det kommer att hjälpa mutanterna. Projiceringen av hat är vad alla krig handlar om, även om de ger sken av att vara något annat, som att skydda ett land, att avsätta en diktator, mot Hitler, Mussolini, Osama bin Laden och så vidare. En gång fick Gandhi frågan om det fanns något sådant som djävulen. Han svarade att om det finns en djävul så springer han runt i våra egna hjärtan. Det finns ingen extern djävul.

Vad vi behöver förstå är att mördaren – egot – finns inom oss och att det projiceras ut i hela universum. Så länge som vi sväljer betet och håller egot gömt från vårt medvetande, kommer vi att tro att våra ”fiender” finns utanför oss. Vi tror även att vissa av våra fiender måste oskadliggöras. Detta är vad Raven tror. Hon representerar tron på att det finns en extern fiende som måste förgöras.

Nu börjar Charles och Erik att lägga sitt gamla hat åt sidan. De inser att de måste samarbeta och förenas på en mycket djupare nivå för att stoppa det framtida kriget. De börjar att förstå hela sammanhanget av det projicerade kriget. De ser att den enda framkomliga vägen är att förlåta från hjärtat, släppa kontrollen och frigöra sig från tanken på en utomstående fiende.

Filmen visar oss mycket tydligt vad som är vår uppgift, att förlåta oss själva för att vi tror att vi kan vara separerade från Gud och att vi har skapat en hel värld som är helt overklig och som inte har någon som helst likhet med Himlen. Vi måste förlåta hela idén, vilket betyder att vi måste gå tillbaka till Jag Är stadiet innan tiden fanns. Det är det enda sättet på vilket vi kan hela det.

Vi känner till berättelsen om Jesus och Judas, aposteln. När ilska steg upp i Judas så uppfattade inte Jesus det som verkligt, han kunde inte bli förrådd eftersom han inte trodde på förräderi. Som han sa i *Kursen*, ”Budskapet i korsfästelsen är fullkomligt tydligt, Lär endast ut kärlek, för det är vad du är.” T-6.I.13 Det fanns inget svek, inget offer, det fanns inte ens någon smärta. Från ett helat tillstånd kunde han se hela situationen som en helhet och vara i Jag Är stadiet, det som vi talar om är före tiden fanns. Det är ren helig Kärlek och oskuld.

Vi kan se att temat om svek finns i många filmer, som till exempel, *Brother Sun, Sister Moon* som handlar om det fransiscanska samhället. Paulo levde i Assisi och var motståndare till helige Franciskus och hans grupp ända fram till en dramatisk händelse då han sa till Påvens vakter att, ”Jag är med dem”. Scenen visar på ett underbart sätt när han inser att han är ett med sina bröder. Det finns inget svek, ingen som blir en dålig människa eller som blir ond. Fällan är att försöka hitta de goda eller de onda och att välja sida.

Scen: *Wolverine, Charles, Hank och Erik hittar Raven precis när hon är på väg för att attackera Dr. Trask på Fredskonferensen i Paris. När en strid bryter ut, triggas ett gammalt minne hos Wolverine som gör att han i detta ögonblick helt tappar fokus på sitt uppdrag. Erik som tidigare har samarbetat, gör plötsligt upp en helt egen plan. Han tror att det enda sättet att stoppa Raven är att döda henne. Hank slår pistolen ur handen på Erik. Ett skott brinner av från pistolen men Erik som har förmågan att kontrollera metall, styr kulan nedåt och ut genom fönstret som Raven hoppat ut från. Kulan träffar henne i benet. Erik följer efter Raven i syfte att döda henne. Det bryter ut kaos på gatan där människor har samlats för Fredskonferensen. Hank försöker stoppa Erik från att döda Raven, mitt ibland skarorna av människor.*

Här kan vi se hur Wolverine glider tillbaka in i minnen av han blivit illa behandlad och misshandlad. Sådana minnen kan motivera vårt raseri. När ilska kommer upp i oss, tappar vi all medvetenhet om förlåtelsen. Även om vi har praktiserat andligt arbete i många år, kan allt snabbt flyga ut genom fönstret när vi blir rasande. Vi har någon framför oss och vi säger, ”Hur vågar du! Hur vågar du!” Vi kan plötsligt glömma allt vi lärt oss under år av sinnesträning tillsammans med Jesus, Buddha, Krishna eller Raman Maharshi.

Det är vad som händer Wolverine, han tappar helt fokus på syftet med uppdraget, fast det var han som sändes för att arbeta för förlåtelsen. Hans uppdrag var att korrigera det ursprungliga felet.

Under tiden som Wolverine har tappat fokus på Syftet har Erik, som har en massa stolthet och arrogans, börjat följa sin egen plan. Även han har förlorat fokus på det verkliga Syftet. Så länge som vi är enade i Syftet, i helheten, så är vi i planens flöde. Men om vi struntar i planen och försöker att göra det på vårt eget sätt kommer det att gå snett. En del säger, *Jag har en bättre plan. Jag har ett bättre sätt. Jag behöver ingen grupp som säger åt mig vad jag ska göra*, och försöker sedan att agera för hela gruppen. När vi väljer att gå vår egen väg istället för att följa Andens plan, tillåter vi att egot får chansen att komma in och sabotera allt igen.

Det är inte så att externa krig bryter ut eller att globala ekonomiska kriser inträffar. Allt detta är enbart uppfattningar, tolkningar för att ta bort vår uppmärksamhet från vad vi måste hela, att vara räddaren av världen. Vårt sinne har kraften att hela världen om det bara lär sig att se det falska som falskt. Det behövs bara en Guds lärare för att rädda världen och det är vi. Inte vi personligen, utan sinnet som är mycket kraftfullt.

Scen: *Charles försöker att lugna Wolverine. När Wolverine kommer ut ur sin tillbakablick vet han till att börja med inte var han är och vem som är med honom. Plötsligt är hans sinne åter närvarande och minnet av hans uppdrag återkommer.*

Jag har träffat människor vars uppfattning är att vi måste sprida *En Kurs i Mirakler*, att vi till och med måste ge den till Påven. Nej det måste vi inte, men vi måste få in den i vårt eget hjärta. Det är vårt eget hat, våra egna angripande tankar som vi måste gå djupt in i vårt innersta för att finna. När vi släpper dessa tankar, förändras hela världen, hela vår förvrängda uppfattning försvinner. Hur många av Guds lärare behövs för att hela världen? En! Bara en som är villig att se världen på nytt tillsammans med den Helige Anden.

Människor ställer frågan, ”Men om Jesus redan har gjort det, varför är vi fortfarande här?” Vi är inte längre här. Allt är redan över. Frälsningen är redan fullbordad. Allt vi behöver göra är att acceptera den glada sanningen att det är över och att vi inte längre behöver kämpa. Det är redan genomfört! Vår störda verklighetsuppfattning har neutraliserats. Det är till och med så neutraliserat att det aldrig funnits. ”Jag Är” blev aldrig ifrågasatt, aldrig vilselett eller skadat. Det är lika ursprungligt rent som det alltid varit och alltid kommer att vara.

Scen: *Charles vill ta en till dos av drogen som gör att han kan använda sina ben. Det finns dock en negativ effekt av drogen och det är att den blockerar hans krafter att förena sitt sinne med andra sinnen. Wolverine ber att han ska låta bli att ta drogen för de behöver hans kraft i den svåra uppgiften att hitta Raven.*

Detta är beslutet vi måste fatta. Är vi villiga att gå hela vägen? Kommer vi att återfå vårt kraftfulla sinne, vår kraft att förlåta? Kommer vi att vara villiga att kämpa för vårt uppvaknande eller kommer vi att välja personlig förbättring, personlig komfort och personliga mål? Kommer vi att fortsätta att hålla kvar vår mask, att göra oss en bättre mask, eller att sträva efter att bli en bättre person? Självförbättring kommer inte att lösa något. Självet som Gud skapade har inget behov av att förbättras, det är redan perfekt. Det är meningslöst att fokusera på att förbättra oss själva på något sätt.

I alla beslut som vi fattar har vi valet att antingen välja helheten eller välja att fortsätta det personliga självet. I denna scen kommer Charles att komma ut ur sin depression. Han har försökt att upprätthålla sin personliga identitet genom att fokusera på sina ben, men han beslutar sig nu för helheten istället. Nu sitter han i rullstolen och försöker att återvinna sin starka kraft, att kunna leta efter och finna andra sinnen. Hans gåva är att kunna se privata tankar.

Scen: *Raven är på flygplatsen, på väg till Washington D.C. för att döda Trask. Charles har återfått sina krafter. Wolverine och Hank är med honom. Han kopplar in sig på en apparat som möjliggör att tala med Raven genom andras kroppar och röster som finns på flygplatsen. Han försöker att påminna henne om hennes godhet. Han säger att den flickan som han växte upp med var god, rättvis, full av medlidande och skulle aldrig kunna tänka sig att döda. Han säger att hon behöver komma hem.*

Detta är en underbar scen, när Charles försöker att nå fram till Raven. Ibland på mina resor säger folk till mig, ”Jag önskar att jag kunde höra den Helige Andens röst i mitt sinne. Jag önskar jag hade en direkt kommunikation med den Helige Anden” – som om de skulle behöva en personlig kontakt till sitt högre Jag.

Vi behöver nödvändigtvis inte höra den Helige Andens röst i vårt huvud. Denna scen påminner oss om att den Helige Anden kan komma till oss genom våra bröder och systrar med guidning och vägledning, vi kan lita på det! Den Helige Anden är överallt omkring oss och kan nå oss på många olika sätt. I denna scen försöker Charles att nå fram till Raven i ett fantastiskt försök att hjälpa henne att fatta beslutet att inte jaga en extern fiende.

Scen: *När Charles dyker upp framför henne på flygplatsen, bönfaller han henne att inte döda Trask. Han säger till henne att döda Trask kommer att ta henne in på en väg där det inte längre finns någon återvändo och att det kommer att skapa ett ändlöst dödande ända tills det inte finns något kvar. Han säger att de tillsammans kan stoppa detta, här och nu. Raven ignorerar honom, säger åt honom att han inte har förändrats alls och att hon vet vad hon behöver göra.*

Filmen för oss till en djupare lektion. Wolverine och Hank säger, ”Skjut henne, skjut henne” och Charles vill göra det men tror inte att han klarar det. Han säger, ”Jag är för vek.” Charles har nu tagit ett steg i rätt riktning genom att omslutas av sin kraft, men, det finns fortfarande en önskan i hans sinne att kontrollera Raven. Varje gång vi tror att vi kan ändra någon, ändra världen, även göra världen till en bättre plats, har vi fortfarande inte förstått. Vi försöker fortfarande att kontrollera, vi leker fortfarande Gud, den lilla versionen av Gud, genom att kontrollera bilderna, tror vi fortfarande att vi kan kontrollera eller skjuta ner folk.

Det är ingen skillnad i att sända ut en mördare för att skjuta ner någon. Det är ingen skillnad i att försöka förstöra en atomreaktor eller ett militärt program. Det är att använda sig av kraften i att kontrollera. Det är vart Erik är på väg, han vill ha kontrollen över vaktrobotarna för det är hans version av säkerhet för mutanterna. Han är fortfarande övertygad att vapen är enda vägen. Raven tänker fortfarande att, *Jag vet vad jag behöver göra.* Hon vill fortfarande döda Trask.

Det finns ett stort begär efter kontroll i situationen här. Raven planerar fortfarande att döda Trask. Wolverine och Hank försöker att övertyga Charles att skjuta Raven, Charles *vill* skjuta Raven och Erik vill kontrollera vaktrobotarna. *Det är önskan att kontrollera som behöver göras ogjord.* Det är hela gruppens slutliga uppdrag. Det är anledningen till varför de har strålat samman, att släppa och förlåta behovet av kontroll som finns i sinnet. Det gamla mönstret av kontroll, de gamla tankarna på att vi kan förändra någon eller världen, kommer till sitt slut i den här filmen.

Scen: *USA:s President är på en ceremoni i Washington för att avtäcka vaktrobotarna som Trask har skapat åt regeringen. Charles, Wolverine och Hank finns med bland åskådarna. Charles scannar skaran av människor för att finna Ravens sinne. När han finner henne är hon förklädd till hemlig agent. Han kontrollerar henne genom att förlama henne så hon inte kan skjuta Trask. Under tiden har Erik lyft upp en hel sportarena i luften och för den mot ceremoniplatsen. Erik har även tagit kontroll över Vaktrobotarna som har börjat att skjuta på folkmassan. I det kaos som följer tappar Charles kontrollen på Raven och hon fullföljer sin jakt på Trask. Erik släpper sportarenan på ceremoniplatsen och en massa metall sprids överallt.*

Charles återgår till att kontrollera processen ännu en gång. Detta har agerats ut om och om igen genom tiderna, attack, försvar, attack, försvar. Ju starkare attack desto starkare blir försvaret. Allt är del av samma system. Men vad är då det bästa försvaret? Inget försvar alls! Det är vad som menas med, ”I min försvarslöshet ligger min trygghet.” A-153 Det är vad saktmod är. Kom ihåg att för två tusen år sedan sa Jesus, ”De saktmodiga skall besitta jorden.” T-2.II.7 Han menar att de bokstavligen kommer att gå bortom det förflutna, bortom tid och rum, genom sin inre styrka och sitt varande i *Jag Är*.

Vi kan nu gissa oss till vart denna film är på väg. Den kommer inte att vara någon typisk film på temat de goda vinner och de onda förlorar. Den enastående kraften kommer genom att avstå frivilligt från kontroll, attack och försvar och att välja saktmodet.

Erik har helt tappat bort sig i detta ögonblick. Han har kämpat för att försvara mutanterna, men nu attackerar han dem. Så lätt det blir fel när man vägleds av makt och kontroll. Det finns ingen sann logik, ingen sann stabilitet, ingen hederlighet, det finns ingenting. Egot är en galen fläkt från en idé om dödsönskan. Vad kan man förvänta sig av en dödsönskan?

Det finns böcker där andliga lärare ber oss att älska vårt ego. Hur skulle vi kunna älska det? Det är ju en dödsönskan! Vi måste driva bort det. Vi behöver sluta upp med att tänka på det, vi kan bara inte älska det. Vi behöver bokstavligen förlåta det för att se förbi det och inte ge det någon verklighet, inte tro på det. Det kan endast helas genom försvarslösheten.

Scen: *Charles kläms fast under allt bråte från sportarenan. Erik har spetsat Wolverine med metallskrot och slängt honom i floden där han håller på att drunkna. Raven som är förklädd till Presidenten, skjuter mot Erik och träffar honom i nacken varvid han faller ner på marken. Vaktrobotarna slutar fungera när han blir medvetslös.*

När Raven riktar sin pistol mot Trask, som står bland regeringstjänstemännen, projicerar Charles sin kraft framför Trask och ber, ”Raven, jag ber dig, låt oss inte bli fiender idag. Du har räddat livet på dessa män. Du kan visa dem alla en bättre väg. Jag har försökt att kontrollera dig ända sedan den första dagen vi möttes och se vart det har tagit oss. Allt som kommer att hända nu är i dina händer. Jag har tilltro till dig Raven.” Hans kraft falnar och lämnar Raven öga mot öga med Trask. Charles ord har berört henne djupt, hon står helt still och sedan släpper hon pistolen. Ögonblickligen, när beslutet fattats, försvinner alla framtida attacker.

Så fort all önskan om kontroll uppdagades och släpptes, åstadkoms en dominoeffekt utifrån det nya beslutet i sinnet. Raven släppte pistolen helt frivilligt. Världen har räddats. Uppdraget slutfört. Mördaren inom oss har avslöjats och stoppats.

Scenen visar oss på ett underbart sätt att när vi släpper attacktankarna släpper vi egot och alla effekter av egot försvinner. En framtid där vi såg undergång för mutanterna försvinner. Allt försvinner genom beslutet om förlåtelse. Vi måste förlåta all vår tro på skuld och attack för att komma till platsen för stillhet, fulländning och oskuldsfullhet i vårt sinne. När vi förlåter kommer vår uppfattning om världen att förändras. Vi kommer aldrig mer att uppfatta att det finns utnyttjande, konflikter, krig eller försummelse. Alla falska effekter från egot kommer att försvinna när vi inser omöjligheten av egot.

Hela syftet med uppdraget var att hindra attacken. Till slut inser Charles att han inte kan kontrollera hur allt kommer att sluta. Han sa till Raven, ”Jag har tilltro till dig.” Det är vad Jesus säger till oss, ”Jag har tilltro till dig. Du kommer att göra samma beslut som Jag gjorde, att minnas Himmelen och gå tillbaka till Gud.” Tiden och alla effekter av tiden kommer att försvinna när vi fattar beslutet. Detta är en fantastisk illustration av livets huvuduppgift, vilket är förlåtelsen. Detta kommer att avsluta framtiden!

Detta är Kvantum Förlåtelse. Den kan göra allt i historien ogjort. Den kan göra Adam och Eva ogjord. Den kan göra Hitler ogjord. Den kan göra allt ogjort som vi tror är vår personliga historia där vi känner att vi har blivit felaktigt behandlade. Den kan göra allt! Vilket äventyr!

Kapitel 14

SLUTSATS

Det verkar som om sinnets uppvaknande är långsamt och utdraget, men det finns potential för ett exponentiellt skifte. Den andliga resan kan bli mycket, mycket snabbare än vad vi någonsin kan tro. Jag började min väg till andligt uppvaknande i mitten på åttiotalet och arbetade mycket beslutsamt. Men nu kommer människor som speglar en himmelsk uppsnabbning in i mitt medvetande. Känslan av att uppvaknandet är en lång och svår resa finns inte längre. Det finns en energi, en drivkraft, som är tydligt märkbar. Det är likt en våg av glädje som sköljer över oss som är påtaglig.

Resan kan vara rolig! Jag använder mig av många verktyg som är roliga och engagerande. En av dem är *Movie Watcher´s Guide to Entlightenment,* vilket är en tunn bok Anden gav mig som väg tillbaka till Gud. Det finns dessutom även en online version av *Movie Watcher´s Guide to Entlightenment* (mwge.org). När du känner en negativ känsla komma upp och är frestad att få panikkänslor, stänga av, eller att lägga locket på, så kan du gå in på filmguiden istället. (Movie Watchers Guide). Du kan använda indexet där och slå upp känslan du känner just nu. Du kommer att få förslag på en utvald film som hjälper dig att ta dig igenom känslan. Denna möjlighet online är helt unik och högt utvecklad.

För många år sedan blev jag vägledd av Anden att utveckla två arbetsblad. För att alltid befinna sig i ett tillstånd av frid och glädje måste vi vara villiga att släppa tanken på att vi tror att vi vet. Dessa arbetsbeskrivningar, *Instrument for Peace* och *Levels of Mind* är två djupgående verktyg för att kunna spåra vår upprördhet tillbaka till sinnet så att vi istället kan fatta ett medvetet beslut och släppa taget.

Även den minsta upprördheten kan kännas som att det skaver i sinnet. *Instrument for Peace* används som en pincett för sinnet. Det har en häpnadsväckande förmåga att isolera och ta fram en upprördhet från vårt sinne för att sedan belysa grundtanken eller vår övertygelse som är orsaken till den. Våra grundläggande övertygelser kan vara svåra att få tag på eftersom egot försvarar dem med näbbar och klor. Egot är faktiskt medvetet om att den dagen vi drar proppen ur för alla våra övertygelser är spelet slut. Det är därför som egot har byggt ett starkt försvar av rädsla runt kärnan i våra övertygelser som är grunden till vårt självkoncept.

Levels of Mind tar oss in i sinnet från det som vi tror händer på bildskärmen och hela vägen tillbaka till vår längtan att det ska vara annorlunda än vad det är just nu. Varje gång vi blir medvetna om att vi önskar någonting annat än frid i sinnet, kan vi välja igen.

Glädjen i Kvantum Förlåtelse är tillgänglig och åtkomlig nu. Alla tankar på tid är borta. Nuet har äntligen kommit in i vårt medvetande. Slappna av och njut av en i allra högsta grad mirakulös upplevelse – Att vara Totalt Närvarande.

Jag är med dig hela vägen på detta fantastiska äventyr!

Kärlek och välsignelser
David

TIDIGARE UTGIVNA BÖCKER AV DAVID HOFFMEISTER

Svenska böcker:

Uppvaknande genom En Kurs i Mirakler – e-bok

Tankens Helande Kraft – e-bok

Djupare Insikt – e-bok

En Glimt av Nåd – e-bok

Svaret – e-bok

Engelska böcker:

The Invitation

Only One Mind

Quantum Forgiveness

Purpose is the Only Choice

Pearls from the Mind Awake

This Moment Is Your Miracle

The Mystical Teachings of Jesus

Unwind Your Mind Back to God

Movie Watcher's Guide to Enlightenment

Healing the Shame & Guilt Around Sexuality

Davids texter finns tillgängliga i form av böcker, e-böcker och ljudböcker. En del har även översatts till följande språk,, danska, finska, franska, holländska, japanska, kinesiska, norska, portugisiska, ryska, slovakiska, spanska, svenska och ungerska.

MATERIAL PÅ NÄTET

acim.me — Searchable Audios

acim.biz — ACIM Portal Site

mwge.org — Movie Watcher's Guide to Enlightenment

livingmiracles.org — Living Miracles Central Website

miracleshome.org — Teacher of Teachers

levelsofmind.com — The Fast Track to Peace

awakening-mind.org — Foundation for the Awakening Mind

acim-online-video.net — Searchable Videos

a-course-in-miracles.org — *A Course in Miracles* Audios

davidhoffmeister.com — About David Hoffmeister and His Teachings

course-in-miracles.com — David Hoffmeister Books and Resources

Hitta oss på sociala medier

David Hoffmeister Facebook

twitter.com/acim_youtube

David Hoffmeister Google+

Living Miracles Europe Facebook

FILMLISTA

Solaris (2002)
Twentieth Century Fox | Lightstorm Entertainment
Författare: Stanislaw Lem (Novel), Steven Soderbergh (Screenplay)

Source Code (2011)
Vendome Pictures | Mark Gordon Company
Författare: Ben Ripley

Mr. Nobody (2009)
Pan Européenne Production
Författare: Jaco Van Dormael

Frequency (2000)
New Line Cinema
Författare: Toby Emmerich

X-Men: Days of Future Past (2014)
Twentieth Century Fox
Författare: Simon Kinberg (Filmmanus & handling) Jane Goldman (Handling) Matthew Vaughn (Handling)

Next (2007)
Paramount Pictures | Revolution Studios | Initial Entertainment | Virtual Studios
Författare: Gary Goldman (Filmmanus) Jonathan Hensley (Filmmanus)
Paul Bernbaum (Filmmanus) Phillip K. Dick (Novel)

Star Trek: Deep Space Nine: Season 1, Episode 1: "Emissary" (1993)
Paramount Television
Gene Roddenberry (baserat på "Star Trek" skapad av)
Rick Berman (Filmmanus & handling)
Michael Piller (Filmmanus & handling & TV-serie)

"David Hoffmeister är en fantastisk lärare i *En kurs i Mirakler*. I sin nya bok, *Kvantförlåtelse: Kvantfysik Möter Jesus*, erbjuder David en unik och kraftfull väg att övervinna rädsla och stärka mirakel-tänkande. Jag rekommenderar den här boken till alla som befinner sig på en engagerad andlig väg. Jag hyllar David och allt hans arbete!"

~ Gabrielle Bernstein,
New York Times bästsäljande författare till *Miracles Now*

David Hoffmeister använder sju filmer, som expanderar sinnet genom moderna liknelser, för att guida dig in i upplevelsen av kvantförlåtelse.

Ta emot förlåtelsen Jesus lärde ut för 2 000 år sedan, vetenskapen om det materiella universumet som det förstås av kvantfysiken och film som ett andligt verktyg. Kombinera detta med klarheten hos mystikern David Hoffmeister, världsberömd lärare i *En Kurs i Mirakler*, och du har en insiktsfull och originell bok för uppvaknande till varaktig frid.

Kvantförlåtelse är inte förlåtelse på det sätt som världen lär ut - tron att någon har gjort oss illa och att vi måste hitta ett sätt att välsigna dem. Med kvantförlåtelse börjar vi inse att vi hade fel om allt. Detta öppnar porten till helande, porten till sann frihet och ett accepterande av Rumis inbjudan till kvantfältet av ren potential!

"Bortom alla rätt och fel finns ett fält. Låt oss mötas där."
~ Rumi